

ČACHTICKÉ NOVINY

ROČNÍK 11

Č.4

DECEMBER 2025

NEPREDAJNÉ

PRÍHOVOR PANI STAROSTKY

Vážení spoluobčania,

blíži sa koniec roka 2025 a s ním aj čas ticha, bilancovania a vďaky. Koniec roka je vždy príležitosťou obzrieť sa späť, zhodnotiť spoločnú prácu a zároveň sa s nádejou pozrieť do budúcnosti.

Uplynulý rok bol pre našu obec rokom poctivej práce, spolupráce a postupných krokov vpred. V roku 2025 sme sa v obci venovali najmä zlepšovaniu životného prostredia a rozvoju obecnej infraštruktúry. Konkrétne ide o tieto významné kroky:

V nadväznosti na aktivity z roku 2024 nám bol v roku 2025 prostredníctvom Ministerstva životného prostredia SR schválený nenávratný finančný príspevok na projekt **Zberný dvor Čachtice (nákup hnutelných vecí)** v sume **188 081,03 €**. V tomto roku sme začali s implementáciou projektu, ktorého cieľom je nákup zberového vozidla pre kontajnery s objemom 1100 l a zabezpečenie kontajnerov s objemom 120 l na zber zeleného odpadu pre každú domácnosť v obci.

Na základe schváleného projektového zámeru integrovanej územnej investície **Obnova časti dolného nádvorja hradu Čachtice** v sume **774 000,00 €** sme vo februári 2025 podali žiadosť o nenávratný finančný príspevok. Ide o významný projekt zameraný na obnovu a zveladenie nášho kultúrneho dedičstva. K dnešnému dňu však obec zatiaľ neobdržala rozhodnutie o schválení tohto finančného príspevku.

V apríli 2025 sme podali žiadosť o dotáciu z Fondu na podporu športu na projekt **Modernizácia bežeckej dráhy Čachtice**. Cieľom projektu je vytvorenie plnohodnotného športoviska, v rámci ktorého dochádza k modernizácii bežeckej dráhy, rozbehovej dráhy s doskočiskom pre skok do diaľky, modernizácii areálového

osvetlenia a doplneniu stolov na stolný tenis. Tento projekt bol z Fondu na podporu športu podporený sumou **228 748 €** a v súčasnosti sa úspešne realizuje.

Koncom apríla 2025 sme podali žiadosť o dotáciu z Environmentálneho fondu na projekt **Zlepšenie energetickej hospodárnosti objektu MŠ a ZUŠ Čachtice** v predpokladanej sume približne **2 200 000 €**. Projekt je zameraný na zníženie energetickej náročnosti budov a zlepšenie ich technického stavu. K dnešnému dňu však žiadosť ešte nebola vyhodnotená.

V auguste 2025 sme v spolupráci s pani riaditeľkou Materskej školy Čachtice podali žiadosť o dotáciu z Environmentálneho fondu na projekt zameraný na realizáciu **ENVIROZÓNY – náučného chodníka s environmentálnym zameraním**. Cieľom projektu je vytvorenie priestoru pre výchovno-vzdelávacie aktivity, podporu biodiverzity a aktívne trávenie voľného času v prírodnom prostredí.

V októbri 2025 sme podali žiadosť o dotáciu z Fondu na podporu cestovného ruchu na projekt **Úprava verejných priestranstiev v blízkosti občianskej vybavenosti v obci Čachtice**. Cieľom projektu bolo rozšírenie občianskej vybavenosti o nové prvky pre šport a oddych, ktoré by slúžili na každodenné využitie, podporili medzigeneračné stretávanie v bezpečnom prostredí a zároveň doplnili turistickú ponuku obce. Napriek snahe obce však žiadosť v tomto výzvom kole podporená nebola.

Naše aktivity v tomto roku boli zamerané aj na prípravu projektu výstavby nového zariadenia opatrovateľskej služby (ZOS). V súčasnosti pracujeme na príprave žiadosti o úver zo Štátneho fondu rozvoja bývania, z ktorého by mala byť výstavba tohto dô-

ZO ŽIVOTA
NAŠICH
DEŤÍ

str. 7-20

STRETNUTIE
BÝVALÝCH
FUTBALISTOV

str. 22-23

JESENNÝ
ŽIVOT
DÔCHODCOV

str. 29-30

ležitého zariadenia financovaná. Zamerali sme sa tiež na prípravu projektu nadstavby a prístavby budovy pošty, kde by v budúcnosti malo vzniknúť **6 nájomných obecných bytov**, čím chceme prispieť k rozšíreniu dostupného bývania v obci. Pokračujeme v príprave realizačného projektu na **čiasťočnú rekonštrukciu Drugetovej kúrie**, na ktorú obec získala dotáciu z Ministerstva kultúry SR v predchádzajúcom roku.

V priebehu roka 2025 sme zrekonštruovali dve miestne komunikácie – **ulicu Dukliansku a ulicu Zemiansky kút**. Zároveň sme do rozpočtu na nasledujúci rok zahrnuli aj rekonštrukciu **komunikácie vedúcej k novému zbernému dvoru, ulicu Záhumenskú a ulicu Slnecnú**.

Všetky tieto aktivity by neboli možné bez nasadenia zamestnancov obce, poslancov obecného zastupiteľstva, dobrovoľní-

kov, miestnych organizácií a vás – obyvateľov obce. Úprimne vám ďakujem za vašu trpezlivosť, ochotu pomôcť a záujem o dianie v našej obci.

Vianočné sviatky sú časom pokoja, rodiny a ľudskosti. Prajem vám, aby ste ich prežili v zdraví, v kruhu svojich blízkych, naplnené radosťou, pokojom a vzájomným porozumením.

Do nového roka 2026 vám želim pevné zdravie, osobnú spokojnosť, úspechy v práci aj v osobnom živote a veľa dôvodov na úsmev. Verím, že aj v nasledujúcom roku budeme spoločne pokračovať v rozvoji našej obce a vytvárať miesto, kde sa dobre žije.

Ďakujem vám za dôveru a prajem požehnané Vianoce a šťastný nový rok.

S úctou Ing. Erika Ondrejková, starostka obce

OBECNÉ ZASTUPITEĽSTVO

VOBYERÁME Z ROKOVANIA OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA (OZ)

Dňa 25. júna 2025 o 17.00 hodine sa v zasedačke Obecného úradu v Čachticiach konalo 20. zasadnutie OZ, na ktorom sa zišlo 10 poslancov. Na programe bolo viacero uznesení, ktorých závery sú zhrnuté nižšie.

Obecné zastupiteľstvo schválilo:

- VZN o podmienkach poskytovania dotácií z rozpočtu obce
- príspevok na slávnosti bratstva Čechov a Slovákov vo výške 150 €
- odmeny poslancov: Ing. Ivan Čechvala – 4-krát po 300 €, Ing. Richard Šuster – 500 €
- rozpočtové opatrenie č.2/2025 s účinnosťou od 1. 07. 2025
- nového predsedu kultúrnej komisie: poslankyňu Gogolovú Lubicu
- záverečný účet obce a celoročné hospodárenie bez výhrad a použitie prebytku rozpočtového hospodárenia na tvorbu rezervného fondu vo výške **384 904,28 EUR**.
- použitie rezervného fondu vo výške 83 340,- € a to na: zakúpenie osobného motorového vozidla vo výške 33 340,- € rekonštrukciu MK ul. Duklianska vo výške 50 000,- €
- poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 2202,- € na účel vyplatenia odchodného pracovníčke školskej jedálne

Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie:

- správu o hospodárení ČKS s. r. o.
- správu o hospodárení ČOP s. r. o.

21. riadne zasadnutie poslancov OZ v Čachticiach sa konalo dňa 5. augusta 2025 a bolo zamerané na schválenie predaja nehnuteľného majetku (vodohospodársky majetok) vo vlastníctve Obce Čachtice pre Trenčianske vodárne a kanalizácie, a. s. za účelom jeho prevádzkovania odborne spôsobilou osobou v súlade so zákonom č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach za celkovú kúpnu cenu 59.619,12 €, ktorá bola stanovená vo výške všeobecnej hodnoty vodohospodárskeho majetku v zmysle znaleckého posudku vypracovaného spoločnosťou TOP HOUSE spol. s r.o.

Dňa 9. októbra 2025 rokovalo 22. OZ v Čachticiach, na ktorom sa zišlo 9 poslancov. Pod vedením starostky obce tak poslanci celkovo prerokovali viacero bodov programu.

Obecné zastupiteľstvo schválilo:

- zrušenie VZN o parkovaní vozidiel na verejných priestranstvách v obci Čachtice č. 8/2021
- rozpočtový harmonogram na roky 2025 – 2026
- podanie žiadosti o dotáciu na základe výzvy z Environmentálneho fondu – oblasť Program obnovy dediny na základe spracovaného projektu „**Revitalizácia okolia pomníku padlých**“
- predloženie žiadosti o poskytnutie príspevku v rámci výzvy

Fondu na podporu cestovného ruchu na projekt „**Rozvoj telesnej kultúry a občianskej vybavenosti**“ s podmienkou, že nebude predmetom žiadosti Detské ihrisko na ulici Hviezdoslavova

Poslanci vzali na vedomie:

- Výročnú správu za rok 2024
- Správu audítora za rok 2024

Dňa 20. novembra 2025 o 17.00 hodine sa v zasedačke Obecného úradu v Čachticiach konalo 23. zasadnutie OZ, na ktorom sa zišlo 9 poslancov. Na programe bolo viacero uznesení, ktorých závery sú zhrnuté nižšie. Jednotlivé zápisnice zo zasadnutí a online záznamy môžete nájsť na webovej stránke: www.cachtice.sk

Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie:

- informatívnu správu starostky o jednoduchých pozemkových úpravách v lokalite Bočiny v Čachticiach
- Správu HKO k návrhu Rozpočtu na rok 2026, výhľadovo na roky 2027 a 2028
- viacročný rozpočet vrátane programov a podprogramov na roky 2027 a 2028

Obecné zastupiteľstvo schválilo:

- Zaradenie Obce Čachtice do členstva a územia verejno-súkromného partnerstva **Karpatsko-inovecká MAS, za účelom udelenia štatútu MAS pre SP SPP 2023 – 2027**. Karpatsko-inovecká MAS je otvoreným neziskovým združením fyzických a právnických osôb, zriadeným za účelom spolupráce rôznych subjektov pri rozvoji regiónu s ohľadom na čo najefektívnejšie využitie miestnych zdrojov – ako prírodných, kultúrnych a historických, tak i ľudských. Cieľom združenia je zvýšenie kvality života obyvateľov na území, ktoré spadá pod pôsobnosť Karpatsko-inovecká MAS. Túto úlohu združenie vykonáva najmä prostredníctvom podpory a koordinácie činnosti samospráv, neziskových organizácií, podnikateľského sektora, občanov a ďalších subjektov pôsobiacich na území združenia.
- Zámer odpredať časť obecnej parcely č. 2379/1, parcela registra „C KN“, zastavaná plocha a nádvorie plocha, o výmere 2 m² pre žiadateľa Spoločnosť AVVENENZA s. r. o. , so sídlom Čachtice, Malinovského 456/120 za cenu minimálne 6,- €/ m², nakoľko sa jedná o pozemok, ktorý svojou časťou sa nachádza pod zrekonštruovanou budovou, ktorá je vo vlastníctve žiadateľa. Žiadateľ vlastní budovu JEDNOTY na ul. Malinovského 456/120 a pri rekonštrukcii zistil, že časť predmetného pozemku zabrali rekonštrukciou – zateplením v dobrej viere, že je súčasťou ich pozemku. Obec časť predmetného pozemku nevyužíva a jej predajom sa neovplyvní užívanie okolia budovy.
- Vstup obce Čachtice do **Združenia obcí Podkarpatská cyklocesta**, podieľať sa na jeho založení a jeho činnosti podľa

stanov združenia.

- Zmluvu o správe a prevádzkovaní vodovodnej infraštruktúry medzi Trenčianskymi vodárňami a kanalizáciami, a. s. a Obcou Čachtice – verejný vodovod zrealizovaný v rámci vodnej stavby: „**RODINNÉ DOMY – POD ČAČTICKÝM HRADOM – SO 300 Predĺženie verejného vodovodu**“ v katastrálnom území Čachtice, ul. Podzámka.
- **Rozpočet** vrátane programov a podprogramov **na rok 2026**.
- Nový **cenník** prenájmu priestorov a inventáru v **Dome služieb – Svadobka** s platnosťou od 1. januára 2026.

CENNÍK PRENÁJMU DOM SLUŽIEB SVADOBKA

Druh	Cena
Svadba – občania obce	350,- €
Svadba	450,- €
Rodinná oslava – občania obce	300,- €
Rodinná oslava	350,- €
Schôdza záujmových združení obce *	0,- €
Stretnutia spolužiakov	250,- €
krstiny	150,- €
Smútočné posedenie	150,- €
Schôdza	150,- €
Ples, stužková	500,- €
Ples záujmové združenie obce *	0,- €
Predajné akcie (nájomné na potvrdenku)	25,- €/hod.
Upratanie priestorov	200,- €

* záujmové združenia obce – DHZ Čachtice, OZ Čachtický polmaratón, OFK Čachtice, HC Čachtice, PZ Čachtice, Jednota dôchodcov Slovenska Čachtice, ZŠŠST Čachtice, ZUŠ Čachtice, MŠ Čachtice, SMŠ Čachtice

CENNÍK PRENÁJMU INVENTÁRU DOM SLUŽIEB SVADOBKA

Druh	Cena pri požičaní
Obrus	5,- € / kus
Chladnička	20,- € / kus
Servis (na osobu) *	1,50 € / set

* *tanier plytký, hlboký, dezertný, poháre, šálka s podšálkou, set príborov / osoba*

- Schvaľuje, aby sa Obec Čachtice stala členom záujmového združenia právnických osôb: Názov združenia: **Samosprávna odpadová spoločnosť**, Nám. Andreja Hlinku, č. 169/31, **Cífer**
- Poskytnutie vstupného príspevku, ktorý je súčasťou základného členského príspevku člena združenia právnických osôb s názvom „**SAMOSPRÁVNA ODPADOVÁ SPOLOČNOSŤ**“ **pre rok 2025 vo výške 1 EUR** za obyvateľa obce podľa počtu obyvateľov k 31. 12. 2024, ktorý bude splatný do 14 dní od doručenia výzvy na úhradu členského príspevku po rozhodnutí o prijatí za člena združenia.
- Poskytnutie zostatku základného členského príspevku člena združenia právnických osôb s názvom „**SAMOSPRÁVNA ODPADOVÁ SPOLOČNOSŤ**“ **v rokoch 2026, 2027 a 2028 každoročne vo výške 3 EUR** na obyvateľa obce podľa počtu obyvateľov k 31. 12. predchádzajúceho kalendárneho roka.

Opatovská Iveta

PRIEBEH OBNOVY PAMIAТОK V OBCI ČAČTICE

Tento rok sa nám podarilo na Čachtickom hrade ukončiť obnovu východného úseku hradbového múru I. Projekt obnovy sa nám podarilo realizovať za pomoci dotácie Ministerstva kultúry SR, grantu Obnovme si svoj dom. V obnove by sme radi pokračovali aj budúci rok a radi by sme obnovili baštu IV., ktorá priamo nadväzuje na hradný múr I., obnovovaný v roku 2025. Po 12 rokoch sa na hrade bude opäť robiť aj archeologický prieskum, ktorý nám pomôže odhaliť základy bašty IV. a rovnako sa bude

robiť archeológia pri vonkajšom parkanovom múre I. – v oblasti koridoru, ležiacom pred pivnicou Západného paláca.

V roku 2025 sme dostali od Ministerstva kultúry SR – grantu Obnovme si svoj dom dotáciu na vyhotovenie reštaurátorského výskumu a návrhu na reštaurovanie Sochy na podstavci Sv. Floriána. Reštaurátorský výskum bude v najbližších dňoch dokončený a na budúci rok by sme v prácach na soche na základe to-

hoto výskumu radi pokračovali. Následne bude potrebné sochu vyčistiť, konzervovať a domodelovať.

Teší nás, že vďaka dotáciám z Ministerstva kultúry SR môžeme obnovovať historické pamiatky, ktoré nám tu zanechali naši predkovia a my sa o ne snažíme starať čo najlepšie, aby tu boli aj pre naše deti a vnúčatá.

Nakoniec by som chcela poďakovať všetkým našim návštevníkom za priazeň a popriať im šťastné a pokojné vianočné sviatky. Tešíme sa na stretnutie s vami na Silvestra 2025 na Čachtickom hrade.

Ing. Alica Čechvalová

AKO ZLEGALIZOVAŤ SVOJU „ČIERNU“ STAVBU PO NOVOM

Čo platí pre stavby postavené pred 1. 4. 2025

V minulom čísle Čačhtických novín sme vám slúbili, že sa v ďalšom pokračovaní podrobnejšie pozrieme na stavebný zámer podľa nového stavebného zákona č. 25/2025 Z. z. Keďže však dostávame veľa podnetov a otázok týkajúcich sa **legalizácie jestvujúcich stavieb**, rozhodli sme sa poradiť tým trochu zmeniť. V tomto čísle sa teda budeme venovať najmä **legalizácii existujúcich stavieb postavených pred 1. 4. 2025** a k téme stavebného zámeru „po novom“ sa vrátíme v jednom z najbližších čísel.

Čo je vlastne „čierna stavba“?

Čierna stavba je stavba, ktorá vznikla bez potrebného povolenia alebo ohlásenia, alebo je postavená či užívaná v rozpore s tým, čo bolo povolené.

V praxi ide najmä o tieto prípady:

- stavba vznikla **bez stavebného povolenia alebo ohlásenia**, hoci ho podľa zákona potrebovala,
- stavba má **iné parametre, než sú v povolení** – je väčšia, vyššia alebo umiestnená bližšie k hranici pozemku,
- stavba sa **užíva na iný účel**, než bolo povolené (napr. sklad prerobený na bývanie bez zmeny stavby),
- k stavbe **neexistujú žiadne relevantné dokumenty**, hoci podľa predpisov mali byť.

Laicky povedané:

Ak by si dnes na stavbu „posvietil“ stavebný úrad a spýtal sa: „**Kde máte povolenie a sedí to s tým, čo je na pozemku?**“ A vlastník by nevedel nič ukázať alebo by realita nezodpovedala papierom, veľmi pravdepodobne ide o čiernu stavbu.

1. Nový stavebný zákon a „čierne“ stavby

Od 1. apríla 2025 platí nový stavebný zákon č. 25/2025 Z. z., ktorý nahrádza starý stavebný zákon č. 50/1976 Zb. Po desaťročiach ide o zásadnú zmenu v tom, ako sa stavby povoľujú, kontrolujú aj kolaudujú. Otázka, ktorá prirodzene napadne mnohých vlastníkov, znie: **Čo bude so stavbami, ktoré už stoja „načierne“ alebo nie celkom podľa povolenia?**

2. Kľúčová zmena: nové čierne stavby už legalizovať nepôjde – úrad nariadi ich odstránenie

Podľa nového stavebného zákona už **nie je možné dodatočne legalizovať stavby**, ktoré sa začnú stavať bez povolenia až po 1. 4. 2025.

Pri takýchto **nových nelegálnych stavbách** má stavebný úrad postupovať tak, že bude **nariaďovať ich odstránenie**, nie dodatočné povolenie ako v minulosti. V praxi sa totiž často stávalo, že stavebník začal realizovať stavbu bez povolenia a „papierovanie“ začal riešiť až počas výstavby. Podľa nového zákona to už nepôjde – **zo zákona nemôže stavebný úrad začať konanie o stavebnom zámere na rozostavanú stavbu**. Takéto konanie stavebný úrad nezačne alebo ho zastaví a prejde k postupu, ktorý vedie k nariadeniu odstránenia stavby. Cieľ je jasný – **odradiť od riskovania a stavania bez papierov**.

Tento prísny postup sa bude uplatňovať na **všetky stavby**, či už ide o drobné stavby (altánky, prístrešky, kuríny, bazény, oploštenia, prípojky...) alebo o jednoduché stavby či stavby väčšieho rozsahu.

Čo ak mi úrad nariadi odstrániť nelegálnu stavbu?

Stavebník, ktorému úrad nariadi odstrániť nelegálnu stavbu, ju bude musieť **na vlastné náklady odstrániť**. Ak tak neurobí, za bezpečí odstránenie stavby štát **na ťarchu pozemku stavebníka**.

V oboch prípadoch znáša náklady **vlastník stavby** (v špeciálnych prípadoch môže dokonca úradu vzniknúť záložné právo na inú nehnuteľnosť). Zároveň sa v takom prípade dopúšťa

priestupku, za ktorý mu možno uložiť **pokutu do výšky 10 000 eur**; v prípade pokračovania alebo opakovaného priestupku môže byť pokuta **zdvojnásobená**.

3. Prechodné obdobie pre staré stavby: šanca do 31. 3. 2029

Iná situácia je pri stavbách, ktoré **už stoja** a boli postavené **pred 1. 4. 2025** bez povolenia alebo v rozpore s ním (iné rozmery, iné umiestnenie, iný účel využitia).

Pre tieto stavby platí **prechodné obdobie**:

- **vlastník môže stavbu dodatočne zlegalizovať**,
- **žiadosť musí podať od 1. 4. 2025 najneskôr do 31. 3. 2029**,
- **v takom prípade sa stavba môže dodatočne povoliť ešte podľa starého stavebného zákona č. 50/1976 Zb.**

Prakticky to znamená:

Ak máte „čiernu“ alebo problematickú stavbu postavenú pred 1. 4. 2025, máte približne **štyri roky na to, aby ste ju začali riešiť**.

Nie všetky staré stavby sa riešia rovnako – záleží, kedy boli postavené

Zákon pritom rozlišuje tri skupiny starších stavieb podľa toho, **v ktorom období vznikli**:

• Stavby postavené pred 1. 10. 1976

Tieto stavby sú z pohľadu súčasnej legislatívy v najjednoduchšej situácii. Od určitého momentu sa **považujú za postavené v súlade s predpismi**. V praxi to znamená, že štát im udelil akúsi „**automatickú amnestiu**“ – spravidla sa už nerieši dodatočné stavebné povolenie, ale skôr technická stránka (geometrický plán, zápis do katastra a pod.). Pozor však na to, že stavebnému úradu musíte dokázať, že stavba bola postavená pred 1.10.1976.

• Stavby postavené v období 1. 10. 1976 – 31. 12. 1989

Pri stavbách z tohto obdobia sa takisto uplatňuje istá forma „amnestie“, ale už **za určitých podmienok**. Za postavené v súlade so stavebným zákonom sa spravidla považujú vtedy, ak sa **nepretržite využívajú na svoj účel** a vlastník stavby je zároveň **vlastníkom pozemku**, na ktorom stavba stojí (alebo má k pozemku iné právne oprávnenie). Ak tieto podmienky splnené nie sú, stavba sa už posudzuje ako problémová a treba ju riešiť podobne ako novšie čierne stavby.

• Stavby postavené od 1. 1. 1990 do 31. 3. 2025

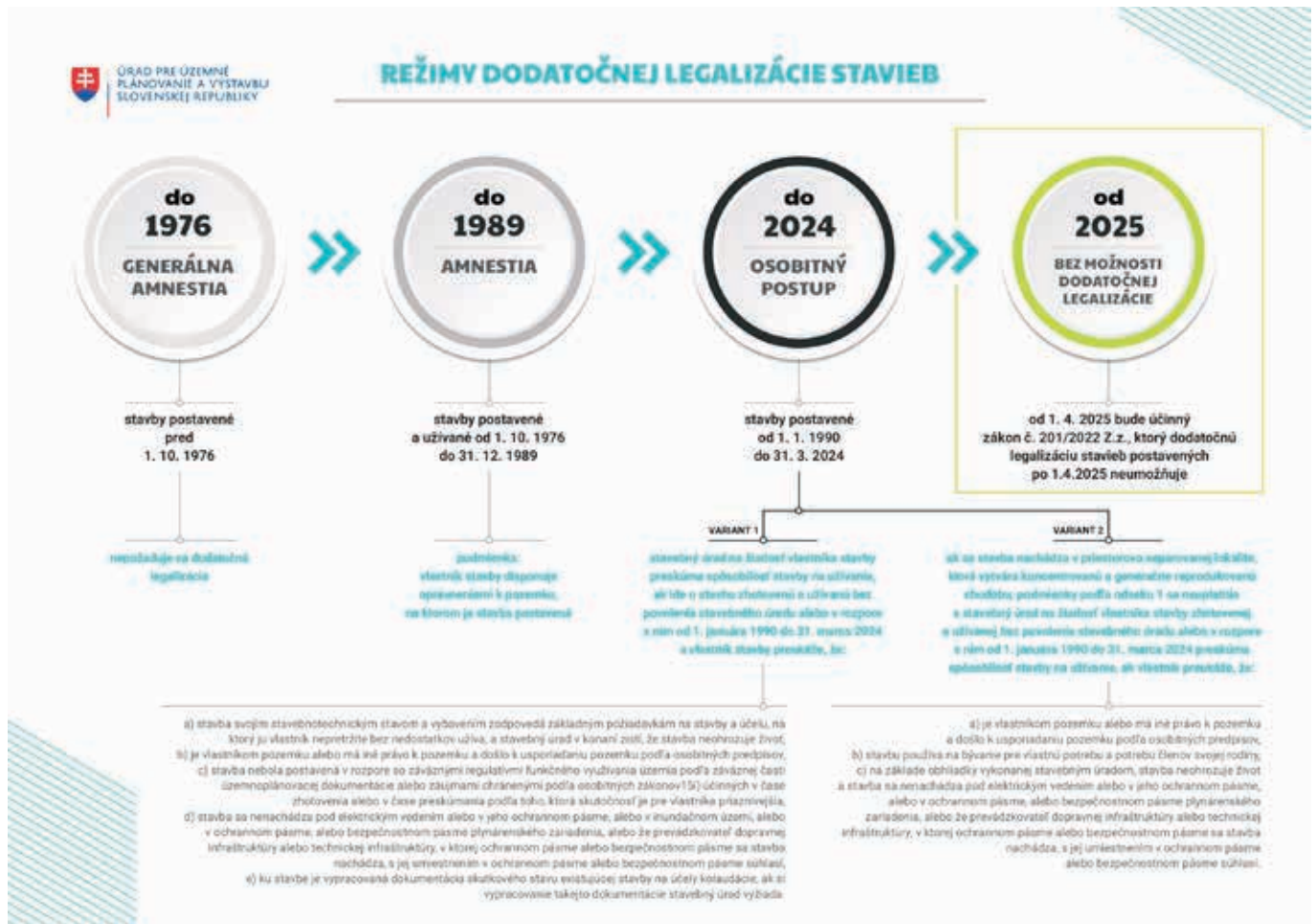
Pri stavbách z tohto obdobia **neexistuje automatická amnestia**. Ak boli postavené bez povolenia alebo v rozpore s ním, je potrebné ich **aktívne riešiť** – buď cestou **dodatočného stavebného povolenia**, alebo prostredníctvom **preskúmania spôsobilosti stavby na užívanie podľa § 140d** (viď nižšie). Práve na túto skupinu stavieb sa najčastejšie pýtajú vlastníci domov, garáží, prístavieb či hospodárskych budov.

Takto rozdelené obdobia sú dôležité preto, že **od nich sa odvíja aj zvolený spôsob legalizácie** – či bude stačiť vyriešiť najmä technické a evidenčné záležitosti, alebo bude nutné absolvovať plnohodnotný proces dodatočného povolenia či preskúmania spôsobilosti.

4. Ktorých stavieb sa to môže týkať

Legalizácia sa môže týkať napríklad:

- záhradného domčeka, garáže, prístrešku, dielne či inej drobnej stavby bez ohlásenia/povolenia,
- prístavby k rodinnému domu, ktorá nebola riešená na stavebnom úrade,
- stavby, ktorá je väčšia, vyššia alebo bližšie k hranici pozemku, než bolo povolené,
- stavby užívané na iný účel (napr. sklad prerobený na bývanie),
- staršej stavby, ku ktorej chýbajú alebo sa nenašli pôvodné rozhodnutia.

Práve takéto stavby robia problém pri predaji, dedení, hypotéke alebo pripravovanej rekonštrukcii.

2 spôsoby, ako sa dnes riešia „čierne stavby“

• Dodatočné stavebné povolenie

Používa sa vtedy, keď chce vlastník napraviť to, že **staval bez povolenia**, no stavba vznikla ešte pred účinnosťou nového zákona. Zjednodušene povedané: ak stavebník začal stavať stavbu bez povolenia **pred 1. 4. 2025**, stavbu nedokončil a chcel by ju začať legálne užívať, stavebný úrad „doprobí“ celý proces, akoby vydával stavebné povolenie pred výstavbou – posudzuje umiestnenie stavby, jej parametre, vplyv na okolie a súlad s územným plánom.

Ak sú podmienky splnené, úrad stavbu **dodatočne povolí a zároveň skolauduje**, takže ju možno legálne užívať.

• Preskúmanie spôsobilosti stavby na užívanie (§ 140d)

Ide o **mimoriadny režim** pre staršie čierne stavby postavené a užívané v minulých desaťročiach – teda stavby, ktoré stavebník dokončil a užíval už **pred 1. 4. 2025**.

Štát tu už späťne „nerieši celé stavebné povolenie“, ale overuje, či stavba **nie je nebezpečná** a či **nie je v rozpore s verejným záujmom a územným plánom**. Ak podmienky splní, stavebný úrad vydá **rozhodnutie o spôsobilosti na užívanie**, ktoré má účinky kolaudačného rozhodnutia – od toho momentu je možné stavbu legálne užívať.

5. Ako prebieha dodatočná legalizácia stavby preskúmaním podľa § 140d

Pri starších „čiernych“ stavbách, ktoré stoja a používajú sa už dlhé roky, sa často nejde cestou klasického dodatočného stavebného povolenia, ale využije sa osobitný postup – **preskúmanie spôsobilosti stavby na užívanie podľa § 140d** starého sta-

vebného zákona.

Tento postup je určený najmä pre stavby, ktoré:

- boli zrealizované a užívané **v období od 1. 1. 1990 do 31. 3. 2025**
- nemajú v poriadku dokumentáciu (chýba povolenie, ohlásenie, kolaudácia),
- ale reálne stoja dlhé roky a vlastníci ich chce „dať do poriadku“.

Zjednodušene môže proces vyzeráť takto:

1) Zistenie, odkedy stavba existuje a užíva sa

Vlastník zhromaždí všetko, čo pomôže preukázať „vek“ stavby – staré fotografie, záznamy, kúpne zmluvy, list vlastníctva, čestné vyhlásenia, prípadne iné podklady. Cieľom je ukázať, že nejde o úplne novú čiernu stavbu, ale o starší stav.

2) Technický popis a posúdenie bezpečnosti stavby

Je potrebné zabezpečiť **technický opis alebo jednoduchú projektovú dokumentáciu skutočného vyhotovenia** (pôdorys, rezy, osadenie na pozemku), ktorú vypracuje odborne spôsobilá osoba, a podľa potreby aj **statické alebo revízne správy** (elektrina, komíny, plynové zariadenia a pod.). Súčasťou býva aj **geometrický plán** a reálne zameranie stavby na pozemku.

Stavebný úrad musí mať istotu, že stavba je **bezpečná** a neohrozuje zdravie, životy ani majetok.

3) Overenie súladu s územným plánom a verejným záujmom

Úrad skúma, či stavba nie je v rozpore s územným plánom, ochrannými pásmami, dopravou, susednými nehnuteľnosťami a podobne. Ak by stavba stála napríklad v koridore plánovanej cesty alebo v území, kde takýto typ stavby vôbec nemá byť, môže to byť problém. Často je potrebné vysporiadať aj **druh pozemku**.

Ak stavba stojí na pozemku vedenom ako záhrada, orná

pôda, sad alebo vinica, ide o chránený druh pôdy a je potrebné ju **vyňať podľa zákona o ochrane poľnohospodárskej pôdy č. 220/2004 Z. z.** Tu sa veci často komplikujú aj preto, že niektoré druhy pôdy majú určenú **bonitu (hodnotu)**, pri ktorej je potrebné za vyňatie pôdy zaplatiť **poplatok za každý m² záberu pozemku**. Bez vyňatia a vyjadrenia Okresného úradu – pozemkového a lesného odboru – vám stavebný úrad stavbu nezlegalizuje.

4) Vyjadrenia dotknutých subjektov

Podľa charakteru stavby si úrad môže vyžiadať aj ďalšie stanoviská, napríklad správcov sietí (voda, elektrina, plyn), hygieny, orgánov životného prostredia či iných dotknutých orgánov. V niektorých prípadoch si vyžiada aj vyjadrenia dotknutých susedov.

5) Rozhodnutie o spôsobilosti stavby na užívanie

Ak sa preukáže, že stavba je bezpečná a nie je v rozpore s verejným záujmom, stavebný úrad vydá **rozhodnutie o spôsobilosti stavby na užívanie**.

Toto rozhodnutie má **účinky kolaudačného rozhodnutia** – z právneho hľadiska teda ide o stavbu, ktorú možno legálne užívať. Ak sa naopak zistí vážny rozpor (nebezpečná konštrukcia, zásah na cudzí pozemok, konflikt s územným plánom), úrad môže nariadiť **úpravu** alebo až **odstránenie stavby**.

6. Čo ak nebudem nič riešiť?

Ak vlastník **do 31. 3. 2029 nepodá žiadosť** o dodatočné povolenie alebo preskúmanie spôsobilosti, prichádza o možnosť využiť prechodné ustanovenia. Po tomto dátume už na stavbu bude hľadieť nový zákon rovnako prísne ako na nové čierne stavby – s rizikom:

- nariadeného odstránenia,
- pokút,
- problémov pri predaji, dedení či bankovom financovaní.

7. Čo robiť, ak máte podozrenie, že vaša stavba „nie je čistá“

Odporúčaný postup:

- **Prejdite si dokumenty**
stavebné povolenia, ohlásenia, kolaudácie, staré rozhodnutia obce
Ak chýbajú, skúste ich dohľadať na stavebnom úrade.
- **Porovnajte dokumenty so skutočnosťou**
rozmery, výšku, umiestnenie stavby na pozemku, účel využitia
- **Oslovte odborníka**
projektant / autorizovaný inžinier posúdi, či je možné stavbu uviesť do súladu a čo to bude obnášať
- **Konzultácia so stavebným úradom**
krátky rozhovor často ušetrí veľa nervov – úrad vám naznačí, či je potrebné ísť do dodatočného povolenia, preskúmania podľa § 140d, alebo postačí iný, jednoduchší postup

8. Aké sú výhody legalizácie „čiernej“ stavby

Legalizácia čiernej stavby (či už dodatočným povolením s kolaudáciou, alebo preskúmaním spôsobilosti podľa § 140d) nie je len „papierovačka“. V praxi prináša vlastníkovi veľmi konkrétne výhody.

Banka a hodnota nehnuteľnosti

Legalizácia „čiernej“ stavby sa naplno prejaví pri financiách. Banky pri hypotékach a úveroch požadujú právne „čistú“ nehnuteľnosť. Ak je garáž, prístavba alebo časť domu postavená nelegálne, znalec ju často vôbec nezapočíta.

Po zlegalizovaní sa stavba stáva **plnohodnotnou súčasťou nehnuteľnosti**, čo môže zvýšiť hodnotu vo znaleckom posudku, umožniť vyšší úver a zlepšiť podmienky financovania (nižší úrok, lepší pomer LTV).

Poistovne a poistné plnenie

Pri väčších škodách, ako je požiar, víchrica či vytopenie, poisťovňa preveruje, či bola stavba povolená a skolaudovaná a či spĺňa technické a bezpečnostné požiadavky.

Nelegálna stavba je vždy rizikom – poisťovňa môže plnenie krátiť alebo ho úplne odmietnuť. Legalizovaná stavba má jasnú dokumentáciu a omnoho vyššiu šancu na **plnohodnotné poistné plnenie**. Inými slovami: **papierovo čistá stavba = väčšia istota, že poisťka naozaj pomôže**.

Dedenie, darovanie a predaj

Právne v poriadku postavená a zlegalizovaná stavba sa jednoduchošie **dedí, daruje aj predáva**. Notár ju bez problémov zaraďí do dedičstva, dá sa korektné zapísať do katastra a pri predaji neodrádza kupujúcich.

Nelegálne stavby naopak často znižujú predajnú cenu, sú dôvodom na tvrdé zjednávanie alebo priamo na odstúpenie kupujúceho. Legalizácia tak v praxi znamená **vyššiu hodnotu nehnuteľnosti a menej komplikácií pre rodinu**.

Pokuty, odstránenie a „pokoj na duši“

Stavebný úrad alebo stavebná inšpekcia môžu pri čiernych stavbách ukladať **pokuty** či začať konanie o **odstránení stavby**. V prechodnom období je však ešte priestor veľa starších stavieb dodatočne uviesť do súladu so zákonom a tým sa vyhnúť budúcim sankciám.

Vlastník, ktorý má stavbu zlegalizovanú, sa nemusí báť podnetu od suseda ani kontroly z úradu a môže pokojne plánovať ďalšie úpravy či rekonštrukcie. Legalizácia mu prináša nielen **vyššiu hodnotu majetku**, ale aj **kľudnejšie spanie**.

Ak máte na pozemku stavbu, pri ktorej si **nie ste istí**, či je po právnej stránke v poriadku, neoplatí sa čakať na poslednú chvíľu.

Čím skôr situáciu preveríte, tým väčšiu šancu máte, že sa stavba dá zlegalizovať – a nebude raz musieť z pozemku úplne zmiznúť.

Ing. Richard Šuster

REKONŠTRUKCIA BEŽECKEJ DRÁHY NA ŠKOLE

Na jeseň tohto roka sa nám podarilo začať práce na rekonštrukcii bežeckej dráhy na ihriskách základnej školy. Ide o projekt, na ktorý obec získala dotáciu z Fondu na podporu športu a ktorého cieľom je vytvoriť moderné a bezpečné športovisko pre žiakov školy aj širokú verejnosť.

V úvodnej fáze sa zrealizovali teréne a stavebné práce na bežeckej dráhe – výmena a úprava podlažia, odvodnenie a príprava plôch, osadenie obrubníkov a zhotovenie chodníkov tak, aby na jar mohli pokračovať finálne úpravy a povrchové vrstvy. Zároveň sa podarilo zrekonštruovať aj pôvodné hokejbalové ihrisko, ktoré dostalo novú betónovú hraciu plochu. Tá v budúcnosti umožní jeho všestrannejšie športové využitie a odstránil sa tak havarijný stav pôvodnej plochy.

Súčasťou projektu je aj obnova doskočiska na skok do diaľky

a doplnenie športoviska o nové exteriérové pingpongové stoly, lavičky, odpadkové koše a verejné osvetlenie, vďaka ktorému bude možné využívať celé ihrisko aj vo večerných hodinách. Tieto prvky budú osadzované v pokračovaní prác spolu s dokončením bežeckej dráhy.

Vzhľadom na jesenné a zimné počasie nie je možné všetky práce bezpečne a kvalitne ukončiť ešte v tomto roku. Preto cel-

ková rekonštrukcia športoviska – vrátane finálnych povrchov a čiarovania – bude dokončená na jar 2026. Veríme, že po ukončení prác vznikne moderné športovisko, ktoré bude dlhodobou slúžiť deťom, mládeži aj dospelým a podporí zdravý životný štýl v našej obci.

Ing. Richard Šuster

JESEŇ A PREDVIANOČNÉ OBDOBIE V SÚKROMNEJ MATERSKEJ ŠKOLE

Jesenné obdobie v našej materskej škole bolo bohaté na mnohé aktivity, ktoré obohacujú výchovno-vzdelávací proces. Keď nám prialo počasie, navštívili sme s deťmi vinohrady, absolvovali viaceré turistické vychádzky, zapojili sa do aktivít Európskeho týždňa športu... Aktivity sme zorganizovali Dňu mlieka, zúčastnili sa vystúpenia kúzelníka, prišlo k nám i sférické kino s úžasnými novými edukačnými rozprávkami. V rámci desegregačného plánu sme pripravili pre deti aktivitu Jeden deň jednou rukou, či sa zapojili do celoslovenského podujatia „Bubnovačka – Bubnujeme, aby bolo deti lepšie počuť!“ – ktorej cieľom je upozorniť na dôležitosť ochrany detí pred násilím, o nutnosti o násilí rozprávať. Jablkovým kráľovstvom s vyhodnotením súťaže o najkrajšiu básničku, pesničku o jablku, následne jesennými slávnosťami a v neposlednom rade vystúpením pre starých rodičov v Mesiaci úcty k starším sme ukončili toto jesenné obdobie. Koncom novembra nás navštívilo Divadlo na Hojdačke s predstavením Janko Polienko.

Našu školu tiež navštívili lektorky zo Zvieracieho ombudsmana, ktoré deťom predstavili vzdelávací program organizovaný iniciatívou Zvierací ombudsman. Cieľom projektu Detský zvierací ombudsman je prebudiť v deťoch empatiu a lásku k zvieratám, oboznámiť ich so správnou starostlivosťou o zvieratá a so zása-

dami ochrany zvierat. Deti si v rámci prednášky uvedomovali, že zvierka je živý tvor a správanie sa ľudí k zvieratám nie je vždy pekné. Učili sa vnímať zvieratá ako cítiace bytosti, čo priamo ovplyvňuje ich správanie a schopnosť vcítiť sa do potrieb iných. Tiež sa u nich vytvárajú etické postoje, formuje sa u nich morálny kompas a pochopenie, prečo je dôležité chovať sa k živým tvorom s rešpektom a zodpovednosťou.

Počas prvého decembrového týždňa prebiehal korčuľarsky kurz, ktorého sa zúčastnili deti 4. a 5. triedy. Niektoré si zdokonalili techniku, iné získali prvé skúsenosti a základy na korčuľoch. Bolo úžasné sledovať ich každodenné viditeľné pokroky. A to vďaka inštruktorm z Penguin sport club, ktorým ďakujeme za

túto možnosť, za ich úžasný prístup!

V tieto dni sa usilovne pripravujeme na sviatky zimy. Privítali sme advent, zapálili prvú, druhú a tretiu sviecu. Navštívil nás Mikuláš so svojimi pomocníkmi anjeličkom a čertom, tiež aj Lucie, čo vymetali kúty. Pečieme a zdobíme medovníky, vyzdobujeme stromčeky, celú školu ... a samozrejme usilovne pripravujeme program na vianočnú besiedku.

Už asi všetci netrpezlivo očakávame to najkrajšie obdobie roka – VIANOCE! Prajeme Vám, aby sa aspoň na pár dní svet trochu spomalil, aby ste strávili tieto dni v kruhu svojich blízkych, užili si ich hlavne v zdraví.

Krásne Vianoce a šťastný nový rok! Nech je pre Vás rok 2025 plný radosti a šťastia.

deti a kolektív zamestnancov Súkromnej materskej školy

„ŠKÔLKÁRSKE PUTOVANIE: OD HVIEZD K ĽUDOVÝM TRADÍCIÁM A RODINE“

Ako odštartoval školský rok v našej materskej škole na Pionierskej ulici v Čachticiach

Keď sa v septembri opäť otvorili brány našej materskej školy, bolo to, akoby niekto stlačil tlačidlo *start* na pestrej jesennej dobrodružnej jazde. Škôlkou sa rozliehal hlavne smiech, šuchot papučiek, vôňa vypratovaných priestorov a občas aj plač. Ale ako to už u nás býva – slzičky rýchlo zmizli a nahradili ich žiarivé detské oči plné zvedavosti.

Ako sa predškôláci stretli s vesmírom

Hneď v úvode školského roka sme si povedali, že začneme vo veľkom. Doslova – *galakticky veľkom*. Predškôláci sa vybrali do hviezdárne v Hlohovci, kde ich čakala cesta medzi planéty, hviezdy a súhvezdia. A poviem vám, tak pokojne a sústredene, ako sedeli pri premietaní, ich nevidíme ani pri polievke. Deti sledovali krátky film o vesmíre, otvárali ústa od úžasu a nakoniec sa cez obrovský ďalekohľad pozreli priamo na Slnko. Odchádzali plní zážitkov a s veľkým rozhodnutím: minimálne traja chcú byť kozmonautmi a jeden chce len „mať raketu, aby rýchlo prišiel do škôlky“.

Dožinky – návrat do čias našich prastarých rodičov

Aj tento rok sme sa vrátili v čase do obdobia, keď bola zem vzácnym darom a práca ľudí si zaslúžila úctu. Naše Dožinky boli plné spevu, krojov a detskej hrdosti.

Deti z tretej triedy sa vybrali do miestnej pekárne po veľký bochník chleba – a niesli ho tak opatrne, akoby to bol poklad starých rodičov z povaly. Po programe, v ktorom nám priblížili tradície na dožinky sa na pódiu na námestí oň podelili nielen s celou škôlkou, ale aj so všetkými, ktorí prišli deti podporiť. Nasledovala pravá dožinková zábava – nechýbal smiech, hudba a ani nadšené krútenie sukničiek. I keď schovaných pod bundou, pretože sa ochladilo.

Cez sady a vinohrady až k priehrade, alebo návšteva na družstve a v Drugetovej kúrii

Naše tradičné jesenné prechádzky nás opäť zaviedli do sádov a vinohradov. Sledovali prácu družstevníkov pri oberaní jablák, zbere hrozna, či strihaní vinohradov. Samozrejme aj ich batôžky nezostali prázdne a pribudli do nich jabĺčka, ktoré si odtrhli zo stromu. Slniečko hrialo, jabĺčka voňali a výhľad na Čachtice bol ako z pohľadnice. Stredná a predškolské triedy si trúfli aj na turistiku až k priehrade. Nôžky boleli, ale úsmevy neklamali – deti to zvládli super. Veď sa dobre posilnili, maminky pribalili do baťohu samé dobroty.

Naše jesenné objavovanie však tým ani zďaleka neskončilo. Deti sa vybrali aj na návštevu miestneho družstva, kde mali možnosť zblízka vidieť malé teliatka, ktoré si ich zvedavo obzerali svojimi veľkými očkami. O čosi väčší rešpekt mali z dospelých

kráv – predsa len, keď stojí pred nimi taká veľká „teta krava“, tak im nie je všetko jedno. V sadoch, kde jeseň vymaľovala každý list do zlato-červenej krásy, vznikli fotografie ako z rozprávkovej knihy. A práve jablká sa stali našou ďalšou jesennou témou – oslávili sme **Deň jablka!** Deti prišli do škôlky oblečení v červenej farbe ako malé, ligotavé jabĺčka z rozprávkového stromu. Kto mohol, priniesol z domu svoje najkrajšie jabĺčko a veru – bola to súťaž krásy, aká sa len tak nevidí. Víťazmi sa napokon stali všetky jablká... pretože dostali tú česť, že ich deti mohli zjesť. To je predsa tá najväčšia pocta!

Družstvo nám tiež venovalo kopu tekvic rôznych tvarov a veľkostí – od malých „cupitavých“ tekvičiek až po také veľké, že by z nich pokojne mohol vzniknúť Popoluškina koč. Tie sme vyzdobili a odviezli do Drugetovej kúrie, kde sme si vypočuli príbeh z dávnej minulosti. V tajomnej pivnici bola tma, ktorá vyvolala v deťoch mierne „ú-úú“ obavy, ale o to silnejší bol ich zážitok, keď z nej vyšli opäť na svetlo.

Tradície, kroje a príbehy v Krakovanoch

Predškôláci pokračovali v zoznamovaní sa s tradíciami a navštívili jedno z najzaujímavejších súkromných múzeí na Slovensku – „Etnografické múzeum za Krakovskú bránu“. Miesto, kde oživa história, tradičný vidiecky život aj unikátna krakovianka čipka, ktorá smeruje na zápis do zoznamu UNESCO. Nahliadli do izbičky, kde sa kedysi odohrávali pytačky, prešli kuchyňou a obdivovali čipky i kroje, ktoré pamätajú dobu bez mobilov – nepredstaviteľné, však?

Sprievodkyňa ich zasnútila do tajov života našich predkov a deti spoznali viac, než by ste čakali od škôlkarského výletu. Naučili sa mnohé dôležité informácie o živote našich predkov, o ľudových zvykoch a tradíciách, aby sa na ne nezabudlo.

Opekačka, smiech a vôňa pahreby

Október sme začali akciou, ktorú milujú deti aj rodičia – opekanie zemiakov. Voňalo to po jeseni, po pahrebe a po koláčoch,

ktoré napiekli šikovné mamičky. Nechýbali športové stanovišťa, preteky a dobrá nálada. Do súťaží sa zapojili aj rodičia, celá akcia sa viedla v pohodovej atmosfére a veríme, že práve takéto aktivity upevňujú vzťahy medzi nami.

Jeseň patrí starým rodičom

Október je Mesiac úcty k starším – a u nás je to jedno z najkrajších období v roku. Navštívili nás seniori z Klubu dôchodcov, priniesli so sebou gitaru, dobrú náladu a piesne, ktoré sa niesli celou škôlkou. Deti im venovali vlastnoručne vyrobené darčeky a ponúkli im čerstvý jablkový koláč. A to najdojímavejšie? Besiedka pre starých rodičov. Deti predviedli tance, pesničky a divadielko – a odmenou im boli úsmevy, potlesk a neraz aj slzičky dojatia. Na záver každé dieťa odovzdalo darček svojej babke či dedkovi.

Ale potešili sme aj našich obyvateľov v domove dôchodcov DOS a veríme, že sme im trochu spríjemnili deň.

Deň materských škôl – deň plný radosti

Začiatkom novembra sme oslávili „Deň materských škôl“ pestrým programom plným pohybu, pokusov, tvorenia a hier. Každá trieda sa premenila na miesto zábavy a deti spolu s rodičmi putovali od aktivity k aktivite. Na konci čakal diplom a sladká odmena – lebo každý objaviteľ si ju zaslúži.

Keď sa škôlka rozospieva

A keď už hovoríme o talentoch, nesmieme zabudnúť ani na náš veľký hudobný sviatok – **Súťaž Slávik MŠ**. V triedach to vtedy znelo ako v malom speváckom štúdiu. Každý škôlkar sa cítil tak trochu ako hviezda, niektorí si dokonca potajomky skúšali „mikrofónové pózy“. Najskôr prebehli triedne kolá, kde pani učiteľky vybrali **piatich najlepších speváčikov** z každej triedy. A veru, nebola to ľahká úloha – toľko krásnych hlások pokope sa len tak nepočulo!

Následne prišlo na rad školské kolo, kde sa stretli všetci malí slávikovia z celej škôlky. Bolo to dopoludnie plné odvahy, potlesku,

spievajúcich srdiečok a piesní, ktoré zneli ešte dlho potom. Hoci porota mala veľmi ťažkú úlohu, víťazmi sa cítili všetci – veď už samotný potlesk od kamarátov bol pre ne najväčšou odmenou.

Rôzne aktivity

Nechýbalo ani zaujímavé divadielko s marionetami, ktoré deti vtiahlo do deja tak, že by sa ani pierko nepohlo. Neskôr sme si pripomenuli príbeh sv. Martina a jeho neodmysliteľných husí, ktoré vraj vedeli narobiť pekný rozruch. A aby bol zážitok úplný, piekli sme voňavý chlieb, ku ktorému si deti samy pripravovali rôzne pomazánky. Či vajíčkovú, rybaciú, alebo sladkú medovú, na ktorú sme dostali medík od miestneho včelára.

Bubnovačka – aby deti bolo lepšie počuť

Aj tento rok sme sa zapojili do celoslovenskej kampane Bubnovačka. Každý november sa symbolicky „bubnuje“, aby bolo deti lepšie počuť. Spoločným bubnovaním sme poslali do sveta dôležitý odkaz – že každé dieťa má právo na bezpečie, rešpekt a ochranu, že násilie voči deťom sa nesmie prehliadať ani bagatelizovať. Zvuk bubnov sa niesol dedinou smerom k námestiu, ako hlas, ktorý musí znieť čo najhlasnejšie. Týmto aj my vyjadrujeme hlasné NIE voči násilium na deťoch.

Keď zima prichádza – ľad aspoň na klzisku

Aj keď nám zima tento rok sneh trochu „zabudla poslať“, rozhodli sme sa užiť si ju aspoň na ľade. A tak sa naši škôlkari vybrali na zimný štadión do Nového Mesta, kde ich privítal Penguin sport club so svojimi korčuľarskymi majstrami. Niektoré deti sa na ľad vrhli s odvahou profesionálov, iné sa najskôr museli skamarátiť s korčuľami, prípadne pochopiť, že *na ľade sa naozaj nedá chodiť ako v papučkách*.

Prvé pokusy vyzerali všelijako – od veľmi opatrného posúvania sa, cez odvážne „ladné plávanie“, až po statočné skúšanie, koľkokrát sa dá spadnúť bez jedinej slzičky. No už po pár minútach sa deti smiali, vstávali, skúšali znova a učili sa držať rovno-

váhu. A čo bolo najkrajšie? Radosť v očiach, keď sa im podarilo prvýkrát na korčuliach naozaj stať... alebo dokonca spraviť pár krokov bez držania mantinelu!

Z hodín na ľade sa tak stalo dobrodružstvo plné smiechu, nových zručností a víťazstiev.

Keď prichádza zúbková víla na klzisku

Starostlivosť o zuby nie je vôbec jednoduchá. A odolať sladkostiam tiež nie je jednoduché. Deti sa presvedčili pomocou divadielka, ktoré im zahrli pani učiteľky, že papať sladkosti a neumyť si zúbky sa neoplatí.

December plný radosti, tradícií a láskavých stretnutí

December je v našej materskej škole vždy výnimočným mesiacom. Je plný očakávania, radosti, tradícií a drobných okamihov, ktoré v detských očiach žiaria o čosi viac než inokedy.

Hneď na začiatku mesiaca nás navštívil Mikuláš v neodmysliteľnom sprievode láskavého anjelika a neposedného čertíka. Deti si pre nich pripravili piesne, za ktoré boli odmenené balíčkom plným dobrôt. Nechýbalo ani spoločné fotografovanie – a hoci čertík vzbudzoval rešpekt, anjelik jednoznačne vyhral v počte detí, ktoré sa s ním chceli odfotiť.

Vianočnú atmosféru sme si prijímali aj pečením medovníkov. Múka bola všade, v triedach to rozvoniavalo sladkou vôňou a smiech detí sa niesol celou škôlkou. Aj keď neporiadok dal zabráť, radosť v detských očiach stála za každé jedno zametanie. Deti zažili aj kino na veľkom plátne, kde si s nadšením pozreli rozprávku. Bol to pre ne veľký zážitok.

Jedným z najkrajších decembrových momentov bola návšteva Zariadenia opatrovateľskej služby v Čachticiach. Malí koledníci spolu so všetkými deťmi prišli seniorom odovzdať „Krabíčky z lásky“, ktoré pripravili rodičia spolu s deťmi a zamestnanci našej materskej školy. Prišli sme nielen s darčekom, ale aj s piesňami, koledami a prianím pokojného, láskavého a radostného prežitia vianočných sviatkov. Týmto malým gestom sme chceli pripomenúť, že na seniorov myslíme a nosíme ich v srdciach. Deti s veľkou radosťou odovzdali krabíčky každému jednému obyvateľovi ZOS a veríme, že ich úprimnosť a detský úsmev potešili. Úprimne ďakujeme každému rodičovi, ktorý sa zapojil a pomohol vyčariť úsmev na vráskavej tvári. Vaša ochota a spolupráca majú veľký zmysel.

Decembrové aktivity vyvrcholili vianočným vystúpením detí v kultúrnom dome. Spolu sme symbolicky otvorili dvere do Vianoc, zapálili sviečku a pripomenuli si, že najväčším darom sú ľudia a čas strávený spolu. Veríme, že tieto chvíle sa všetkým zapísali do srdca tak nežne, ako sa Vianoce zapisujú do detských očí. Od najmenších až po najstaršie deti, každý predviedol svoj program. Pripomenuli sme si krásu vianočných tradícií – možno jednoduchých, možno starých, ale stále tých, ktoré robia Vianoce Vianocami. V hlavnej úlohe bolo všetko: úsmevy, tanec, básničky, koledy... aj tie vystrašené pohľady typu: „Ja som zabudol, čo mám povedať!“ Sú chvíle, ktoré sa neplánujú, ale zostanú navždy zapísané v pamäti. Jednou z nich bolo aj vystúpenie rodičov spolu s deťmi na našej vianočnej besiedke. Keď sme rodičov detí zo strednej triedy oslovili s myšlienkou spoločného tančeka, mnohé reakcie boli nesmelé, opatrné a sprevádzané úsmevom: „Asi nie...“, „To by som nevládol...“, „Radšej budem len pozeráť...“. No postupne, krok po kroku, sa v rodičoch rodila odvaha. A výsledok bol nádherný – zapojili sa všetci. Postaviť sa na pódium nie je jednoduché. Vyžaduje si to odvahu, prekonanie samého seba a veľké srdce. Rodičia to dokázali. A spolu so svojimi deťmi vytvorili okamih, ktorý bol nesmierne silný, úprimný a dojímavý. Ich vystúpenie zožalo obrovský potlesk – a dovolíme si povedať, že minimálne taký veľký, aký patrí deťom. V hládisku zostalo len málo očí suchých. Chceme zo srdca poďakovať všetkým rodičom, ktorí nabrali odvahu, vystúpili zo svojej komfortnej zóny a darovali deťom i nám krásny zážitok. Bol to dôkaz, že keď sa spoj

dôvera, spolupráca a láska k deťom, vznikajú tie najkrajšie chvíle, na ktoré budú ešte dlho spomínať a pre deti bol zážitok o to väčší, že mohli stať spolu s rodičom na pódium.

Hovorí sa, že Vianoce sú čas pokoja, teda hľadám všade okrem našej materskej školy, kde deti trénovali, skúšali kostýmy, anjelské krídla lietali cez celú triedu a pastierikovia sa pohádali, kto bude mať ovečku. Ale napriek tomu všetkému sa nám podarilo pripraviť nezabudnuteľný program a my pevne veríme, že potešil a možno pripomenul, že Vianoce sú najkrajšie práve vtedy, keď sú trochu popletené, trošku hlasné, ale hlavne – keď sú z celého srdca.

December sa v našej materskej škole vyznačuje aj tradičnou návštevou svätej Lucie. Prišli povymetať všetky kúty, zahnať choroby a zlé veci. O to krajšie je, že Luciu k nám prichádzajú robiť naše dôchodkyne z Jednoty klubu dôchodcov. Táto spolupráca nás veľmi teší, pretože spája mladšiu a staršiu generáciu a vytvára medzi nimi prirodzené puto. A tesne pred sviatkami nás čakalo malé posedenie pod vianočným stromčekom so sladkým voňavým pečivom a prekvapením pre deti. Potom už zazvonil zvonec, na pár dní sa zatvorili dvere materskej školy a my sme uzavreli tento kalendárny rok 2025.

A ako vidia Vianoce vaše deti?

„Vianoce sú, keď stromček konečne svieti ale nesmiem sa ho dotýkať... ale ja sa aj tak dotknem.“

„Keď maminka pečie koláče a potom hovorí, že ich nemôžeme jesť, lebo sú na Vianoce.“

„To je keď príde Ježiško a donesie darčeky. Ale iba keď budem dobrý. Ale ja som skoro... niekedy... dobrý.“

„Vianoce sú, keď tatino hovorí, že ideme odдыхovať, ale potom mamina celý deň behá po dome.“

„Keď máme svetielka všade, aj tam, kde nemajú byť. To povedal môj tatino.“

A tak sa nám rozbehol školský rok a pomaly končí rok 2025

Štyri mesiace sú za nami plné akcií a podujatí. Sme presvedčení, že sme vykročili tou správnou nohou – pevnou, odhodlanou a obutou do papučiek. Deti zažili množstvo zážitkov, naučili sa nové veci a každý deň im priniesol niečo, čo ich posúva ďalej.

Úprimné poďakovanie

Na záver by som sa chcela z celého srdca poďakovať všetkým zamestnancom našej materskej školy – pani učiteľkám za ich trpezlivosť, kreativitu a obrovské nasadenie, pani upratovačkám za starostlivosť o čisté a príjemné prostredie, pani kuchárke za láskavosť a chuť, ktorú vkladá do každého jedla, pánovi školníkovi za ochotu opraviť všetko, čo sa pokazí.

Veľká vďaka patrí aj Obecnému úradu v Čachticiach a pani starostke za podporu, spoluprácu a ochotu stať pri nás. Ďakujeme rodičom, ktorí sú našimi partnermi, podporovateľmi a spoluorganizátormi školských aktivít, ďakujeme Jednote dôchodcom, Poľnohospodárskemu družstvu v Čachticiach, ZUŠ, ZŠŠST, ZOS, ktorí s nami spolupracujú a spájajú generácie. Ďakujeme za všet-

ky ďalšie formy spolupráce, sponzorstva a pomoci, ktoré nám umožňujú pripravovať pre deti bohatý a zmysluplný program.

Osobitne si vážime každé jedno milé slovo, povzbudenie a spätnú väzbu od rodičov, ktorá nás posúva vpred, motivuje nás a pomáha nám rásť. Ešte raz ďakujeme za podporu, úsmevy a chuť zapájať sa. Tešíme sa na všetko, čo nás ešte čaká – lebo u nás v škôlke platí jedno jednoduché pravidlo: **Keď sa deti tešia do škôlky, teší sa celá škôlka.**

Ďakujeme každému, kto je súčasťou nášho spoločného príbehu. Bez vás by to nešlo. Spolu tvoríme miesto, kde detstvo dostáva skutočný zmysel.

Prajeme Vám nech sa tieto decembrové najkrajšie vianočné sviatky jemne usadia vo vašich srdciach ako teplé svetielka, kto-

ré rozžiaria každý deň. Prežité ich v objatí pokoja, v nežnosti spoločných chvíľ a v radošti, ktorá prichádza z maličkých zázrakov okolo nás. A nech si aj v Novom roku uchováte iskru dobra, ktorá robí naše dni krajšími. Prajeme vám za všetky deti, za celý personál našej MŠ, aby sa vám tieto sviatky niesli v znamení pokoja, rodinného tepla a malých zázrakov.

Šťastné a veselé!

Kolektív Materskej školy, Pionierska ul.
Iveta van Wingerden, Veronika, Katka, Miška, Lucka, Barborka, Betka, Katka, Kristínka, Nikolka, Olinka, Mirka, Soňka, Simonka, Zdenka, Marián

ZÁŽITKAMI NABITÝ ZAČIATOK ŠKOLSKÉHO ROKA

Rok 2025 sa pomaly blíži ku svojmu koncu a spolu s ním prichádza aj posledné tohtoročné vydanie Čachtických novín. Skôr než sa rozlúčime s týmto rokom, poďme sa ešte spoločne vrátiť k obdobiu od začiatku septembra až po začiatok decembra. V tomto čase bolo pre našich žiakov pripravených množstvo zaujímavých aktivít, exkurzií, súťaží a tvorivých podujatí. Prinášam Vám malý prehľad toho, čo všetko sa u nás v škole počas tohto obdobia udialo.

Dňa 26. septembra 2025 sa vybraní žiaci 2. stupňa zúčastnili Filmového festivalu pre deti a mládež „CINEDU“, kde si pozreli holandský film „Supertrieda“ so živým dabingom herečky Evy Sakalovej. V rámci Európskeho dňa jazykov sa žiaci zoznamovali s národnými zvieratami rôznych krajín a vytvárali farebné obrázky doplnené o základné pozdravy v cudzích jazykoch. Naši druháci sa zapojili do vzdelávacieho programu „Chlieb“ v Moravskom Lieskovom. Október sa niesol v znamení jesenných aktivít, žiaci tvorili obrazy z lístia, pripravili výstavku plodov jesene a zúčastnili sa tvorivých dielničiek v Draškovičovom kaštieli. Pri príležitosti „Dňa zvierat“ sme si spoločne pripomenuli, aké dôležité je chrániť zvieratá a starať sa o ne s láskou. Žiaci 7. a 8. ročníka navštívili výstavu Tutanchamon v Bratislave, kde sa na vlastné oči zoznámili s históriou starovekého Egypta. Nezabudli sme ani na „Deň jablka“, ktorý bol plný zábavy, poznávania a jablčkových dobrôt pripravených rodičmi. Naši štvrtáci spríjemnili popoludnie seniorom v Dome opatrovateľskej služby v Čachticiach kultúrnym programom a darčekom. Vďaka Vašim príspevkom sa vyzbieralo 383 eur, za ktoré boli zakúpené vitamíny, dezinfekčné prostriedky, podložky, umývacie peny, krémy na zapareniny a ďalšie potrebné veci. Srdečne ďakujeme všetkým rodičom, ktorí sa zapojili do tejto zbierky, vďaka Vašej podpore sme mohli našim seniorom pripraviť nielen radosť z programu, ale aj praktickú pomoc, ktorá im zlepšuje každodenný život! Osmáci sa v októbri zapojili do výtvarenej súťaže

„Príroda, životné prostredie a deti.“ Porota ocenila maľbu Nadky Holodňakovej (8.B) s názvom „Na dvore“ a medzi vystavené práce zaradila aj maľbu Andreja Čavojského (8.B) - „Liška.“ Obe diela ste si mohli pozrieť v OC MAX v Trenčíne. Koncom októbra absolvovali naši deviataci program „Cesta k povolaniu“, ktorý viedla pani riaditeľka Mgr. Jana Klábiková z Centra poradenstva a prevencie. Prostredníctvom dotazníkov žiaci spoznali svoje silné stránky, záujmy a získali odporúčania pre vhodné smerovanie na strednú školu i budúce profesijné uplatnenie. Vo veľkej telocvični v stredu, 29. októbra 2025, prebehla slávnosť „Pasovania prvákov“, na ktorej sa zúčastnili rodičia, starí rodičia... Deti sa tak oficiálne stali členmi našej školskej rodiny. Mesiac október sme za-

končili v halloweenskom duchu. Do školy sme prišli oblečení v rôznych strašidelných maskách, ktoré rozveselili celý deň. Po týchto dvoch aktivitách deti odišli na jesenné prázdniny, ktoré im poslúžili na zaslúžený oddych a načerpanie nových síl. Vo štvrtok, dňa 7. novembra 2025, nás navštívili hasiči z miestneho zboru, aby si s deviatkami vyskúšali praktický nácvik evakuácie počas simulovaného zemetrasenia. Žiaci si vyskúšali, ako reagovať v krízovej situácii a naučili sa orientovať na únikových trasách. V piatok, 14. novembra 2025, sa naši deviataci zúčastnili 24. ročníka „Súťaže zručnosti“ v Strednej priemyselnej škole v Novom Meste nad Váhom. Našu školu reprezentovali Michal Máček (informatika), Matej Strečanský (strojárstvo) a Leonard Papaj, ktorý v od-

bore elektrotechnika získal 1. miesto. Srdečne gratulujeme k skvelému úspechu a ďakujeme všetkým súťažiacim za ich snahu a nasadenie! Na výborné výsledky nadviazali naši žiaci aj o niekoľko dní neskôr. Dňa 27.11.2025 sa uskutočnil 8. ročník Polytechnickej súťaže „Hrdina remesla,“ ktorá prebiehala v spolupráci so Strednou priemyselnou školou v Starej Turej. Aj tentokrát podali žiaci výborné výkony: Michal Máček získal v odbore informatika 1. miesto a Leonard Papaj v odbore elektronika 2. miesto. Obom srdečne gratulujeme a ďakujeme za vzornú reprezentáciu školy! Popri súťažiach sa škola venovala aj charitatívnym aktivitám. Naši žiaci aj zamestnanci sa zapojili do vianočnej zbierky trvanlivých potravín a drogérie, čím prispeli na pomoc rodinám v núdzi, a tak prejavili spolupatričnosť v predvianočnom období. Predvianočnú atmosféru v škole spríjemnila návšteva, ktorá potešila najmä našich najmladších žiakov. V piatok, 5. decembra 2025, zavítal do školy Mikuláš so svojimi pomocníkmi, anjelom a čertom. Deti s úsmevom prijali ich návštevu a odniesli si od nich sladkú odmenu. V ten istý deň sa na prvom stupni konal „Mikulášsky futbalový turnaj,“ ktorý priniesol veľa radosti, pohybu a priateľského súťaženia. Žiaci odohrali množstvo napínavých zápasov a predviedli bojovnosť, tímového ducha aj veľkú radosť z hry.

Ešte pred Vianocami sa žiaci môžu tešiť na tradičnú vianočnú ikebanu, slávnostnú akadémiu, besiedky, vianočné trhy i vyhodnotenie vianočnej súťaže, v ktorej predviedli svoju kreativitu v literárnych a výtvarných prácach. Žiaci navštívia aj bratislavské vianočné trhy, druháci si v

januári vyskúšajú korčuľovanie v zimnom štadióne v Novom Meste nad Váhom. O všetkých týchto udalostiach sa však dozviete viac až v marcovom vydaní Čachtických novín.

Za necelé prvé tri mesiace školského roka toho naši žiaci stihli naozaj veľa. Spoznávali nové miesta, súťažili, tvorili, pomáhali aj sa zabávali. Každá aktivita

priniesla nové skúsenosti, priateľstvá a množstvo pekných spomienok. Ďakujem všetkým učiteľom, žiakom, rodičom i Rodičovskej rade pri ZŠŠT, ktorí sa na týchto podujatiach podieľali. Verím, že aj v novom roku nás čaká veľa radosti, úspechov a spoločných zážitkov!

Mgr. Martina Sulová

ZRNKO, MLYNČEK, CHLEBÍK - PRÍBEH V SÝPKKE, KTORÝ ZAŽILI NAŠI DRUHÁCI

Sýpku v Moravskom Lieskovom som už v minulosti v novinách spomínala. Je to jedinečné miesto, kde história doslova oživa a kde sa deti môžu dotknúť minulosti vlastnými rukami. A práve sem sme sa vo štvrtok, dňa 9. októbra 2025, opäť po roku vybrali s našimi druhákmi. Zúčastnili sme sa vzdelávacieho podujatia s názvom „Chlieb.“

Po príchode do sýpky sme si najprv odložili bundy, prezuli sa do prezuviek a pohodlne sa usadili na vopred pripravené žienky. V prvej aktivite si pani lektorka pripravila obrázky, ktoré deťom pomohli lepšie si všetko predstaviť. Spoločne sme sa tak preniesli do dávnych čias, keď ľudia ešte žili ako lovci a zberači. Neskôr začali chovať domáce zvieratá a pestovať plodiny. Rozprávanie pokračovalo opisom toho, ako si ľudia v minulosti pripravovali jedlo, varili ovsenú kašu, piekli jednoduché placky a obilie mletli ručne pomocou „žarnova,“ teda dvoch kamenných kotúčov, medzi ktorými sa zrno drvilo na

múku. Pani lektorka spomenula aj vodný mlyn, kde prúd vody poháňal koleso, ktoré umožňovalo mletie väčšieho množstva zrna oveľa jednoduchšie a rýchlejšie. Deťom predstavila aj rôzne druhy obilnín: pšenicu, kukuricu, raž a ovos, ktoré mali možnosť nielen vidieť, ale aj ochutnať. Bolo to pútavé rozprávanie o tom, ako ľudia kedysi žili, pracovali a starali sa o svoje základné potreby. V druhej aktivite boli deti rozdelené do menších skupín. Ich úlohou bolo správne priradiť k jednotlivým druhom zŕn ich názvy, výšku rastliny, spôsob využitia a zodpovedajúci klas. Pre deti to bola náročnejšia úloha, no vďaka spolupráci a vzájomnej pomoci ju všetky skupinky úspešne zvládli. Ďalšou aktivitou sa deti dozvedeli, ako cesta semienka vedie až k upečenému chlebu. Spočiatku spoznali oranie pôdy a zasadenie semienka. Sledovali rast rastliny od nezrelého klasu po zrelý. Keď klasy dozreli, naučili sa o žatve, uskladnení obilia a mletí na múku, ktorá sa zabalila a pre-

dala v obchode. Nakoniec sa múka použila na pečenie chleba. Na záver prvého bloku nám pani lektorka predstavila rôzne druhy chleba a pečiva z celého sveta: od francúzskych bagiet, talianskej ciabatty a vianočného panettone, cez indické čapáti až po mexické kukuričné placky tacos. Po tejto aktivite nasledovala malá prestávka, počas ktorej si deti oddýchlili a občerstvili sa. Potom na nich čakal zaujímavý pokus, pri ktorom mali použiť fľašu, studenú, teplú vodu, cukor, droždie, soľ a balónik. Deti si na papierik zapisovali, čo všetko do fliaš pridali. Keď boli fľaše naplnené, navliekli na hrdlo balóniky a čakali, čo sa bude diať. V jednej z fliaš sa balónik začal nafukovať, deti tak zistili, že vďaka teplote a cukru sa droždie aktivovalo a začalo vytvárať plyn. Prebiehal tak proces kvasenia, ktorý je dôležitý aj pri pečení chleba. Na záver podujatia čakala deti posledná aktivita. Najprv si do misiek pomocou lyžičiek nasypali rôzne druhy zŕn. Tie si potom vlastnoručne

pomleli na ručných mlynčekoch. Následne im pani lektorka pridala vodu, cukor, soľ a droždie. Každé dieťa si v miske jednou rukou vypracovalo cesto a vytvarovalo z neho vlastný chlebič. Niektoré boli okrúhle, iné mali tvar zvieratiek, srdiečok... Výtvary uložili na papier a potom na plech, ktorý šiel do rúry. Po upečení si deti svoj „chlebič“ mohli ochutnať alebo si ho zobrať domov. Na záver podujatia sme sa rozlúčili a poďakovali za príjemne strávené dopoludnie plné spoločných zážitkov.

O niekoľko dní som sa k zážitku z podujatia vrátila aj na hodine výtvarnej výchovy. Deti kreslili to, čo ich najviac zaujalo. Momenty, ktoré si najlepšie zapamätali, chlebičky, sýpku, mlynčeky... Pri tejto tvorivej činnosti rozvíjali nielen výtvarné zručnosti a predstavivosť, ale zároveň lepšie pochopili celý proces výroby chleba, ktorý zažili „na vlastnej koži.“

Keďže ma zaujímal, ako deti vnímali podujatie nielen po výtvarnej stránke, spýtala som sa ich: Čo ťa najviac zaujalo? Čo nové si sa naučila? Čo sa ti páčilo najviac? Odpovede boli rôznorodé a úprimné. Niektoré deti nadchlo mletie zrna na ručnom mlynčeku, iné si pochvalovali miesenie cesta a tvorenie vlastného chlebiča. Ich reakcie ma veľmi potešili a utvrdili v tom, že podujatie bolo nielen zábavné, ale aj skutočne prínosné. Veď posúďte sami: w

MATTHIASKO GERGELY 2.A:

1. Čo sa ti najviac páčilo na dnešnej návšteve sýpky?

„Najviac sa mi páčilo na návšteve sýpky, keď sme robili cesto na chlieb. Všetade to voňalo po múke, ako u nás doma v pekárni. Bolo tam veľa starých vecí a vyzeralo to ako v rozprávke.“

2. Chcel by si ísť na podobnú akciu znova? Ak áno, prečo?

„Áno, chcel by som ísť znova, lebo tam bolo super! Mám rád chlieb a bolo by fajn vidieť ešte viac takých zaujímavých miest.“

EMILY OMASTOVÁ 2.B:

1. Aká činnosť bola pre teba najzaujímavejšia - mletie, miesenie...? Prečo?

„Mňa najviac bavilo, keď sme sa učili o semenkách: ako vyzerajú i ako rastú a že z malého semienka vyrastie rastlinka. Zaujímavá bola pre mňa aj hra s kartičkami, kde sme museli spájať semienka s rastlinami, aj keď sme nevyhrali, vôbec mi to nevadilo, lebo to bolo zábavné. Najzaujímavejšie pre mňa ale bolo miesenie chleba. Musela som miesiť jednou rukou, bolo to ťažké, ale podarilo sa mi to a veľmi ma to bavilo. Bola som rada, že som si mohla upiecť vlastný chlebič a že sa mi vydaril.“

2. Čo sa ti najviac páčilo na dnešnej návšteve sýpky?

„Na dnešnej návšteve sýpky sa mi najviac páčilo, že sme si všetko mohli sami

vyrábať. Naučila som sa veľa nových vecí a verím, že si to zapamätám aj keď

budem veľká. Robili sme aj pokus: dali sme do fľaše soľ, cukor, droždie a vodu, zamiešali sme to a dali balónik navrch. Potom sme čakali, či sa nafúkne. A on sa naozaj zdvihol! Bolo to super! Návštevu sýpkky hodnotím 10 z 10, bolo to úžasné a veľa sme sa naučili. Odporučila by som to aj iným detičkám, určite budú šťastné a budú robiť niečo tvorivé, ale viac nepre- zradím, nech majú prekvapenie!”

TOBIASKO KOLENČÍK 2.A:

1. Aký by bol tvoj „vysnívaný chlieb?“ Ako by vyzeral, chutil a čo by obsahoval?

„Môj vysnívaný chlieb by bol čerstvý, chrumkavý, chutný, voňavý a hlavne pečený s láskou. Vyzeral by v tvare autička. Obsahoval by slnečnicové a tekvicové semenka.“

2. Čo sa ti najviac páčilo na dnešnej návšteve sýpkky?

„Na dnešnej návšteve sýpkky sa mi páčilo, ako sme sa rozprávali v kruhu, po-

chutnávali na semenkách i to, ako sme si pripravovali a piekli chlebiček.“

NATÁLKA ŠIMOVÁ 2.B:

1. Skúsila by si si upiecť chlebiček aj doma?

„Áno skúsila, už som s mamou dokonca aj upiekla a priniesla do školy spolužiačkom.“

2. Čo sa ti najviac páčilo na dnešnej návšteve sýpkky?

„Návšteva sýpkky bola zaujímavá. Dozvedeli sme sa, ako sa pečie chlieb. Mali sme možnosť skúsiť si jeho výrobu a následnú ochutnávku. Exkurzia sa mi veľmi páčila.“

TIMKO TRÚSIK 2.B:

1. Pamätáš si aké druhy obilnín si dnes videl a spoznal?

„Áno, poznal som slnečnicové semenka, kukuricu.“

2. Čo sa ti najviac páčilo na dnešnej návšteve sýpkky?

„Páčilo sa mi veľmi pečenie chlebička a bol veľmi chutný.“

NINKA LAŠKODYOVÁ 2.A:

1. Naučila si sa dnes niečo nové? Čo konkrétne?

„Keď prídem do obchodu, v regáloch vidíme hotové voňavé chlebičky. Ale dnes som videla postup výroby aj zloženie surovín, z ktorých je chlieb upečený.“

2. Čo sa ti najviac páčilo na dnešnej návšteve sýpkky?

„Na návšteve sýpkky sa mi najviac páčilo, že sme si urobili každý vlastné cesto. Veľmi sa mi páčili aj experimenty s balónmi.“

Celé podujatie bolo nielen poučné, ale aj zábavné. Vďaka nemu sa deti hrou formou oboznámili s tým, ako sa z obyčajného zrnka stáva chlieb, základná potravina, ktorá má v našej kultúre dlhú tradíciu a významné miesto!

Mgr. Martina Sulová

KEĎ SA POHÁR PREMENÍ NA SVIETNIK A BALÓN NA LAMPIÓN

V Čachticiach nemáme len hrad, ktorý nás láka svojou históriou, ale aj zrekonštruovaný Draškovičov kaštieľ. Tento historický skvost ponúka jedinečnú atmosféru, ktorá dokáže preniesť návštevníkov do minulosti. V októbri sa kaštieľ premenil na kreatívny priestor, kde si nielen deti, dospelí, ale aj seniori mohli rozvíjať svoju tvorivosť. Hoci sa návšteva uskutočnila ešte na jeseň, jej zážitky nás hrejú aj počas týchto zimných dní.

V utorok, dňa 21. októbra 2025, sme spoločne s našimi žiakmi navštívili kaštieľ, aby sme spojili tvorivosť s poznávaním histórie a prežili nezabudnuteľné chvíle plné zábavy i objavovania. Zúčastnili sme sa tvorivých dielničiek s názvom „Magické svetlo jesene.“ Po zakúpení vstupeniek a obutí návlekov sme sa vydali na prehliadku kaštieľa. Po schodoch sme vošli do prvej miestnosti vybavenej kreslami. Deti si do nich posadali a so záujmom počúvali príbehy o rodoch, ktorých erbové znaky boli vyobrazené na kreslách. Potom sme vstúpili do spálne, kde nás očaril dobový nábytok, ktorý verne pripomínal život v minulosti. Ďalšou miestnosťou bol hudobný salónik, plný starých hudobných nástrojov. Len čo niektoré z detí vstúpilo za dirigentský pult, miestnosť naplnila príjemná hudba, ktorá ešte viac oživila historickú atmosféru. Naše kroky viedli do knižnice, plnej starých kníh. Práve tu na deti čakalo prekvapenie. Po vyťahnutí jednej z nich sa pred nimi otvorili skryté dvere. V ďalšej miestnosti sme si prezreli dobové oblečenie šľachty i poddaných.

Po zaujímavej prehliadke sme sa presunuli do tvorivej dielne, kde nás už čakala pani múzejná pedagógička Alenka.

Všetko mala starostlivo pripravené. Rozložené stoličky, stoly plné pomôcok, poháre s lepidlom, štetce aj toaletný papier. Najskôr deťom vysvetlila postup práce. Každé z nich si na stôl položilo svoj sklenený pohár a nazbierané farebné listy. Potom vzali do rúk štetce a začali na poháre nanášať lepidlo, na ktoré postupne priliepovali vrstvy toaletného papiera a

pestrofarebných listov. Pod ich rukami sa obyčajné poháre menili na malé umelecké diela. Hotové sviatniky si odniesli domov, nechali ich vyschnúť a dnes im už svietia ako originálne ozdoby. O týždeň neskôr, v utorok 28. októbra 2025, sme sa do kaštieľa vrátili opäť. Tentoraz nás čakali nové, rovnako zaujímavé tvorivé dielničky s názvom „Listový lampión

snov.“ Na stole opäť nechýbalo lepidlo ani toaletný papier, pribudli však balóny a deti si so sebou priniesli pestrofarebné listy. S veľkým elánom sa pustili do práce, nafúkli balóny, zaviazali ich a začali nanášať vrstvy papiera a lepidla, tak ako to už dobre poznali z predchádzajúcej aktivity. Po dvoch vrstvách prišli na rad listy a ďalší papier. Hotové lampióny nechali cez noc vyschnúť. Na druhý deň balóny praskli a pred nimi sa objavili krásne jesenné lampióny, ktoré večer rozžiarili ich domovy.

Aby som zistila, ako sa deťom páčila prehliadka kaštiela i tvorivé dielničky, poprosila som dve dievčatá, aby svoje zážitky vyjadrili kresbou. Ďalšie dve som oslovila niekoľkými otázkami, aby mi prezradili svoje dojmy a názory. Podte si prečítať, čo mi prezradili:

SOFINKA BOKOROVÁ 2.A:

1. Ktorá miestnosť v kaštieli sa ti páčila najviac? A prečo?

„Najkrajšia miestnosť v kaštieli bola s oblečením. V nej sa mi najviac páčili kráľovské šaty a zelené sako.“

2. Máš aj ty svoj lampiónik alebo svietnik vystavený? Kde ho máš?

„Lampiónik mám vystavený vo svojej izbe na okne.“

3. Čo ťa v dielničke najviac bavilo robiť? A čo bolo trochu ťažšie?

„V dielničke ma najviac bavilo lepiť papier na balónik. Možno trochu ťažšie bolo pre mňa nalepiť tie listy, pretože mi tam dobre nedržali.“

4. Keby si si mohla vymyslieť vlastnú dielničku, čo by ste tam vyrábali?

„Keby som mala svoju dielničku, tak by sme tam určite vyrábali náramky priateľstva.“

NINKA OPPEMBERGEROVÁ 5.A:

1. Ktorá miestnosť v kaštieli sa ti páčila najviac a prečo?

„Miestnosť, v ktorej začala hrať hudba, keď som sa postavila za dirigentský pult.“

2. Čo ťa na tvorivých dielničkách najviac bavilo?

„Bavilo ma rozmiestňovanie farebných listov po svietniku.“

3. Čo si si odniesla z dielničky okrem svojho výrobku?

„Dobrý pocit a radosť z vlastnoručne vyrobeného svietnika.“

4. Chcela by si podobnú dielničku absolvovať znova? Ak áno, akú tému by si vybrala?

„Áno, určite by som podobnú dielničku ešte absolvovala a keďže sa blížia Vianoce, tak s vianočnou tematikou.“

Deti vnímali kaštieľ a dielničky veľmi pozitívne a zaujímali sa o jednotlivé aktivity aj detaily v miestnostiach. Bavilo ich tvorenie vlastných výrobkov a priná-

šalo im radosť vidieť hotové výsledky, pričom z toho mali dobrý pocit a nové zážitky.

Tvorivé dielničky neboli pripravené len pre deti, ale aj pre seniorov, aby si ich mohli spoločne naplno užiť. Preto som rovnako oslovila aj naše seniorky, aby mi zodpovedali na niekoľko otázok a podelili sa o svoje dojmy a zážitky.

OLINKA KRIŠTOFÍKOVÁ

1. Ako sa vám páčila návšteva kaštiela? Čo vás najviac zaujalo počas prehliadky?

„Bála som sa modernizácie kaštiela, ale bola som milo prekvapená, ako krásne to prerobili, najviac sa mi páčilo divadlo s Alžbetou vo vinárni a kováčska dielňa.“

2. Aký dojem vo vás zanechali tvorivé dielničky? Čo sa vám na nich najviac páčilo?

„Najskôr som sa veľmi bála, či to zvládnem, nakoľko nie som až tak tvorivá. Spôsob, akým nám to Alenka vysvetlila a prezentovala bol aj pre laika zaujímavý. Tak ma to chytilo, že som išla aj dvakrát.“

3. Ako vás tvorenie naladilo, pripomenulo vám niečo z minulosti?

„Celé prostredie bolo tak pekne pripravené, že aj napriek môjmu veku som si pripadala ako školáčka. Teším sa, že som sa dala nahovoriť, lebo som odchádzala veselá a o niečo múdrejšia. Ešte viac ma potešila pochvala rodiny.“

MGR. GABIKA PLŠKOVÁ

1. Ako by ste zhodnotili svoje celkové dojmy z tvorivých dielničiek v Draškovičovom kaštieli?

„Keď sme sa ako seniori dozvedeli, že budú prebiehať tvorivé dielničky, reagovali sme na túto informáciu veľmi pozitívne. Hoci sme sa chceli viacerí zúčastniť všetkých troch aktivít, občas sa stane, že nepredvídané okolnosti niekomu neumožnia prísť. Trikrát sme navštívili Draškovičov kaštieľ, vždy v stredu. Mladá pani, ktorá dielničky viedla, bola na nás výborne pripravená, materiálovo aj dobrou náladou. Pracovné prostredie bolo príjemné, útulné, čisté a zároveň priestranné. Každá z nás mala pripravené vlastné pomôcky a po výbornom výklade sme sa mohli pustiť do práce.“

2. Aké tvorivé dielničky boli pre vás pripravené a ktorá z nich Vám priniesla najviac radosť?

„Prvýkrát sme vyrábali šiškový svietnik. Druhýkrát sme zo zaváraninových pohárov tvorili svietniky a tretíkrát sme si vyrobili lampióny. Ktoré popoludnie bolo najlepšie? To sa vôbec nedá povedať. Každé bolo niečím výnimočné, aj preto, že sa vždy stretla iná skupinka kamarátok. Vďaka tejto pestrosti mala každá dielnička svoju vlastnú nezabudnuteľnú atmosféru.“

3. Keď ste tvorili, prišla vám na um nejaká pekná spomienka z mladosti?

„Každá z nás mala čo povedať k danej

téme. Už len to, že napríklad hľadáme v záhrade krásne formované listy, či spomienka na naše lampiónové sprievody, v nás vyvolala množstvo krásnych chvíľ z minulosti. Kráčať v skupinkách potme, niesť lampióny, v ktorých horí sviečka... to si vyžadovalo aj disciplínu, aby sme nepodpálili seba ani iných. Posedeli sme, pospomínali, vychutnali sme si krásne jesenné slniečko a po každom stretnutí sme si domov odniesli svoj výrobok a dobrý pocit. Každé takéto posedenie človeka veľmi obohacuje. Mať dobrých kamarátov je úžasné!“

Z môjho pohľadu si seniorky návštevu kaštiela a dielničiek užívali s veľkou radosťou, tešili sa z krásne upraveného prostredia a tvorivých aktivít a zároveň si odniesli príjemné spomienky a uspokojenie z vlastnoručne vyrobených výrobkov.

O tom, ako vznikajú obľúbené tvorivé dielničky, čo všetko zahŕňa práca múzejnej pedagogičky a čo ju na nej najviac baví, som sa porozprávala s pani Bc. Alenkou Slabý, múzejnou pedagogičkou pôsobiacou v Draškovičovom kaštieli, ktorý patrí pod Trenčianske múzeum.

Bc. ALENKA SLABÝ

1. Ako vznikol nápad na tvorivé dielničky s názvom „Magické svetlo jesene“ a „Listový lampión snov“?

„Pri názvoch sa snažím vždy spojiť realistický opis s niečím poetickým, vznešeným či čarovným. Chcem, aby názov nielen vystihoval to, čo sa bude vyrábať, ale zároveň vyvolal aj určitý pocit či atmosféru. Preto pri ich tvorbe hľadám rovnováhu medzi predmetom a emóciou, ktorú prinesie.“

2. Koľko času zvyčajne zaberie príprava jednej takejto tvorivej dielne, od nápadu až po jej realizáciu?

„Je to pomerne náročný proces, ktorý ovplyvňuje viacero faktorov. Samotný nápad a výber techniky mi zvyčajne trvá asi týždeň - vždy zohľadňujem možnosti a cieľovú skupinu, pre ktorú dielňu pripravujem. Nasleduje prepočet nákladov a vypracovanie návrhu, ktorý sa následne posielajú vedeniu na schválenie. Tento proces trvá približne 10 až 15 dní. Po schválení nasleduje komunikácia s marketingom, tvorba pozvánok a plagátov, ich tlač a distribúcia - to si vyžaduje ďalších približne 6 dní. Nasleduje nákup alebo zber materiálu. Pri jesenných dielňach som si väčšinu prírodných materiálov - šišky, konáriky, listy zbierala sama. Závisí aj od toho, či potrebujem materiál vysušiť (v takom prípade ho musím mať aspoň týždeň vopred) alebo čerstvý - ten často zbieram ešte v deň podujatia. Celkovo teda začínam s prípravou najneskôr šesť týždňov pred samotnou dielňou.“

3. Máte nejaký nezabudnuteľný alebo vtipný zážitok z tvorivých dielničiek s deťmi, o ktorý by ste sa s nami mohli podeliť?

„Pekných chvíľ bolo veľa, ale spomeniem jednu milú situáciu - po skončení dielne sa najmenšie deti rozhodli, že chcú po sebe tak poupratovať, až začali skladať a odnášať aj stoličky. Bolo to veľmi rozkošné. A vtipné bolo aj zbieranie listov - spravili sme si preteky, kto ich nazbiera viac a spolu sme sa pri tom úprimne nasmiali.“

4. Plánujete ešte do konca tohto kalendárneho roka pripraviť ďalšie tvorivé dielničky?

„Áno, v súčasnosti sú v procese schvaľovania vianočné dielne, ktoré pripravujeme na december. Budú spojené s vareným vínom a detskými punčmi v spolupráci s Čachtickými Chotármi. Súčasťou podujatia bude aj koncert, ktorý spríjemní atmosféru a navodí tú pravú vianočnú náladu.“

5. Čo vás priviedlo k práci múzejnej pedagogičky? Bola to láska k histórii, k deťom alebo niečo úplne iné?

„Milujem umenie a tvorbu vo všetkých podobách. Samozrejme, láska k histórii aj práca s deťmi u mňa nechýba. Možnosť spojiť tieto oblasti - umenie, kreativitu a edukáciu - vnímam ako obrovské privilégium. Už v mladosti som organizovala tábory a aktivity pre deti, takže práca v kaštieli pre mňa nie je úplne nová, no má širší záber - zahŕňa aj dospelých a seniorov. Každé podujatie v tak výnimočnom priestore je pre mňa výnimočnou skúsenosťou. Je to vysnívaná práca, ktorá ma naplňa.“

6. Ako vyzerá váš bežný pracovný deň v múzeu?

„Do práce prichádzam krátko pred deviatou. Medzi 9. a 10. hodinou pripravujeme kaštieľ na otvorenie. Potom sa venujem príprave podujatí - ak sú naplánované dielne, pripravujem ich, lebo sa o desiatej začínajú. Každý deň je trochu iný, čo ma na tejto práci veľmi baví. O 16:30 sa pomaly pripravujeme na zatvorenie kaštiela, pracovná doba končí o 17:00. Občas máme podujatia, ktoré si vyžadujú dlhšie otváracie hodiny, no nie je to pravidlom.“

Z rozhovoru s pani múzejnou pedagogičkou som zistila, že príprava tvorivých dielničiek je náročná a vyžaduje kombináciu kreativity, plánovania a prispôsobenia rôznym vekovým skupinám. Zistila som tiež, že jej práca spája radosť z tvorby, vzdelávanie a príjemné spomienky pre účastníkov a zároveň ju naplňa láska k umeniu, histórii a práci s ľuďmi. Teším sa, aké nové nápady a dielničky už čoskoro prinesie do kaštiela!

Ďakujem Kajke a Emily za nádherné kresby, ktoré nám urobili radosť. Veľké poďakovanie patrí aj dievčatám, školáčkam a seniorkám za ochotu a čas venovaný odpovediam.

Zvlášť poďakovanie patrí aj pani múzejnej pedagogičke za trpezlivosť, odborné vedenie a ochotu odpovedať na moje otázky.

Celá návšteva Draškovičovho kaštiela bola veľmi poučná, zábavná a plná zážitkov, na ktoré deti určite ešte dlho spomínali. Mali sme možnosť obdivovať krásne historické priestory a dozvedieť sa množstvo zaujímavostí o minulosti. Kaštieľ nám zároveň ponúkol aj tvorivé dielničky, kde si deti rozvíjali fantáziu, zručnosti a schopnosť spolupráce. Už teraz sa tešíme na ďalšie zaujímavé podujatia!

Mgr. Martina Sulová

SRDCIA PLNÉ ŠTEDROSTI - ŽIACI, RODIČIA I ZAMESTNANCI ŠKOLY PRINIESLI VIANOCE TÝM, KTORÍ TO NAJVIAC POTREBUJÚ

Vianoce sú časom, kedy sa najviac prejavuje ľudská láskavosť a túžba pomáhať druhým. Aj tento rok sa naša škola rozhodla prispieť k podpore ľudí, ktorí to potrebujú a zapojila sa do vianočnej zbierky trvanlivých potravín a drogérie. Naši žiaci opäť ukázali, že majú veľké srdce. Vyzbierali množstvo potravín, ako cestoviny, konzervy, instantné polievky, čaje, ryžu či drogériu, aby mohli potešiť ľudí v núdzi.

Zbierka bola vyhlásená v školskom rozhlase, kde žiaci dostali všetky potrebné informácie: čo sa bude zbierať, pre koho a dokedy je potrebné dary odovzdať. Počas týždňa nosili svoje príspevky triednym učiteľkám, ktoré ich následne odovzdávali Mgr. Veronike Miškufovej a Mgr. Martine Berecovej, organizátorkám zbierky. Naše deviatačky dary triedili, kontrolovali a pripravovali, aby sa dostali k ľuďom v núdzi a priniesli im radosť v tomto vianočnom čase. Trvanlivé potraviny a drogéria putovali do Centra pomoci v Piešťanoch, ktoré poskytuje podporu ľuďom v núdzi, pomáha im prekonať náročné životné situácie a ponúka poradenstvo a rôzne sociálne služby. Centrum funguje pod záštitou Trnavskej arcidiocézneho charity, ktorá dlhodobo podporuje seniorov, rodiny v kríze a ďalšie sociálne znevýhodnené skupiny prostredníctvom rôznych humanitárnych a sociálnych projektov.

Pri tejto príležitosti som sa rozprávala s oboma organizátorkami zbierky, aby som sa dozvedela viac o príprave, jej priebehu a o tom, čo pre nich znamená zapojenie žiakov do takejto aktivity. Keďže ma zaujímal aj pohľad z konkrétnej triedy, oslovila som triednu učiteľku 5. B, Mgr. Veroniku Fraňovú, s ktorou som sa porozprávala o tom, ako jej žiaci zbierku vnímali a čo pre nich táto skúsenosť znamenala.

Mgr. VERONIKA MIŠKUFOVÁ

1. Čo Vás motivovalo zorganizovať vianočnú zbierku v našej škole?

„Keďže sa blížila Vianoce, človek si viac uvedomuje, že nie všetci majú šťastie stráviť tieto sviatky v hojnosti a pohode. Pre ľudí, ktorí sa ocitli nie vždy vlastnou vinou v situácii, kedy musia počítať každé euro a častokrát si nedokážu zabezpečiť ani základné potraviny, nie to ešte dopriať darčeky deťom, sa stávajú tieto sviatky nie príliš radostným obdobím. Preto sme sa s pani učiteľkou Berecovou rozhodli osloviť Centrum pomoci človeku a zorganizovať v škole zbierku potravín pre ľudí, ktorí to potrebujú.“

2. Je toto už pravidelná zbierka, ak áno, ktorý ročník práve prebehol?

„Zbierka prebieha už tretí rok a vždy sa nám podarí s pomocou rodičov a detí zo školy vyzbierať pekné množstvo potravín či drogérie, ktoré potom odvezieme do Piešťan do Centra. Týmto by som sa im rada poďakovala.“

3. Čo si myslíš, že žiaci získali tým, že sa zapojili do tejto zbierky?

„Žiaci získavajú určite nielen dobrý pocit, ale rozvíjajú si i sociálne cítenie, sú viac empatickí a spolupatriční. A verím, že si aspoň trošku uvedomia, že nie je samozrejmosť mať v živote dostatok všetkého, čo potrebujú na to, aby žili zdravý a spokojný život. A o to viac si vážili to, čo majú.“

Mgr. MARTINA BERECOVÁ

1. Ako hodnotíš zapojenie žiakov do zbierky?

„Zbierku hodnotím ako doposiaľ najúspešnejšiu a veľmi ma teší, koľko žiakov sa do nej zapojilo, za čo im veľmi pekne ďakujeme.“

2. Ktoré druhy potravín či drogérie boli medzi darovanými vecami najpočetnejšie?

„Najviac sme vyzbierali cestovín a konzerv. Veľa sme však vyzbierali aj ryže, čajov, šampónov či mydiel. Veríme, že každá vec

si nájde svojho správneho adresáta.“

3. Plánujete v budúcnosti organizovať podobné zbierky alebo aktivity?

„Keďže máme v škole veľa milovníkov zvierat, zvažujeme, že v priebehu budúceho roka oslovíme učiteľov, rodičov a žiakov so zbierkou pre útulok zvierat. Dúfame, že aj táto aktivita nájde u našich žiakov odozvu a napomôže rozvoju empatie a pocitu spolupatričnosti medzi žiakmi.“

MGR. VERONIKA FRAŇOVÁ

1. Čo Ťa osobne najviac potešilo na tom, že sa tvoja trieda zapojila do zbierky?

„Som rada, že aj v mojej triede sa našli deti, ktoré sa do tejto akcie zapojili. Viem, že je veľa charitatívnych akcií a mnohokrát nad nimi ľudia len mávnu rukou. Hoci sa nedá pomôcť vždy a všetkým, každá pomoc sa počíta, aj keď je to len drobnosť.“

2. Myslíš si, že podobné aktivity vplývajú na vzťahy v triede a na formovanie hodnôt u detí?

„Určite áno. Je dôležité u detí rozvíjať empatiu a pocit spolupatričnosti. Takéto akcie sú spôsob, ako ich naučiť vážiť si to, čo oni považujú za úplne bežné a samozrejmé.“

3. Čo by si odkázala žiakom, rodičom, ktorí sa do zbierky zapojili?

„Deťom a rodičom žiakov, ktorí prispeli, sa chcem srdečne poďakovať. Sú to práve rodičia, ktorí sú pre svoje deti vzorom a aj takýmito gestami svoje deti učia ľudskosti a porozumeniu.“

Ďakujem za odpovede.

Vianočná zbierka ukázala, že aj malé skutky môžu priniesť veľkú radosť. Takéto aktivity podporujú nielen ľudí v núdzi, ale zároveň učia mladých ľudí empatii, zodpovednosti a hodnotám solidarity. Srdečne ďakujem našim žiakom, rodičom, zamestnancom školy a v neposlednom rade aj organizátorkám Mgr. Veronike Miškufovej a Mgr. Martine Berecovej za ich ochotu, čas a veľké srdce. Vďaka vám sa podarilo vyzbierať množstvo potravín a drogérie, ktoré potešia tých, ktorí to najviac potrebujú!

Mgr. Martina Sulová

„ÚNIKOVKA DO KNIŽNICE“

Dňa 4. decembra sme šli do Obecnej knižnice v Čachticiach počas tretej vyučovacej hodiny. Bola to hodina slovenského jazyka, takže sme sa nemuseli učiť.

Pani knihovnička nám pripravila hru „Únikovka“. Asi sa tak volá preto, lebo sme unikli z vyučovania do knižnice. Rozdelila nás na skupiny po sedem členov. Každá skupina mala vlastné označenie, my sme boli „Srdiečka“. V našom tíme

boli: Mia Mišíková, Miška Matyášová, Katka Korená, Stela Ištoková, Kaja Masárová, Viki Kanalošová a Rišo Kubáň.

Dostali sme päť obálok. V každej sa nachádzala indícia, akú knihu máme v knižnici hľadať. Postupne sme lúštili šifry a nachádzali knihy, v ktorých boli schované písmenká. Prvá indícia bola dosť ťažká, ale tie ďalšie sme našli hneď. Ako jediný tím sme našli všetky písmenká a

vyriešili slovo, pretože sme spolupracovali a nehádali sme sa – to bol základ úspechu. Bola to veľká zábava. Za odmenu sme dostali cukríky, pán učiteľ Kerak nám dal jednotky a povedal, že je na nás hrdý.

Dakujeme pani knihovničke za skvelé spostenie vyučovania. Riešenie takýchto šifier bolo super. Snáď si to ešte niekedy zopakujeme.
Tím „Srdiečka“

TVORIVÁ JESEŇ A VOŇAVÁ ZIMA: DETI UKÁZALI FANTÁZIU AJ ŠIKOVNÉ RUKY

V našej obci to počas jesene žilo farbami, vôňami aj veselým detským smiechom. Malí tvorcovia si prešli pestrou paletou aktivít, pri ktorých ukázali nielen svoju fantáziu, ale aj veľký kus

trpezlivosti a šikovnosti.

Hneď na úvod sa ponorili do sveta farieb – kreslili ježka a jablčko akvarelovými farbami, ktoré ich naučili pracovať s jem-

nostou aj odtieňmi jesene. Pokračovalo sa v hravom duchu: obľúbenou sa stala gaštanová hra, kde deti premenili obyčajné gaštany a obaly od vajčiek na zábavnú a originálnu aktivitu plnú stratégie a zvedavosti.

Jesennú atmosféru umocnilo aj tvorenie v prírode – deti si nazbierali lístie, šišky a rôzne prírodniny, z ktorých vznikol nádherný obraz plný farieb a jesennej fantázie. A čo by to bol za deň bez sladkej odmeny? Vôňa domova zaplnila miestnosť pri robení palacínok, ktoré si deti pripravili a samozrejme aj s chuťou zjedli. Popri tom nechýbali ani didaktické hry v skupinách, pri ktorých deti trénovali spoluprácu, komunikáciu a spoločné

riešenie úloh. A keďže tvorivosť nemá hranice, pustili sa aj do výroby vlastných samolepiek – každá originál, každá s rukopisom malého umelca.

Atmosféra sa pomaly preniesla do zimy. Deti pripravili krásne, ručne vyrábané vianočné pohľadnice, ktoré určite potešia každého adresáta. A na záver tvorivého obdobia vznikli aj jedinečné vianočné ozdoby zo studeného porcelánu, ktoré budú zdobiť obečný stromček a pripomínať, aké šikovné deti u nás máme.

Toto tvorivé obdobie ukázalo, že fantázia v našej obci skutočne kvitne – a že detské ruky vedia robiť malé zázraky.

Nikoleta Miklošovičová, DiS.

ŠPORTOVÉ SÚŤAŽE V PRVOM POLROKU ŠKOLSKÉHO ROKA 2025/2026

So začiatkom nového školského roka sa naplno rozbehli aj školské súťaže organizované cez portál Školský šport. Prinášame vám súhrn súťaží a umiestnení našich detí. A veruže sa je čím pochváliť.

Dňa 10. októbra 2025 sa v Novom Meste nad Váhom uskutočnilo okresné kolo v cezpoľnom behu žiakov a žiačok. Súťaž organizovala ZŠ Nálepkova. Nové Mesto nad Váhom v parku v okolí školy a zúčastnilo sa jej 13 škôl z novomestského okresu. Súťažili trojčlenné družstvá chlapcov a dievčat. Zvlášť boli ocenení aj jednotlivci. V oboch kategóriách sa na štart postavilo 39 bežcov a bežkýň. Naše dievčatá, menovite Š. Selecká, D. Polčanová a M. Mišíková dobehli niekde v strede štartového poľa a v poradí družstiev sa umiestnili na 8. mieste. Oveľa lepšie sa darilo chlapcom, ktorí na trati nechali všetky svoje sily. M. Bagin si dobehol po skvelé 3. miesto, B. Peterka skončil na 8. mieste a O. Mišík obsadil 15. miesto. Týmto umiestneniami si chlapci v súťaži družstiev vybojovali fantastické 1. miesto a postúpili na krajské kolo do Dubnice nad Váhom. Toto kolo sa uskutoční na jar 2026.

V piatok 17. októbra 2025 sa na ZŠ Nálepkova v Novom Meste nad Váhom konalo predkolo vo futbale starších žiakov. Turnaja sa zúčastnilo 5 škôl a na okresné kolo postupovali dve najlepšie školy.

Hralo sa systémom každý s každým. Naši chlapci vstúpili do turnaja víťazne, keď porazili chlapcov z Bošáče. Nasledovala tesná prehra so ZŠ Nálepkova a víťazstvo so ZŠ Sv. Jozefa. V poslednom zápase nás čakala Stará Turá, s ktorou sme remizovali. Po súčte bodov nám patrila druhá priečka a tím aj postup na okresné kolo. To sa uskutočnilo v športovej hale v Novom Meste nad Váhom dňa 28. októbra 2025. Zúčastnilo sa ho 6 škôl. Súperi boli veľmi kvalitní, nakoľko to tiež, tak ako my, boli postupujúci z predkôl z ďalších 2 skupín. Na tomto turnaji sa nám veľmi nedarilo, smolne sme prehrali zápas so ZŠ Odborárska a v zápasoch nám chýbalo aj to povestné športové šťastie. Nakoniec sme obsadili celkové 6. miesto. Na oboch kolách nás reprezentovali P. Juriga, O. Kolenčík, M. Hučko, O. Mišík, Marco Masár, B. Peterka, Š. Peniak, P. Hadbábny. Ďalšie turnaje v poradí boli okresné kolo v malom futbale mladších žiakov a žiačok.

Dňa 20. októbra 2025 sa konalo okresné kolo v malom futbale mladších žiakov v Novom Meste nad Váhom na ZŠ Odborárska. Turnaja sa zúčastnilo 6 škôl. Hralo sa v dvoch skupinách po 3 družstvá a z každej skupiny postúpili 2 družstvá do semifinále. Nám sa podarilo postúpiť z druhého miesta. V zápase o postup do finále nás porazili dievčatá zo ZŠ Nálepkova.

V súboji o tretie miesto sme nestačili na dievčatá zo ZŠ Odborárska a v turnaji sme obsadili celkové štvrté miesto. Reprezentovali nás L. Beláková, J. Imrišková, M. Mišíková, E. Obadalová, L. Izakovičová, A. Priebrachová, E. Šimová, T. Kuropková. Chlapci mali svoj turnaj o dva dni neskôr 22. októbra 2025 na AFC v Novom Meste nad Váhom. Na tomto turnaji sa stretlo až 16 družstiev z celého okresu. Hralo sa v 4 skupinách po 4 školy. Do bojov o víťazstvo postupovali z každej skupiny prvé dva tímy, tretí v poradí zasiahol do bojov o 9. – 12. miesto. Žiaľ, nemali sme šťastie pri losovaní do skupín a v základnej skupine sme sa stretli s Kočovcami (neskorší víťaz turnaja), so Starou Turou (2. miesto na turnaji) a s Pobeďimom. S Pobeďimom sme vyhrali, s Kočovcami remizovali a so Starou Turou smolne prehrali 2:3 (góľ sme dostali v poslednej minúte), pričom remíza by nám stačila na postup. Takto sme v skupine skončili tretí a v súbojoch o umiestnenie sme vyhrali všetky zápasy. Na turnaji sme obsadili konečné 9. miesto. Reprezentovali nás H. Dluhoš, D. Halienka, F. Holíček, M. Masár, N. Masarik, J. Selecký, M. Dendis, T. Skoršepa, T. Trebatický, Š. Opatovský.

V dňoch 5. a 6. novembra 2025 sme sa zúčastnili turnajov družstiev v stolnom tenise na ZŠ Odborárska v Novom Meste nad Váhom. V stredu 5. novembra 2025

mali svoj turnaj chlapci. Na turnaji sa zišlo 10 škôl, ktoré boli vylosované do dvoch skupín po 5 škôl. V skupine sa hralo systémom každý s každým. Prví dvaja zo skupiny postupovali do semifinále. Naším chlapcom sa podarilo postúpiť z druhého miesta, a tak sa v súboji o postup do finále stretli s víťazom z druhej skupiny – GMRŠ Nové Mesto nad Váhom. Tento súboj sme prehrali a tak hrali chlapci o bronz so ZŠ Tematínska, kde sme len tesne prehrali a celkovo sme sa umiestnili na nepopulárnom 4. mieste. Reprezentovali nás A. Blažko, O. Kolenčík, S. Surman a D. Polčan. Vo štvrtok 6. novembra 2025 súťažili dievčatá. Na

tomto turnaji sa zúčastnilo 6 škôl a hralo sa systémom každý s každým. Naším dievčatám sa podarilo zvíťaziť v každom zápase, čím sme porazili všetky školy a obsadili sme tak fantastické 1. miesto a tým aj postup na regionálne kolo – 21. novembra 2025 taktiež na ZŠ Odborárska v Novom Meste nad Váhom. Stretli sa tu víťazné družstvá z okresných kôl z trencianskeho (ZŠ Trencianske Jastrabie) a myjavského (ZŠ Myjava) okresu. Dievčatá z Trencianskeho Jastrabia boli nad naše sily, aj keď sa rozhodne nebolo za čo hanbiť. Boli to totiž všetko ligové pingpongistky, ktoré pravidelne trénujú vo svojich oddieloch. V súboji s dievčatami

z Myjavy sme vyhrali všetky zápasy a za slúžene sme na regionálnom kole obsadili 2. miesto. Reprezentovali nás D. Polčanová, J. Hollová a Š. Selecká. Všetkým zúčastneným deťom v doterajších súťažiach ďakujeme za bojovnosť, nasadenie, výborné výsledky a reprezentáciu školy.

V tomto kalendárnom roku 2025 nás ešte čaká bedmintonový turnaj žiakov a žiačok v termíne 11. a 12. decembra 2025 a streľba zo vzduchovky mladších a starších žiakov a žiačok. Tak našim deťom držme palce, aby sa im v ďalších súťažiach darilo aspoň tak dobre, ako doteraz.

Mgr. Katarína Surmanová

ŽELEZNÝ KRYŠTÁL POKRAČUJE

Nezaháľali sme ani cez letné prázdniny a odštartovali sme nárúcanie voľného pokračovania príbehov z prostredia poľnohospodárov. V prvej časti hlavní hrdinovia našli sami seba a dokázali prekonať ťažké životné situácie. Príbeh však pokračuje a Filmová škola sa vráti na plátna kín. Dej druhého dielu by sme nechceli prezrádzať, no niečo predsa len naznačíme a môžeme vám povedať, že to bude akčnejšie a možno trochu aj emočnejšie. Od romanticko-rodinnej línie, ktorú poznáme z jednotky, sa trochu posúvame a približujeme príbeh aj dospelému divákovi. Objavujú sa nové postavy, ale sú tu aj starí známi. Z našej školy si úlohu učiteľky telesnej výchovy zopakuje

Mgr. Katarína Surmanová. Znova sa predstaví aj Mgr. Lucia Nagy Polák a novými tvármi vo filme budú pani učiteľka Júlia Hanicová a Nikoleta Belková. Naša bývalá žiačka Vivien Kubová si zopakuje úlohu Petry. Momentálne študuje na Konzervatóriu v Nitre herectvo a do svojej postavy sa vcítila skutočne autenticky.

Postavy sa musia vysporiadať nielen s objektívnymi problémami, ktoré súvisia s prácou na poľnohospodárskej farme, ale zažívajú aj súkromné peripetie. Lukáš je už stredoškólak a dva roky o ňom nebolo ani počuť. Potom sa nečakane objaví na družstve, ale vreľého privítania sa nedečká. Nič už nie je také, aké bývalo. Kika tu už nepracuje. Rozmá-

hajú sa krádeže nafty a materiálu a detektív Jakub Mráz má na starosti odhaliť páchatelov. Musí však bojovať aj sám so sebou, pretože ani v súkromnom živote to nemá jednoduché. Má však okolo seba dostatok priateľov a machri z majera pod vedením Rastá Trebatického ho v tom snád nenechajú samého. To je zároveň aj pracovný názov filmu, ktorý opäť vzniká pod taktovkou firmy TREBOS s. r. o. – Ing. Rastislav Trebatický, SHR v koprodukcii so ZŠ Považany a ZŠ Čachtice. Tešiť sa okrem toho môžete opäť na kone a burácanie motorov ťažkých strojov.

Film bude technicky dokonalejší. Nakrúcame dvomi kamerami, pôvodné zábery budú v rozlíšení 4K. Hlavnú kameru má tentokrát na starosti pán Lukáš „Kelso“ Kováč z Piešťan, ktorý sa pridal k nášmu štábu a má naozaj kvalitnú filmovaciu techniku. Zvuk sa bude dodatočne upravovať, mali by tak znieť profesionálnejšie. Scenár som pripravil v spolupráci s Michalom Mišúrom a dodatočne ho upravujeme, pretože v priebehu realizácie dochádza k zmenám (ako pri každom nakrúcaní).

Tešíme sa na premiéru, ktorú plánujeme na jeseň 2026. Trailer k pripravovanému filmu vyjde už teraz v decembri.

Mgr. Jozef Kerak

SPOMIENKY

Uplynulo už 10 rokov od odchodu môjho otca, Vladimíra Ammera, ktorý by práve tento rok sfúkol na torte presne 100 sviečok! Odišiel človek, ktorý celý svoj život zasvätil rodnej dedinke, venoval jej všetok svoj voľný čas a ja som ako dieťa pri ňom vyrastala na hrade, v múzeu, v kultúrnom dome, v prírode...

Na prvom mieste vždy bola rodina, vďaka nej odolať „volaniu“ hlavného mesta, a predsa z neho bol výborný herec, režisér, priateľ...

Pracoval v Múzeu v Novom Meste nad Váhom a pamätám si, že jeho služobnú motorku, ktorých v tej dobe nejazdilo veľa, bolo počuť hádam od naštartovania až po príchod na ulicu, kde sme ho všetky deti netrpezlivo čakali a vykrikovali: „Už ide, už ide!“ Často nám nosil z „Ryby“ tresku a údenáča, ktoré sme milovali. Nezabudol ani na drobné sladkosti, tie sme veru nemávali každý deň.

Výlety do Podzámkeho hája, zbieranie húb o piatej hodine ráno, preliezanie plotov k „Signálu“, prechádzky po múroch Čachtického hradu, vôňa Materinej dúšky, „pávičie“ a zvončeky, ktoré som mohla iba očami pohľadiť... to sú spomienky... a k nim patria celodenné výlety do Doliny s priateľmi a susedmi, kúpanie sa, opekánie...

Múzeum - ďalšia etapa v mojom živote. Už ako 4-ročná som pózovala pri sklenených vitrínach s historickými artefaktami, o čom svedčia čierne-biele fotky, ktoré sám nafotil. Áno, miloval fotografovanie, mal fotoaparát (nie jeden) so samospúšťou a nikdy nezabudnem na fotku na hrade, kedy nestihol dobehnúť, tak sa hodil pred nás na zem...vyšlo mu to! Žiaľ, tú fotografiu som nikde nenašla. Vrátim sa k múzeu, ktorého bol spoluzakladateľ, tam som doslova vyrastala. Pamätám si každú jednu miestnosť, vŕzgajúce podlahy, obraz Alžbety Báthoryovej, ktorá nás „pre-slávila“, všetky vykopávky, keramiky, vinohradníctvo, oblečenie, kroje, úlomky z jaskyne, drevené truhlice, ktoré boli úžasné a vždy som po takej túžila. Neskôr, ako učiteľka slovenského jazyka, som chodila so žiakmi do poslednej miestnosti venovanej spolku Tatrín a štúrovcom. Ku každému predmetu mi povedal nejakú perličku a ja ako brigádnicka som to posielala ďalej, ľuďom, turistom, ktorí častokrát so zatajeným dychom počúvali. Keď náhodou prišiel potichu do múzea, stačil mi spokojný výraz na jeho tvári...

Keď sa blížilo obdobie písania mojej diplomovej práce, ako historik mal v tom jasno. Téma znela tzv. „Slovenský štát“, a tak

sme spoločne prešli dlhú cestu histórie nášho národa. Samozrejme pero, ceruzky, poznámkový blok v ruke a neskôr písací stroj mojej sestry. Žiaden počítač, o tom sa nám ani nesnívalo!

Kultúrny dom, obrovská výhoda pre dieťa v mojom veku. Sedieť v najvyšších radoch a sledovať rôzne filmy, nemohol každý. Lístok stál 1 - 2 koruny, čo v tej dobe bolo dosť!

Pre neho však kultúrny dom znamenal obrovskú lásku - DIVADLO! To, že bol výborný herec, režisér, vedeli všetci. Jeho nezabudnuteľné postavy na javisku hovorili za všetko. Svedčí o tom aj fakt, že dostal ponuku účinkovať v Bratislave, ale odmietol. Určite by bol úspešný aj tam, po boku pána Ladislava Chudíka a ďalších známych hercov. No neodišiel, zostal, režíroval, písal a hral na „doskách“ svojej rodnej dedinky a vlastne po celom okolí, okrese, kraji, o čom svedčí veľa uznaní, umiestnení na prvých miestach. Pokračoval v šlapajach svojho otca, Karola. Možno si v duchu predstavoval, že stojí v SND, pretože do svojich postáv vložil všetko - lásku, herecký talent a predovšetkým srdce! Ja si ako dieťa pamätám na inscenáciu „Kubo.“ Keď ho mládenci ako hlavného hrdinu začali biť, rozbehla som sa s krikom na javisko, aby môjho ocka nebili, lebo nič neurobil...

Druhým miestom po javisku v kultúrnom dome bola malá miestnosť, jeho pracovisko ako osvetára, kde trávil hlavne popoludnie a mnohé večery po práci. Tam sa venoval problematike Čachtíc a bol rád, že pomyselné žezlo prevzala Alenka, ktorú vždy aj s Aničkou (p. starostkou) - on im tak familiárne hovoril, vždy rád privítal aj doma a rozhovory nemali konca-kraja. Dokonca na jednu obálku v roku 2013 napísal odkaz: „**Zdravím Alenku! Mal som ju rád ako mladú priateľku, škoda, že nevyšlo s ňou spolupracovať na javisku.**“ Podpis jednoducho Vlado.

Záhradka... každý deň kráčal dedinou do svojho tichého kúta prírody. Nemal to ďaleko, ale jemu cesta trvala aj niekoľko hodín, lebo stretol kamarátov, známych i neznámych a debatoval s nimi o všetkom. Každému jednému mal čo povedať, pre každého mal vládne slovo. Tam, v tichu, obklopený svojimi ríbezľami, jostami a ovocnými stromkami si vychutnával klud, pohodu...

Veľa čítal, aj nás viedol ku knihám. Ani jedny narodeniny, meniny, Vianoce sa neobišli bez kníh. On ich vždy kupoval, vedel presne, ktorú komu prinesie. Všade mal poznámky, výpisky, rôzne heslá a krásne myšlienky. Túto mi venoval jeho priateľ Jožo, moc ďakujem! „**Napriek všetkému zostali spomienky na verné priateľstvá, bezstarostné hry, prvé lásky a na upracované, ale nežné ruky mám, ktoré už nikdy nepohladia.**“

Sú to útržky spomienok, ktoré sa mi časom vynárajú a ja som za to vďačná! Je dobre, že si môžeme takto „zalistovať“ v pamäti. Spomienky nám nikto nevezme!

Takýto bol človek, ktorý poctu rodnej dedinke vzdal monografiou „Čachtice“ a som na to hrdá, že to bol môj otec!

Vy, ktorí ste ho poznali, spomeňte si na neho, určite by bol rád... a možno práve pri čítaní týchto riadkov sa niekde tam hore usmieva...

Mgr. Soňa Imrišková

STRETNUTIE BÝVALÝCH FUTBALISTOV

Letný podvečer na terase čachtickej reštaurácie. Štyria páni v rokoch sedia pri pive a diskutujú o všeličom a o ničom tak, ako to vedía len dôchodcovia. Sú to Rudo Juris (80), Gabo Šimo (72), Rudo Trebatický (69) a Joso Novotný (68). Ich rozhovor prerušujú len rachotiace motorky a veľmi rýchle autá rútiace sa cestou povedľa terasy. A je ich veľa. Keď do témy rozhovoru prišiel futbal, diskusia bola o niečo živšia, veď všetci štyria boli bývalí hráči a dvaja aj tréneri. Hovoria o súčasnom čachtickom futbale, ale aj o tom v rokoch minulých. „V tínedžerskom veku, som rád počúval rozprávania bývalých futbalistov, aké to bolo keď hrávali oni, s akými mužstvami, akí boli úspešní. Veľmi som si vtedy želal, aby sme ich napodobnili aj my. Aké to bolo keď hrávali oni, aké to bolo keď sme hrávali my. Pred nejakým časom som to počúval a dnes o tom hovorím. Čo sa udialo? Takmer nič a predsa, hodinky života posunuli čas o viac ako polstoročie.“ Štyria páni v rokoch ďalej diskutujú o futbale. Keď Rudo Juris navrhne zorganizovať stretnutie bývalých futbalistov, ostatní vyjadrujú súhlas. Nová téma rozprúdila diskusiu s množstvom otázok, na ktoré si zúčastnení navzájom odpovedajú alebo navrhujú riešenia. Kto, kde a kedy. Postupne si ujasňujú kontúry pripravovaného stretnutia a ako organizačná skupina si rozdeľujú úlohy. Tých sedení pri pive bolo ešte niekoľko až do chvíle, keď bolo možné konštatovať, že je všetko pripravené a zabezpečené.

V. Belák, V. Vido, J. Imriška, R. Trebatický, R. Puchý
M. Bumbál, L. Čavojský, V. Šimončíč, L. Šimončíč, M. Parák, M. Pavlech
J. Vlado, M. Slanina, V. Repík, M. Šimončíč, M. Gergely, J. Šimo
M. Valúšek, P. Opatovský, J. Lengvarský, V. Ležovič, G. Šimo, Š. Srogončík, J. Krchnavý
J. Lesay, J. Vido, V. Ray, J. Novotný, A. Matyáš, J. Trebatický
E. Jamrich, R. Juris, A. Kubán, V. Vido
(na fotografii chýbajú R. Mikláš a Š. Selecký)

Stretnutie

Stretnutie bývalých futbalistov, ktorí hrávali za „A“ a „B“ mužstvo Čachtíc v 70. a 80. rokoch minulého storočia sa uskutočnilo 3. októbra 2025 o 15:00 hodine v Pivničke pod Čachtickým hradom. Viacerí pozvaní hráči ospravedlnili svoju neúčast z osobných, rodinných alebo zdravotných dôvodov. Účastníkmi stretnutia boli:

Hostia: Roman Puchý – súčasný predseda OFK Čachtice, Jozef Lengvarský (86) – hráč Čachtíc v rokoch 1958 – 1960

Tréneri: Viliam Repík (82), Alojz Kubán (81), Rudolf Juris (80), Jozef Vido (78), Juraj Trebatický (73), Michal Valúšek (69)

Hráči: Miro Bumbál (75), Milan Pavlech (73), Lojzo Matyáš (73), Gabo Šimo (72), Miro Parák (71), Jozef Šimo (71), Ján Lesay (70), Vladimír Vido (70), Miro Šimončíč (69), Rudolf Trebatický (69), Jozef Novotný (68), Vlado Ray (68), Vladimír Šimončíč (68), Lubo Šimončíč (67), Vlado Ležovič (67), Miro Slanina (66), Jozef Imriška (66), Vladko Vido (66), Ján Vlado (65), Peter Opatovský (65), Štefan Srogončík (65), Štefan Selecký (64), Edo Jamrich (63), Jozef Krchnavý (63), Milan Gergely (63), Lubo Čavojský (62), Vladimír Belák (59), Rasto Mikláš (58)

Pivnička prijala svojich návštevníkov. Stoly slávnostne pripravené, v kozube horel oheň a sálal príjemné teplo, na bočnom stolíku v rámoch vystavené fotografie mužstiev z príslušných rokov a tiež výsledné tabuľky jednotlivých ročníkov „ačka“ i „béčka“. Po osobnom zvitani, viacerí sa nevideli niekoľko desiatok rokov, a spoločnej fotografii sa začal program stretnutia. V úvode sa prítomným prihovril Rudolf Juris. Privítal hostí, trénerov a hráčov na prvom stretnutí po rokoch. Zauvažoval o tom, že ak by osud a podmienky dovolili, bolo by na stretnutí o 25 futbalistov viac, teda štyri kompletne jedenástky futbalových osobností. Potom účastníkov vyzval, aby si chvíľou ticha uctili pamiatku spoluhráčov, ktorí už nie sú medzi nami... Keďže mnohí, hlavne mladší,

nepoznali hosta, pána Jozefa Lengvarského, pripomenul jeho spojitost s čachtickým futbalom. Pán Lengvarský, rodák zo Smičian, bol na vojenskej službe v Novom Meste nad Váhom, keď sa spolu s priateľmi ocitol vo futbalovom drese Čachtíc. Za Čachtice hrával v rokoch 1958 – 1960, jeho spoluhráčmi boli Valér Šimo, Jozef Opatovský, František Šimončíč, Ján Ščepko a ďalší. A aj keď po čase slúžil v Prešove, stále dochádzal hrávať za Čachtice. Čachtickí funkcionári vyvíjali veľké úsilie, aby ho udržali. Nepodarilo sa, pán Lengvarský sa vrátil domov a hrával futbal za Svit a Spišskú Novú Ves. Do Čachtíc sa rád vracia, pretože tu má stále priateľov, aj keď bohužiaľ nikto z jeho spoluhráčov už nežije. Aj preto bol pozvaný na stretnutie „mladších futbalistov“. Rudo Juris ešte vyslovil niektoré organizačné pokyny, zaželel všetkým príjemné spomínanie a odovzdal slovo hlavnému organizátorovi.

Rudolf Trebatický začal svoje vystúpenie zapochybovaním: „*Nebyť vás tu prítomných, tých zopár fotografií na stole a niekoľkých zlomenín čo z futbalu mám, tak by som ani neveril, že som ho niekedy hrával. Tak to je, dlhodobo neaktívne spomienky boli v pamäti premazané a nahradené novšími a zrejme potrebnejšími. Niektorí mi potvrdili, že v tom nie som sám. Nie je dôležité, že si nepamätám seba ako futbalistu, dôležité je, že si pamätám čachtický futbal.*“

Aký bol? Najskôr trochu histórie

V roku 1968 hrali Čachtice v III. triede skupine JUH okresu Trenčín a patrili k mužstvám z dolnej polovice tabuľky. Keď sa naskytla možnosť nahradiť mužstvo Zlatoviec v I. A triede, čachtickí funkcionári ju využili. Ako sa ukázalo bol to príliš veľký posun a Čachtice na to kvalitatívne a neskôr ani kvantitatívne nemali. Za štyri ročníky sa v mužstve vystriedalo množstvo cudzích hráčov, hlavne vojakov slúžiacich v Novom Meste nad Váhom. Reorganizačné zmeny v I. A triede držali mužstvo v súťaži po viac rokov napriek beznádejnému výsledkom. Futbal v Čachticiach upadal a najlepšie to možno charakterizoval Gabo Šimo: „*Keď som na jeseň 1971 odchádzal na vojenskú službu hrala sa I. A trieda, keď som sa v roku 1973 vrátil už bola II. trieda.*“

A to nebol úplný pád. Ten pokračoval ďalej a nastal v roku 1976 vypadnutím do IV. triedy. Stav bol veľmi kritický a riešili ho až

okresné orgány. Boli prijaté opatrenia, uložené osobné úlohy a stanovená zodpovednosť. Čačhtice vstupovali do futbalového ročníka 1976/1977 s veľkými očakávaniami. Mužstvo dospelých s priemerným vekom 19,1 roku vybojovalo postup zo IV. triedy. V nasledujúcom ročníku 1977/1978 vyhralo III. triedu. Systematická a zodpovedná práca funkcionárov a hráčov priniesla ovocie. V sezóne 1978/1979 skončili na druhom mieste v II. triede. A v ďalšom ročníku tiež, pričom postup im unikol len o vlások. Podiel na úspechoch mužstva mal vtedajší tréner Alojz Kubán z Podolia. V tomto období bolo v Čačhticiach vzhľadom na silné futbalové ročníky, posily z iných mužstiev, dostatok futbalistov na to, aby mohlo vzniknúť i „B“ mužstvo. V ročníkoch 1978/1979 a 1979/1980 pôsobilo „B“ v IV. triede skupine JUH okresu Trenčín a držalo sa v strede tabuľky. Podrobný prehľad o každom zápase „B“ mužstva má vo svojej kronike Joso Novotný a pre vzájomnú interakciu kronika obsahuje aj zápasy „A“ mužstva. Po miernom ústupe „A“ mužstva z čelných pozícií v rokoch 1981 – 1983 a príchode nového trénera Michala Valúška z Nového Mesta nad Váhom, Čačhtice opäť bojovali o popredné umiestnenia. V ročníkoch 1984/1985 a 1985/1986 II. triedu skupinu JUH vyhrali a v rokoch 1987 – 1990 neskončili horšie ako na 6. mieste. Postúpiť do vyššej súťaže sa však nepodarilo. Úspešné pôsobenie potvrdzujú aj dve prvenstvá futbalistov Čačhtíc v súťaži pre najlepšieho strelca o Pohár Trenčianskych novín. V ročníku 1980/1981 to bol Pavol Gergely s 18 gólmi a v ročníku 1984/1985 Štefan Selecký s 21 gólmi.

Bilancia „A“ mužstva 1973/1974 až 1989/1990:

IV. trieda (1 ročník):	22	14	2	6	55:28
III. trieda (3 ročníky):	74	31	12	31	146:165
II. trieda (13 ročníkov):	336	151	83	102	590:488

Bilancia „B“ mužstva 1978/1979 a 1979/1980

IV. trieda (2 ročníky):	44	18	7	19	80:77
-------------------------	----	----	---	----	-------

Aký teda bol ten „náš“ futbal ?

„Bol zlý a slabý, keď sa prehrávalo a padalo, keď nebolo fanúšikov? Bol dobrý a oslavovaný, keď sa vyhrávalo a postupovalo, keď počet fanúšikov narastal? Áno taký bol a taký stále je a nie len čačhtický futbal. Áno taký bol a mohli ho v oboch obdobiach hrať rovnakí hráči.“

Čo bolo (je) spúšťačom zmeny prechodu z jedného stavu do druhého?

„Je to viacero komponentov, podnetov a vplyvov. Ak sa dosiahne urýchlené a synergické pôsobenie týchto faktorov čas prechodu sa skracuje. Môžu to byť napr. tréner, prístup hráčov, motivačné prvky, nový hráč, starostlivosť, sebavedomie, prostredie a tak ďalej. Za „A“ mužstvo Čačhtíc som začal hrať v ročníku 1973/1974 v období pádu, ktorý trval do roku 1976. Od sezóny 1976/1977 začalo obdobie vzostupu. Všetky prvky potrebné pre vzostup boli zavedené a v roku 1978 došlo k úplnej stabilizácii. Dôležité však bolo, že aj v osemdesiatych rokoch boli jednotlivé prvky, podnety a vplyvy ďalej primerane aplikované. Tým sa udržiavala výkonnosť a kvalita, no na druhej strane môže byť položená otázka, či to bolo postačujúce pre ďalší postup? To je na dlhú diskusiu.“

Aký teda bol ten „náš“ futbal ?

„Zjednoduším si to a odpoviem slovami jedného fanúšika: „V tom období chodili na zápasy von v rámci Trenčianskeho okresu 2 autobusy fanúšikov. Bol som hrdý, že som Čačhtičan.“ Tento rok som si kúpil knihu s názvom Encyklopédia futbalových klubov ObFZ Trenčín s podtitulom Cesta časom s futbalovou loptou v srdci po kraji medzi hradmi a kopanicami. **Publikácia obsahuje 86 vizitiek amatérskych oddielov a viac než tisícku príbehov plných osobností z každého mesta a obce v rámci okresov**

Myjava, Nové Mesto nad Váhom a Trenčín. Dielo vydal Oblastný futbalový zväz Trenčín. A v tejto knihe som sa dočítal, že futbal v Čačhticiach datuje svoj oficiálny vznik v roku 1933. Keď to spočítam tak o 8 rokov bude oslava 100 rokov futbalu v Čačhticiach. Z hľadiska mladosti 8 rokov strašne dlhá doba, z hľadiska staroby a relativity takmer zajtra. Chcem tým upozorniť, že sme nedeliteľnou súčasťou histórie čačhtického futbalu a z tých 100 rokov nám patrí takmer dvadsaťročie. Vyjadril názor, že by sa zišla „Kronika čačhtického futbalu – 100 rokov“.

Na záver svojho príhovoru Rudo Trebatický poprial všetkým dobré zdravie do ďalších rokov a vyslovil presvedčenie o stretnutí v budúcom roku. Po príhovoroch a slávnostnom prípitku sa stretnutie prehuplo do neformálnej časti a v miestnosti sa rozprúdila diskusia a rozhovory. Vo dvojiciach, v skupinkách za stolom či pri bare sa viedli dialógy o futbalových rokoch, keď sme mali vek 1000 – 1200 týždňov. Spomínalo sa na tvrdé zimné prípravy, sústredenia a kúpeľné pobyty, lekársku starostlivosť. Zhoda panovala v tom, že základom úspešných rokov bol poctivý prístup k tréningovým procesom, ktoré boli zaujímavé a motivačné. Zúčastňovali sa ich všetci hráči a v určitom období boli vytvorené podmienky, aby aj vysokoškoláci z Bratislavy, ktorých bolo 5 – 7, prichádzali na tréning v strede týždňa. Hovorilo sa aj o zápasoch, ktoré sa prehrali a prehrať sa nemali. Aj s odstupom rokov bolo cítiť sklamanie a ľútosť, nad premárnenými šancami. Často sa z niektorej zo skupiniek ozvalo: „A pamätáš sa ... ako sme ... ako si ... ako som ... ako ...“ Potešením pre pýtajúceho bolo, ak opýtaný odpovedal: „Áno pamätám...“ a keď odpoveď rozvil do ďalších podrobností. Častou odpoveďou však bolo: „Vôbec si nepamätám...“ Vtedy pýtajúci sa zvýšil hlas: „Čože ty si nepamätáš ako som ti vtedy prihral na gól?“ Pýtaný s obavou len dodal: „Nehnevaj sa, ale to si vôbec nepamätám.“

Dvojice, skupinky a ich zostavy sa v čase a podľa potreby menili tak, aby si mohli pohovoriť navzájom všetci. Ešte na jednej veci sa zhodli. Boli výborná partia na ihrisku i mimo neho. Je známe, že medzi „komárňancami“ a „jesenčanmi“ bola roky určitá rivalita a gradovala v silvestrovských zápasoch, ale keď hrávali za Čačhtice boli veľmi jednotní.

Vzhľadom na vek účastníkov stretnutia nezostali rozhovory a diskusie len pri futbale rokov, keď ho hrávali. Hovorili a vymieňali si názory aj na súčasný čačhtický futbal, hlavne tí ktorí stále naň chodia. Keďže na stretnutí bolo ako hosť prítomný súčasný predseda OFK, mnohé otázky smerovali na neho.

Je zvláštne, že časť bývalých hráčov sa o súčasný futbal vôbec nezaujímajú a venuje sa skôr rodine, práci alebo chodia na ryby. Priznám sa, že patríam ku skupine tých, ktorých futbal vo všeobecnosti prestal zaujímať. Nevieť čo sa stalo, ale z futbalového nadšenia rokov dávno minulých sa stal človek bez záujmu o hru ako takú. V súčasnom futbale mi vadí mnoho vecí, od hádzanárskeho spôsobu hry až po komentátorov a tzv. futbalových expertov. Občas sa zamýšľam na tým, či by som sa dal na futbal, ak by som bol znovu mladý. A vychádza mi, že asi nie. Asi sa spýtam AI (umelej inteligencie). Vzhľadom na vek účastníkov stretnutia sa diskutovalo aj o zdraví resp. zdravotných problémoch, rodine, deťoch a vnukoch príp. pravnukoch. Vek účastníkov najlepšie deklaruje konštatovanie, že ich synovia už prestávajú hrať aj za „starých“ pánov. V príjemnej atmosfére, pri dobrom jedle a lahodnom vínu akoby čas posúval hodinky o niečo rýchlejšie. Ani sme sa nenazdali a bolo 22.00 hodín, čas ukončenia stretnutia. Navzájom sme sa rozlúčili, nastúpili do áut vlastných alebo k rodinným príslušníkom, do taxíkov, nasadli na bicykle alebo jednoducho odišli po svojich. Pred odchodom som sa ešte rozlúčil s majiteľom a jeho rodinou a poďakoval za vytvorené príjemné prostredie a profesionálne zvládnutý servis.

Myslím si, že toto prvé stretnutie bolo vydaté. Potvrdili to aj samotní účastníci a vyjadrili názor takúto akciu zopakovať aj v ďalšom roku. Nikto neprehrál, zvíťazili spomienky...

Ing. Rudolf Trebatický

KULTÚRNA REFERENTKA OBCE ČAČTICE

Milí Čachtičania, milé Čachtice,

Veci, ktoré majú zmysel, často vznikajú potichu – bez veľkých slov, no s jasným zámerom. Aj preto považujem za dôležité sa vám predstaviť.

Volám sa Jana Palcútová a od tohto roku stojím za Čachtickými novinami, ktoré pre vás s láskou tvorím. Zároveň od jesene 2025 pôsobím v Čachticiach ako kultúrna referentka. Som rodáčka a moje vzdelanie prirodzene smerovalo k práci s ľuďmi a príbehmi – vyštudovala som históriu, občiansku náuku, slovenský jazyk a literatúru a v súčasnosti sa venujem štúdiu psychológie. Práca s pamäťou, príbehmi a ľuďmi je pre mňa prirodzeným priestorom, kde sa stretáva minulosť, prítomnosť aj budúcnosť obce.

Moja práca zahŕňa organizovanie kultúrnych a spoločenských

podujatí, vedenie obecnej knižnice, spracovanie obecnej kroniky a tvorbu novín. Tieto oblasti vnímam ako prepojený celok – ako spôsob, ako kultúru nielen vytvárať, ale aj uchovávať a zdieľať. Knižnicu vnímam ako srdce kultúry – miesto, ktoré nemá byť len tiché a uzavreté, ale otvorené, moderné a živé určené na stretávanie, podujatia, čítanie, rozhovory a inšpiráciu pre všetky generácie. Rovnako aj kroniku a noviny chápem ako pamäť obce, v ktorej by nemali zostať len udalosti, ale aj hodnoty a ľudia, ktorí ich tvoria.

Verím, že kultúra má zmysel vtedy, keď spája ľudí, vytvára vzťah k miestu, kde žijeme, a zanecháva hodnoty a spomienky, ktoré pretrvávajú. Teším sa na spoluprácu s vami všetkými.

Mgr. Jana Palcútová, kultúrna referentka obce Čachtice

HALLOWEEN V KNIŽNICI PLNÝ ZÁBAVY A SMIECHU

Posledný októbrový deň patril v obecnej knižnici Halloweenu, ktorý priniesol zábavu, smiech a tematickú atmosféru pre malých aj veľkých. Priestory knižnice sa premenili na miesto plné strašidiel, masiek a halloweenskych dekorácií, ktoré už pri vstupe navodili hravú a veselú náladu. Deti prišli v nápaditých a originálnych kostýmoch a spolu s pomocník-

kami sa zapájali do hier, súťaží a tvorivých aktivít, ktoré boli pripravené špeciálne na tento deň. Program bol pestrý a deti sa mu mohli venovať naplno – skúšali si rôzne úlohy, zabávali sa a zároveň rozvíjali svoju fantáziu. Nechýbalo ani spoločné čítanie, ktoré príjemne doplnilo celý program a pripomenulo, že knižnica je miestom, kde má svoje pevné miesto aj

kniha a príbeh. Na záver čakali na deti sladké odmeny, ktoré boli milou bodkou za vydareným popoludním.

Podujatie opäť potvrdilo, že knižnica je živým komunitným priestorom, ktorý dokáže osloviť verejnosť aj netradičnými formami a vytvárať pozitívny vzťah detí ku knihám, čítaniu a kultúre.

Mgr. Jana Palcútová

JESENNÉ TRHY A SLÁVNOSTNÉ OTVORENIE KNIŽNICE

Dňa 19. októbra 2025 ožilo centrum obce Jesennými trhmi, ktoré prilákali veľké množstvo obyvateľov Čachtíc, ale aj návštevníkov z okolitých obcí. Prijemná jesenná atmosféra, vôňa jedla, farby sezóny a možnosť stretnúť sa vytvorili priestor na spoločné chvíle, ktoré do centra obce priniesli život a ruch. Súčasťou podujatia boli stánky miestnych remeselníkov a výrobcov, ktorí ponúkali svoje výrobky – od dekorácií, cez ručne vyrábané produkty až po domáce dobroty. Pre návštevníkov boli pripravené aj tvorivé dielničky, ktoré si obľúbili najmä deti, no zapojili sa aj dospelí. Vysoká účasť potvrdila, že podobné komunitné podujatia majú v obci svoje pevné miesto.

Významnou a symbolickou súčasťou dňa bola „otváračka“ knižnice, ktorá sa viac otvorila verejnosti. Návštevníci mali možnosť nahliadnúť do zmodernizovaných priestorov, oboznámiť sa s jej fungovaním, ponukou služieb a plánmi do budúcnosti. V úvodnom príhovore sa prítomným prihovorila starostka obce,

ktorá vyzdvihla význam knižnice ako kultúrneho a komunitného priestoru. Nasledoval príhovor kultúrnej referentky a knihovníčky, v ktorom boli predstavené nové služby, smerovanie knižnice a jej úloha ako miesta stretnutí, vzdelávania a inšpirácie pre všetky generácie. Spojenie jesenných trhov a „otváračky“ knižnice vytvorilo prirodzený a symbolický začiatok bohatej kultúrnej sezóny v obci. Podujatie ukázalo, že kultúra, remeslá a komunitný život majú v Čachticiach svoje pevné miesto a dokážu osloviť ľudí všetkých vekových kategórií.

Mgr. Jana Palcútová

KINO SA VRÁTILO A NAŠLO SI SVOJICH DIVÁKOV

Od novembra 2025 sa kultúrna ponuka obce rozšírila o kino, ktoré sa po čase opäť vrátilo a veľmi rýchlo si našlo svoje miesto medzi obľúbenými formami oddychu a spoločných zážitkov. Pravidelné nedeľné premietania prilákali divákov rôznych vekových kategórií a vytvorili priestor na príjemné stretnutia, spoločné trávenie času a kultúrne vyžitie priamo v obci.

Svoju cieľovú skupinu si našli najmä detské rozprávky, ktoré navštevovali rodiny s deťmi, no nezabudlo sa ani na dospelých divákov. Tí si mohli vychutnať tohtoročné premiérové slovenské filmy *Duchoň* a *Pod parou*, ktoré sa stretli s veľmi vysokou návštevnosťou a pozitívnym ohlasom. Kino sa tak stalo miestom, kde si každý mohol nájsť niečo podľa svojho vkusu.

Zavedenie kina prispelo k oživeniu kultúrneho života v obci a potvrdilo, že aj menšia obec dokáže ponúkať kvalitné kultúrne služby, ktoré majú medzi obyvateľmi záujem a odozvu. Kino sa tak prirodzene zaradilo medzi pravidelné kultúrne aktivity, ktoré obohacujú život v obci.

Počas adventného obdobia sa môžu diváci ešte tešiť na Vianočné kino, ktoré vyvrcholí 22. decembra premiérou rozprávky *Santa je offline*. Táto projekcia bude symbolickou bodkou za filmovým rokom 2025.

Ďakujeme všetkým návštevníkom za priazeň a tešíme sa na vás aj v novom roku, v ktorom pripravujeme novinky a pestrý výber filmov pre deti aj dospelých.

Mgr. Jana Palcútová

KEĎ ČAHTICKÝ HRAD UKLADÁ ROK K SPÁNKU

Čachtický hrad sa s príchodom jesene opäť ponoril do ticha. Ešte v septembri sa rozlúčil s letom, s hlasmi návštevníkov, so smiechom detí, s krokmi, ktoré počas teplých dní oživovali jeho kamenné múry. Poďakoval sa za každú návštevu, za každý pohľad z hradieb, za každý príbeh, ktorý sa v jeho priestoroch na chvíľu zastavil.

Jeseň priniesla kratšie dni a pokojnejšie tempo. Brány hradu sa zatvárali o niečo skôr, až napokon zostali zatvorené úplne. Dnes hrad oddychuje. Sleduje krajinu zahalenú do zimného šera, načúva vetru a čaká. Nie v zabudnutí, ale v tichom zbere síl.

Toto obdobie nie je koncom, ale prestávkou. Časom priprav,

premyšľania a plánovania. V jeho zákutiach už vznikajú nové myšlienky, nápady a príbehy, ktoré budú opäť patriť návštevníkom.

Čachtický hrad sa znovu otvorí vo februári, keď odštartuje novú sezónu 2026. O tom, čo všetko priniesie, vás budeme informovať v nasledujúcom čísle Čachtických novín. Program sa rodí postupne, s úctou k histórii a s chuťou priniesť nové zážitky.

Teraz sa hrad lúči s týmto rokom, ukladá ho k spánku a potichu sľubuje, že sa opäť ozve. Keď nastane správny čas. Vidíme sa v roku 2026 opäť na Čachtickom hrade.

Tím hradu

JESEŇ V ČAHTICKOM PODZEMÍ

Počas jesene 2025 bolo Čachtické podzemie v priestoroch Drugetovej kúrie otvorené pre návštevníkov. Zároveň sa v tomto období v historickom prostredí natáčal videoklip k piesni *Svet v predstavách*, ktorá je súčasťou autorskej súťaže Zlatý Šláger 2025. V hlavnej úlohe sa predstavila Hanka Maximová, ktorá ako

optimistická pani grófkva vdýchla podzemiu novú energiu.

Sezóna Čachtického podzemia 2025 sa oficiálne uzavrela 2. novembra 2025. Organizátori sa už teraz tešia na novú sezónu a opätovné otvorenie v budúcom roku.

Tím podzemia

JESEŇ V DRAŠKOVIČOVOM KAŠTIELI – TVORIVÉ DIELNE, PREDNÁŠKY A NOVÁ VÝSTAVA

Jesenné obdobie sme začali slávnostne a to rovno ziskom ocenenia za obnovu Draškovičovho kaštieľa. Kvôli rekonštrukcii tri roky zatvorený kaštieľ získal **Cenu souznení**, ktorou sú každoročne oceňované unikátne projekty obnovy kultúrneho dedičstva.

Tvorivé aktivity

V októbri naša múzejná pedagogička, Bc. Alenka Slabý, naplánovala súbor jesenných tvorivých dielní, ktoré sa pre školské skupiny a dôchodcov konali v utorky a stredy a počas dvoch víkendov pre širokú verejnosť. Počas podujatí Šiškový les v kvetináci, Magické svetlo jesene a Listový lampión snov sme zažili

deväť stretnutí plných inšpirácie, dobrej nálady aj rozhovorov. Ďakujeme všetkým, ktorí sa zapojili! Veríme, že výrobky zo šišiek, fľaš a listov skrášili vaše príbytky v jesennom období.

V jeden októbrový utorok vznikla v centre obce zábavná situácia. Predstavte si dva tábory: prvý, deti z čachtickej ZŠ, ktoré so svojou pani učiteľkou prišli na tvorivé dielničky a počas aktivity zbierali listy na ďalšie tvorenie. Druhý, pracovníci technických služieb, ktorí mali za úlohu pohrabať a odviezť opadané lístie z trávnikov. Kto z koho? Stihnú si deti pozbierať dosť listov predtým, ako im ich pohrabú? Milá situácia skončila samozrejme k spokojnosti oboch strán.

Odborné aktivity múzea – prednášky

Ako sprievodné podujatie k výstave historických kostýmov sa 25. novembra konala prednáška odborníčky na historickú módu Mgr. Lenky Pajer, PhD. s názvom **Na večný odpočinok, pohrebný odev a rituály v 16. a 17. storočí v Uhorsku**. Prednášajúca nás svojím pútavým rozprávaním previedla svetom pohrebných rituálov, symboliky a povier, dozvedeli sme sa, ako sa naši predkovia lúčili so životom a akú úlohu pri tom zohrával odev.

V novembri (15.) sa uskutočnila ďalšia, tentokrát už rozlúčková prednáška **Óoo, šaty: Každodenné problémy uhorskej šľachtice s odevom**. Móda nebola len o kráse a lesku. Spoločne sme si prešli detské, pubertálne aj manželské „odevné problémy“, ktoré nám priblížili každodenný život šľachty a jej starosti. Po prednáške sa tradične rozprúdila živá diskusia – a bolo jasné, že sa stretli naozaj nadšenci histórie.

Tretia prednáška v tomto období sa venovala **Habánom a ich ceste za slobodou**. Historička Lucia Pavloková, kurátorka expozícií kaštiela, sa zamerala na boj proti extrémizmu, radikalizmu a nenávisťným prejavom. Návštevníci sa dozvedeli o náročnej ceste, ktorou si Habáni prešli v snahe o získanie slobody a možnosti pokojne žiť vo svojom náboženskom presvedčení. Záver prednášky sa niesol v duchu diskusie o tom, ako by v dnešnom slobodnom svete dokázali ľudia prijať odlišnú skupinu ľudí.

Jesenné upratovanie a nová výstava

Druhá polovica mesiaca bola plná aktivít, ktoré návštevníci až

tak nevidia. Počas troch novembrových dní bol kaštieľ pre verejnosť zatvorený z dôvodu generálneho upratovania po intenzívnej letnej sezóne. Počas týchto dní prebehlo aj odinštalovanie aktuálnej výstavy: rozlúčili sme sa s historickými kostýmami Lenky Pajer, ktoré skrášľovali priestory kaštiela od marca tohto roku.

Koncom novembra sme v spoločnosti profesorky Marty Botíkovej z Filozofickej fakulty UK v Bratislave a jej spolupracovníkov pre návštevníkov nachystali výstavu **SLOvensko-SLOVinská DIMENZIA**. Slávnostné otvorenie sa konalo 4. decembra za prítomnosti Stanislava Raščana, veľvyslanca Slovinskej republiky a riaditeľa Trenčianskeho múzea Petra Martiniska. Návštevníkom predstavili obsah a zámer výstavy o podobnostiach a rozdieloch medzi obom krajinami. Z partnerského mesta Čachtíc, zo Žužemberku, k nám zavítal aj kapitán slovinskej armády Blaž Primc, ktorý poukázal na milú náhodu, že sa narodil v Novom Meste – ale tom slovinskom. Prijemnú predvianočnú atmosféru navodila ľudová hudba Rovenec koledami z okolia Nového Mesta nad Váhom. Výstavu si môžete pozrieť do 31. marca. Tešíme sa na vás!

Nadchádzajúce podujatie

V decembri nás ešte čakajú príjemné chvíle na podujatí **Vianočný rezonanc**. Počas predvianočného víkendu vás v sobotu 20. decembra a v nedeľu 21. decembra pozývame do obrazárne kaštiela, kde si technikou macramé môžete vytvoriť vlastnú vianočnú dekoráciu alebo darček v príjemnej a pokojnej atmosfére. Popri tom si môžete dať varené víno od Čachtických chotárov, či detský punč a počúvať koncert speváčky Livin Bloom. Toto podujatie prináša jedinečné spojenie umenia, hudby a vône Vianoc.

Program:

20. a 21. decembra 2025

14:00 – 18:00

- Predaj vareného vína a detského punču
- Tvorivý workshop (macramé) Tajomstvo vianočných elfov a Uzlíkový stromček prianí

15:30 – 17:00

- Koncert

28. decembra 2025

14:00 – 18:00

- Predaj vareného vína a detského punču
- Tvorivý workshop (macramé) Amulet nových začiatkov

Bc. Klaudia Moško Cvancigerová, správkyňa kaštiela

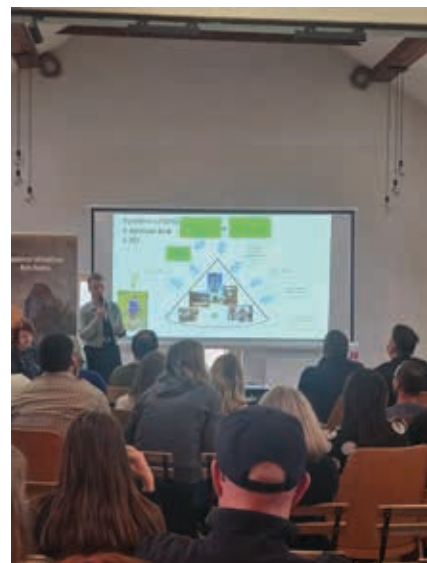
AKTÍVNA ÚČASŤ OBCE NA ODBORNÝCH A KULTÚRNYCH PODUJATIACH

Jeseň 2025 bola v obci Čachtice bohatá nielen na miestne kultúrne podujatia, ale aj na aktívnu účasť obce na odborných stretnutiach, konferenciách a regionálnych spoluprách. Cieľom týchto aktivít je rozvoj kultúrneho a spoločenského života, prehĺbovanie odborných poznatkov a budovanie kvalitných vzťahov v rámci regiónu.

V rámci kronikárskej činnosti sa kronikárka obce zúčastnila Kronikárskeho sympózia v Martine, ktoré bolo zamerané na vý-

menu skúseností, odborné prednášky a aktuálne trendy v oblasti vedenia kroník. Podujatie prinieslo množstvo podnetných informácií a inšpirácií, ktoré sú prínosom pre kvalitné a systematické spracovanie obecnej pamäte.

Obec sa zároveň zúčastnila aj na cezhraničnej konferencii Bielých Karpát, zameranej na regionálnu spoluprácu, kultúrne dedičstvo a rozvoj územia. Okrem toho sa obec zapojila aj do potuliek mestom, ktoré sa konali 7. decembra v Novom Meste nad

Váhom. Účasť na takýchto podujatiach potvrdzuje, že obec Čachtice má záujem byť aktívnym partnerom v regióne a podieľať sa na spoločných projektoch, odborných diskusiách a iniciatívach, ktoré prispievajú k udržiavaniu dobrých vzťahov a spolupráce medzi samosprávami, inštitúciami a organizáciami.

Popri odborných aktivitách sa v rámci kultúrneho programu pre verejnosť uskutočnili aj dve divadelné predstavenia – Dámska šatňa a Pozvánka, ktoré sa stretli s veľmi dobrou návštevnosťou a pozitívnym ohlasom divákov. Obe predstavenia pri-

niesli kvalitný kultúrny zážitok a potvrdili, že divadlo má v obci svoje pevné miesto.

Obec plánuje v divadelnej aj kultúrnej činnosti pokračovať aj po novom roku, pričom pripravuje ďalšie zaujímavé predstavenia a podujatia, o ktorých bude verejnosť včas informovaná. Systemická účasť na odborných podujatiach, spolupráca v regióne a pestrá kultúrna ponuka sú dôkazom snahy obce dlhodobo rozvíjať kultúrny život a aktívne sa podieľať na dianí v širšom okolí.

Mgr. Jana Palcútová

KATARÍNSKA ZÁBAVA

V sobotu 22. novembra 2025 ovládla „Svadobku“ Katarínska zábava, ktorá odštartovala o 21:00 a skončila až nadržanom. DJ R&R naservíroval energický mix hitov, noviniek aj tanečných klasík – a parket sa prakticky nezastavil. Akcia prilákala rôzne vekové kategórie, vznikali nové priateľstvá, prehliadať sa nedali spontánne tance, dobrá nálada a výborná energia celého večera.

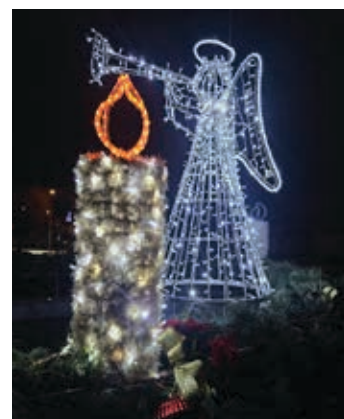
Ďakujeme všetkým, ktorí vytvorili nezabudnuteľnú atmosféru. Už teraz sa tešíme na ďalšie spoločné nočné akcie v Čachticiach.

Obec Čachtice

OTVORENIE ADVENTU A PRVÁ ADVENTNÁ SVIECA

Adventné obdobie sa v obci začalo 30. novembra 2025 slávnostným príhovorom pani starostky a rozsvietením prvej adventnej sviece na námestí pri fontáne. Spoločné stretnutie obyvateľov vytvorilo pokojný a sviatočný začiatok predvianočného času.

Mgr. Jana Palcútová

MIKULÁŠ A VIANOČNÉ TRHY PLNÉ RADOSTI A SVIATOČNEJ ATMOSFÉRY

Dňa 6. decembra 2025 zavítal do obce Mikuláš, ktorý spolu s vianočnými trhmi priniesol do Čachtíc pravú sviatočnú atmosféru. Podujatie prilákalo množstvo detí aj dospelých a stalo sa príjemným miestom predvianočných stretnutí, radosti a spolupatričnosti.

Pre deti boli pripravené tvorivé dielničky, kde si mohli vlastnoručne vyrábať vianočné ozdoby, ktoré následne skrášlili priestory kultúrneho domu. Deti sa do aktivít zapájali s nadšením a pod vedením pomocníčok vznikali originálne dekorácie, ktoré dotvorili sviatočný ráz podujatia.

Vrcholom programu bolo očakávané stretnutie s Mikulášom, ktorého spre-

vádzal čert a anjeli. Deti si pre Mikuláša pripravili básničky a piesne, za ktoré boli odmenené mikulášskymi balíčkami. Ich vystúpenia boli milé, spontánne a vyčarili úsmev na tvárach všetkých prítomných. Súčasťou vianočných trhov boli aj stánky miestnych remeselníkov, ktorí ponúkali svoje výrobky a vianočné dekorácie. Medzi predajcami nechýbal ani pán Dobias, ktorý predstavil a predával svoju novú knihu, čím podujatie získalo aj knižný rozmer. O občerstvenie sa postarali poľovníci, ktorí vonku pripravili chutné jedlá a tradičné varené víno, ktoré príjemne zahrialo návštevníkov v chladnom decembrovom počasí. Príjemná vôňa, hudba a svetlá dotvárali pravú vianočnú náladu.

Podujatie prinieslo do obce radosť, úsmevy a potvrdilo, že spoločné stretnutia majú v predvianočnom období svoje nezastupiteľné miesto. Posilnilo pocit spolupatričnosti a vytvorilo priestor na chvíle, na ktoré sa bude ešte dlho spomínať.

Mgr. Jana Palcútová

ČAROVNÁ VIANOČNÁ PEKÁREŇ

Dňa 14. decembra 2025 sa uskutočnilo podujatie Čarovná vianočná pekáreň, ktoré prinieslo do obce vôňu Vianoc, tvorivosť a radosť zo spoločného pečenia i stretávania sa. Podujatie si obľúbili najmä rodiny s deťmi, pre ktoré bol pripravený program plný sladkých chutí a príjemnej atmosféry. Deti si mohli vyskúšať varenie čokolády, vykrajovanie, pečenie a zdobenie medovníčkov, pričom s nadšením pomáhali, tvorili a užívali si každú chvíľu. Celým priestorom sa niesla vôňa korenín a čerstvo upečených dobrôt, ktorá dotvárala pravú vianočnú náladu.

Spoločné pečenie sprevádzali vianočné pesničky, smiech detí a dobrá nedeľná nálada. Podujatie vytvorilo priestor na spomalenie v predvianočnom čase, spoločné chvíle a radosť z jednoduchých, no vzácných okamihov. Čarovná vianočná pekáreň sa stala príjemným adventným stretnutím, ktoré prinieslo nielen

sladké dobroty, ale aj krásne spomienky a pocit spolupatričnosti.

Mgr. Jana Palcútová

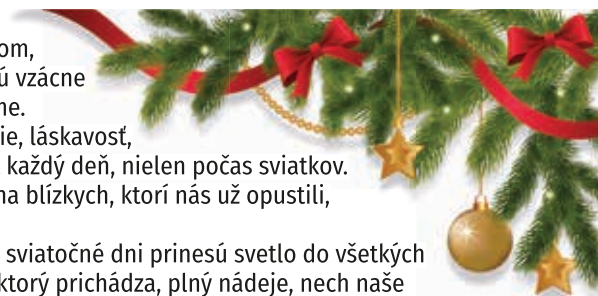
VIANOČNÉ PRIANIE OD MO MS ČAČTICE

Je tu advent – čas Vianoc. Každý rok prichádzajú potichu, s jemným pripomenutím, že tie najväčšie dary nenájdeme pod vianočným stromčekom, ale v sebe navzájom. V období zhonu, povinností a nákupov nám ponúkajú vzácne chvíle, aby sme sa zastavili, nadýchli a uvedomili si hodnotu toho, čo máme.

Sú to hodnoty, ktoré dávajú našim životom zmysel – rodina, porozumenie, láskavosť, pomoc tým, ktorí ju potrebujú. Dary, ktoré si môžeme a mali by sme dávať každý deň, nielen počas sviatkov. V tomto čase myslíme aj na tých, s ktorými nemôžeme byť, a spomíname na blízkych, ktorí nás už opustili, no zostávajú v našich srdciach.

Prajem vám poželhané, pokojné a láskou naplnené Vianoce. Nech tieto sviatočné dni prinesú svetlo do všetkých príbytkov, radosť do srdiec a vzájomné porozumenie do rodín. Nech je rok, ktorý prichádza, plný nádeje, nech naše domovy naplnia pokoj, smiech a pocit spolupatričnosti. Privítajme ho s vierou, že práve on môže byť niečím výnimočný.

Bc. Ludmila Palcútová, predsedníčka MO MS

JESENNÝ ŽIVOT DŔCHODCOV

Rok 2025 sa končí. Bilancujeme. Ako vždy, sme spokojní dôchodcovia. Poďme sa spolu pozrieť trochu dozadu a spomeňme si, ako nám prebehlo jesenné obdobie.

22. septembra 2025 sme sa v krásnom jesennom počasí zišli v Drugetovej kúrii. 51 členov si prinieslo špekačky, chlebičky, domáce rajčinky, papriky, nátierky a pitie. Stoly a stoličky nám požičal Ing. Bitarovský a ako sa dalo, tak sme si posadali. Studňa bola centrom a okolo nej sme mali posedeničko. Ohnisko bolo neďaleko, takže sme boli stále spolu. Rozprávali sme sa, trochu sme si aj zanôtili a pravý čačhtický burčiak nám popri tom všetkom veľmi chutil. Dokonca sa k nám v ten deň pridali aj naši kamaráti Belouškovi z Brna Tuřan. Sú to veľmi milí ľudia a hlavne sa s nami dobre cítia, pretože sa zúčastňujú aj trojdňových výletov, ktoré si organizujeme my. Či sme na Slovensku, či v Čechách. A bez Aničkiných moravských koláčikov, či skvelých šamrónov si už ani nevieme predstaviť naše stretnutia. V Drugetovej kúrii sme sa veru zdržali 5 hodín.

29. septembra 2025 sme si vypočuli najskôr monológ MUDr. Kataríny Trenčanskej. Je to milá p. doktorka, ktorá má ordináciu v Čačhticiach a mnohí sme jej pacientmi. Je to kožná doktorka.

Najskôr to boli témy typu:

ako sa koža mení časom
aké máme ťažkosti
ako sa liečime, čo je nebezpečné

Všeobecné informácie o tom, že koža starne, stráca vodu – vysychá, ostáva vráskavá. Nezabudnime PIŤ! Hlavne vodu. Ale aj treba kožu premasťovať. V zimnom období je to ešte horšie. Kúrime, koža je ešte suchšia. Sprchujme sa vlažnou vodou – je to zdravšie. Ako masť môžeme používať aj modrú indulonú, alebo Lemiens. Pery...nezabúdajme na ne. Používajme balzam. Potom p. doktorka odpovedala na otázky od nás. Ako vznikajú znamienka, ako sa liečia, kde sa najviac tvoria, prečo sa nám ukazujú fialové žilky na nohách...dobrá rada od p. doktorky – treba nosiť kompresné podkolenky, opuchnuté nohy si večer vyložiť na stoličku – vyššie ako je stred tela. Na žily a cievy používajme krémy. Ďalší problém je pigmentácia na tvári. Vieme si pomôcť krémom. Ak vznikne na koži zápal, koža nie je dobre vyživovaná. Vlasy – ich vypadávanie. Mužom začínajú vlasy rednúť po dvadsiatke, ženám po štyridsiatke. Môžeme si pomôcť zinkom a selénom... asi 3 mesiaca a v zime aj vitamínom D. Čo bolo tiež veľmi pozitívne, že p. doktorka odporučila aj rôzne bylinky, ktorých tu v našom kraji máme neúrekom. A to sme sa rozhovorili, že čo je na čo dobré.

V závere nám MUDr. Trenčanská rozdala drobné vzorky mastičiek. Celé 2 hodiny bolo o čom rozprávať, výborné rady nám určite pomôžu či už v lete, ako sa chrániť pred slniečkom, či v zimnom období, keď koža inak reaguje na počasie. Vydržali by sme aj dlhšie, ale povinnosti sú aj voči rodine a večer je p. doktorka maminou. Ďakujeme MUDr. Kataríne Trenčanskej. Veľmi užitočná beseda.

Každoročne sa stretáme s našimi malými kamarátmi – škôlkarmi. Na námestí, aj keď v nedobrom počasí, sme zatlieskali detičkám z MŠ. Ony si pre maminky, babičky, susedky, ale aj pre nás, dôchodcov, pripravili program Dožinky. Zaspievali, zarcitovali, povedali, čo sú to Dožinky...samy to pochopili a na záver spakali čerstvý chlebiček. Veľmi poučné. Samozrejme, že to všetko bolo pod vedením p. učiteľiek.

OKTÓBER – mesiac úcty k starším

9. októbra 2025 sa 14 dôchodkýň vybralo do MŠ na Pionierskej ulici. Už sa to stalo tradíciou, že detičky si pripravili program pre babičky či tety, či susedky a zase naše ženy detičkám zaspievajú a milým hlasom sa im prihovárajú. Už pri speve a tančkoch máme aj 2 gitary. Je to krásna akcia a vzájomne si odnášajú nezabudnuteľný zážitok. Všetci členovia nášho klubu dôchodcov sa mohli v poslednej dobre stretnúť na 2 besedách s p. doktorkami.

Na **22. október 2025** nám pripadli dve akcie:

Do svadobky v Čačhticiach boli pozvaní oslávenci z celej dediny a teda aj z nášho klubu dôchodcov. Túto akciu organizuje Obecný úrad Čačhtice. Zúčastnilo sa 16 členov z nášho klubu. Všetci sa tam cítili výborne, slávnostne. Program detí, príhovory a gratulácie. To ľuďom teší, že sa môžu spolu stretnúť, porozprávať, zaspomínať si. Prípitok, výborný obedík, kavička, koláčiky a aj darček. Každý išiel domov spokojný.

A v tom čase v Draškovičovom kaštieli sa konalo niečo iné, tvorivé. Prišlo k nám do klubu dôchodcov pozvanie na tvorivé dielne. Väčšinou sa na tom zúčastňujú deti, ale teraz to bolo pre dospelých. 3 strety po sebe mohli prísť na tieto dielničky naše dôchodkyne. Prvý týždeň (15. 10. 2025) sa zúčastnili 4 naše kamarátky. Cítili sa výborne, pretože sa dostali do šikovných rúk milej mladej múzejnej pedagogičky Bc. Alenke Slabý. Z materiálov, ktoré už boli pripravené si vytvorili krásny „Šiškový les v kvetináci“. Druhý týždeň (22. 10. 2025) sa zúčastnilo 5 dôchodkýň. Vyrobili si svietnik z listov pod názvom „Magické svetlo jesene“ – znovu krásne práce. Tretí týždeň (29. 10. 2025) sa zišli 4 dôchodkyne. Spolu tvorili jesenný lampión pod názvom „Listový lampión snow“. Všetky tri stretnutia mali svoje čaro a popri práci sme sa rozprávali, spomínali na časy, keď sme boli deti. Ako vtedy dávno prebiehali napr. naše lampiónové sprievody. Že

nás bolo veľa, že sme mali krásne farebné lampióny zavesené na paliciach, aby čo najviac svietili, aby sme ich dvíhali do výšky. Že lampióny vtedy boli z papiera a bolo to aj trochu nebezpečné, lebo v tých časoch sme mali iba parafínové sviečky s knôtikom, zapálili sme ich zápalkou a vložili do lampiónu. A nesmeli horiace sviečky spadnúť, lebo začal horieť aj lampión. A veru sa to neraz stalo. Z každej dielničky sme si odniesli domov svoje výrobky.

Október bol ešte spestrený divadelným predstavením Dámska šatňa. Všetkým sa páčilo. **A na záver mesiaca** boli v Novom Meste nad Váhom ocenení niektorí naši členovia za dlhoročnú aktívnu činnosť v klube dôchodcov – Vyznamenanie 3. stupňa dostali: p. Marta Hluchá a manželia Šickoví. Ing. Ján Plšek dostal Vyznamenanie 3. stupňa za dobrovoľnú a nezištnú prácu v prospech starších občanov.

14. novembra 2025 bola ocenená naša predsedníčka Helenka Šimová v Trenčíne, odkiaľ si doniesla Ďakovný list za dlhoročnú prácu predsedníčky klubu dôchodcov v Čachticiach. Je jednou z najdlhšie vykonávajúcich predsedníčok vôbec. Helenka, aj my Ti želáme ešte veľa zdravia, stále tvoj neutíchajúci elán a chuť pracovať a tešiť sa aj z úspechu iných.

16. novembra 2025 sa iba z nášho klubu zúčastnilo 30 osôb na filme Duchoň. Kino bolo plné.

17. novembra 2025 bol film Čachtické filmovanie. 36 členov tam sedelo a sledovalo dianie v Čachticiach v r. 1961.

18. novembra 2025 tri členky: Mária Bumbálová, Rozália Čavojská a Terézia Trebatická upratovali priestranstvo pred kultúrnym domom. Vybierali papiere, konáriky, vyčistili trávniky. Spolu odpracovali 10 hod. Nech sú Čachtice krajšie a čistejšie! Ďakujeme vám.

26. novembra 2025 o 16.00 sme sa dočkali ďalšej osoby zo zdravotníctva a to bola Mgr. Beáta Macejková, ktorá je záchranárka, čiže pracuje v RZP. Takmer 40 rokov pracuje ako zdravotník a ako záchranárka viac ako 35 rokov. Klobúk dole. To je more výjazdov, nekonečné množstvo pomoci, veľa zachránených životov, veľa pohladení a veľa rozhovorov. Číslo 155. To boli prvé slová od Mgr. Macejkovej. Na toto číslo volajte, keď treba rýchlo pomôcť. Najčastejšie problémy sú: mozog, dýchanie, srdce a krvný obeh. Hneď nám p. magistra ukázala na ležiacej pani, ako máme postupovať, keď niekto odpadne. Zistíme či odpovedá a hneď, či dýcha. Hlavu ležiacemu dáme dozadu – čiže zakloníme, aby jazyk nezapadol, držíme bradu a stlačíme hrudník. A voláme 155. Pokúsime sa dať človeka do stabilizovanej polohy – aby ležal na boku. Tu sú rizikovejší muži ako ženy. Fajčenie, stres. Fajčenie síce možno prinesie krátkodobu pocit úľavy, ale v dlhodobom období je to zlé, pretože ak aj človek chce prestať fajčiť, nevie to. A je v strese, točí sa to dookola. Človek sa stáva závislým. Ťažko je človeku, ktorý žije sám v dome. Určite by mal mať kontakt na niekoho, s kým si môže každý deň pohovoriť. Najlepšie je stretnúť sa. Čo robiť, keď dlhšie tečie krv z nosa. Treba hlavu predkloniť a krv vyplúvať. Ak nám už diagnostikovali osteoporózu, treba pohyb. V každom ročnom období, v každom počasí. Pozor na pády!!! Starší ľudia nedvíhajú vysoko nohy, šuchojú. A ak máme doma koberce, konce sú poohýbané, ľahko o ne zakopneme a padáme. Pozor na to. Koberce treba dať preč. Na to človek príde až vtedy, keď už je na zemi. Veľa príkladov nám p. Mgr. Macejková porozprávala, ako tie výjazdy so žltou sanitkou vyzerajú. Niekedy je to boj s časom, niekedy s počasím, niekedy aj s otvorením dverí. Najhoršie, keď si volá osamotený človek a nevie ísť otvoriť dvere. A niekedy sa dostanú k pacientovi aj pre zbytočnosť. Naozaj by si mali ľudia uvedomiť, že č. 155 voláme vtedy, keď je to nevyhnutné. Ďakujeme vám Mgr. Macejková a želáme hlavne vám veľa zdravia, aby ste stále mohli pomáhať nám ostatným.

29. novembra 2025 sme si boli sadnúť do nášho kultúrneho domu, kde sa nám predviedli úspešní herci z Bratislavy. Martin Mňahončák, Zuzana Tlučková, Marián Labuda. Hra sa volala *Pozvánka*. Keďže boli dvaja muži a jedna žena, bolo nad slnko jas-

nejšie, že sa riešil manželský trojuholník. Bola to komédia a to naozaj všetci potrebujeme. Zasmiať sa, uvoľniť sa a potešiť sa. Všetko bolo. Výborné herecké výkony a pekné pesničky. Skvelý zážitok.

30. novembra 2025 sa v Čachticiach konal Bathory cross alebo Čachtický krvák. My, dôchodcovia máme s ním takúto spojitosť. Aby pretekári, ktorých bolo takmer tisícika, boli spokojní, tak našich 12 dôchodkyň sa stretlo v klube dôchodcov a pripravili: 2000 banánových panákov. Čiže piškóty, banány a čokoláda, špáradlo. Ženy pracovali ako včeličky. Každá presne vedela, čo má robiť. A to nie je všetko. Pretože ešte 3 dobrovoľníčky napiekli: 3 plechy kysnutých koláčov, plnený orechovník a makovník a kysnutý tvarohový koláč s broskyňami. Určite si na nich pochutnali pretekári, ktorí dobehli do cieľa. Veríme, že sme pomohli urobiť cross preteky ešte zaujímavejšími a krajšími.

8. decembra 2025 nebolo síce naše posledné tohtoročné stretnutie, ale bolo veľmi milé, veselé a pesničkové. Ako každá naša schôdza v klube, začala hymnou, tou našou klubovou. Potom predsedníčka Klubu dôchodcov, Helenka Šimová, zhodnotila činnosť za posledný mesiac, povedala, čo nás ešte čaká v decembri 2025. A potom sme gratulovali oslávencom. Tým, ktorí sa dožili za posledné 3 mesiace guľatých narodenín. Je to potešenie pre každého človeka, ktorý prijíma gratuláciu, drobný darček a láskavé slová. A po krátkej prestávke nás navštívil Mikuláš, anjelič a dokonca dvaja čerti. Mali naozaj krásne oblečenia, Mikuláš čítal z múdrej knihy a želal nám len to najdôležitejšie: zdravie a spokojnosť. Aj sladké darčeky sme dostali. A kto mal odvahu, mohol zarecitovať či zaspievať a dostal ešte viac. Dobrý, vysoký a láskavý Mikuláš, anjelič a čert k nám zavítali až z Moravy. Sme šťastní, že k nám pricestovali a spestrili nám slávnostný večer. Vďaka Belouškovci! Pri chlebičkoch, koláčikoch, o ktoré sa postarali oslávenci, sme potom spievali, tancovali a tešili sme sa pri hudbe, o ktorú sa zase postarali Ľubka a Peťo. Na tomto posedení sa zúčastnila aj p. starostka Ing. Erika Ondrejková. Aj ona nás zohriala milými slovami a my jej ďakujeme nielen za prítomnosť na tejto schôdzi, ale ďakujeme jej aj za častú a aktívnu spoluprácu s nami. Vždy sa môžeme na ňu spoľahnúť, keď niečo potrebujeme. Ale aj ostatným pracovníkom Obecného úradu vyjadrujeme vďaka za spoluprácu.

Všetkým našim členom, ale aj obyvateľom Čachtíc, želáme šťastné ukončenie tohto kalendárneho roka, nech prežijeme viačnôčné sviatky v kruhu svojich najbližších, nech si 31. decembra 2025 môžeme želať, aby sme sa mohli aj v r. 2026 stretať, tešiť sa z drobností, zo svojich rodín, z pohybu, vychádzok, výletov, ale aj z prác na záhradke a zo spoločných posedení.

Mgr. Gabriela Plšková

STRETNUTIE PO 60 ROKOCH

*Keď sa jar prebúdzá v našom veku
chodníky po ktorých sme chodili
sú už zarastené
a život nám utiekol taký mladý a krásny
ale ešte je niečo okolo,
čo nás bude hriať.*

Dňa 7. novembra 2025 sme sa po troch rokoch opäť zišli na spoločnom stretnutí – na malom posedení v reštaurácii pána Jána Lesaja v Pivničke pod Čachtickým hradom.

Prišli tí, ktorí mohli – usmiati a veselí, hoci niektorí už s pomocou paličiek. Zišli sme sa, aby sme si zaspomínali na to, čo sme za posledné roky prežili, čím sme si prešli a ako sa darí tým, ktorí zostali sami. Za krásne vyzdobené stoly plné zákuskov, pagáčov a praclíkov nás usadila spolužiačka Mária Mišáková, ktorá nás privítala krátkym príhovorom. Zišli sme sa tí istí, tí sami – len o niekoľko rokov starší, a žiaľ, už nie všetci. Z dvoch tried prišlo spolu 20 spolužiakov. Spomenuli sme si aj na tých, ktorí už medzi nami nie sú – spolu s učiteľmi, ktorým sme vzdali úctu minútu ticha. Po príhovore nasledoval slávnostný prípitok, chutný obed a pohár vína. Pri dobrom jedle sme si oživilí spomienky na časy, na ktoré sa nezabúda. Nálada sa postupne rozprúdi-

la, začali sme spievať, rozprávať vtipy a chodiť medzi stolmi, aby sme sa mohli porozprávať aj s tými, ktorí sa už pohybujú s ťažkosťami.

Príjemným prevrpením bolo, keď sa vo dverách objavila Anka Kirková Škvariaková, preoblečená za starú babičku. S humorom, spevom a vtipmi rozveselila každého z nás a prispela k ešte lepšej atmosfére stretnutia. V miestnosti, kde sme sedeli, visel veľký obraz Čachtickej panej. Práve pri ňom sme sa rozhodli

spoločne odfotografovať, aby sme mali krásnu pamiatku a spomienku na toto stretnutie.

Pomaly sa končí jeseň nášho života, po ktorej sme doteraz kráčali pevnými krokmi. Dnes si už nie sme istí, či sa všetci o rok opäť stretieme, no ostáva nám viera, sila a nádej. Deň sa prehupol do noci a my sme sa rozlúčili s úsmevom, podávaním rúk a tichým sľubom, že sa možno ešte raz stretieme.

Mária Mišáková

BATHORY CROSS OSLÁVIL DESAŤ ROKOV BEHU, VÝZIEV A KOMUNITY

V nedeľu 30. novembra sa v Čachticiach konal jubilejný 10. ročník trailových pretekov Bathory Cross, ktoré sa za uplynulé roky stali neodmysliteľnou súčasťou športového života obce. Podujatie opäť pritiaholo stovky bežcov i fanúšikov, ktorí prišli zažiť výnimočné spojenie športu, prírody a histórie. Pretekári si mohli zmerať silu na 12-kilometrovej a 23-kilometrovej trati, vedúcej v okolí Čachtického hradu a Plešivca. Hoci tentoraz výhľady zahalila hmla, nič to neubralo na náročnosti trati ani na sile zážitku. Bathory Cross aj v jubilejnom ročníku potvrdil, že patrí medzi kvalitne zorganizované podujatia s osobitou atmosférou, ktorú tvoria odhodlanie, vytrvalosť a športový duch účastníkov.

Podľa hlavného organizátora Miroslava Bitarovského nie je Bathory Cross len o dosahovaní výsledkov. Dôležitým rozmerom je návratnosť bežcov a pocit spolupatričnosti, ktorý sa okolo podujatia počas rokov vytvoril. Mnohí účastníci sa vracajú opakovane, pretože vnímajú preteky ako osobnú výzvu aj stretnutie s komunitou ľudí, ktorých spája rovnaká vášeň.

Desiaty ročník jasne ukázal, že Bathory Cross má v Čachticiach stabilné miesto a silné zázemie. Okrem pretekárov si podujatie

našlo aj množstvo priaznivcov, ktorí prichádzajú povzbudiť, nasávať atmosféru a byť súčasťou výnimočného športového dňa.

Podakovanie patrí organizátorom za prípravu a bezproblémový priebeh jubilejného ročníka, všetkým účastníkom za ich nasadenie, ako aj partnerom a spoluorganizátorom, medzi ktorými nechýbala ani Obec Čachtice. Organizátori už teraz avizujú pokračovanie podujatia v ďalších rokoch, pretože Bathory Cross je dôkazom, že vytrvalosť, komunita a chuť nevzdať sa tvoria pevný základ úspechu.

Mgr. Jana Palcútová

Z ČAČHTÍC NA MEDZINÁRODNÉ TRATE: ROZHOVOR S TALENTOM HORSKEJ CYKLISTIKY

Martin Surman (18) patrí medzi najvýraznejšie cyklistické talenty vyrastajúce v našej obci a regióne. Od prvých detských pretekov sa vypracoval až k reprezentácii Slovenska na európskej a svetovej úrovni. V rozhovore nám priblížil svoje začiatky, úspechy, pády aj sny.

Môžeš sa nám predstaviť a povedať, ako si sa dostal k cyklistike?

„Volám sa Martin Surman, mám 18 rokov a k cyklistike ako takej ma dotiahla moja mama.“

Kedy si prvýkrát pocítil, že z jazdenia sa stane niečo viac než len hobby? Aké boli tvoje cyklistické začiatky?

„Na bicykli som od troch rokov. Už ako 5-ročný som vyhral prvé preteky Novomestský superbiker a po troch víťazstvách som sa dostal do novomestského cyklistického oddielu. Horské bicykle ma okamžite chytili a od detských pretekov XCO som sa postupne prepracoval až k Slovenskému poháru. Prvý veľký úspech prišiel titulom vicemajstra Slovenska a neskôr aj reprezentáciou Slovenska na Majstrovstvách Európy.“

Ako ťa ovplyvnilo vyrastať v našom regióne? Podporovalo ťa prostredie v športových začiatkoch?

„Myslím, že najviac ma ovplyvnilo práve to, že som začal trénovať s oddielom Novomestský superbiker v Novom Meste nad Váhom, ktorý sa špecializuje práve na horské bicykle. V tomto športe som sa dokonale našiel, nakoľko som introvert a kolektívny šport nie je nič pre mňa. V športových začiatkoch ma podporovala hlavne mama a robí to dodnes.“

Skúšal si aj iné odvetvia cyklistiky okrem horskej cyklistiky?

„Áno, v žiackych kategóriách som sa venoval aj cestnej cyklistike a vyskúšal som si aj dráhové preteky. Postupne som však zistil, že tieto disciplíny mi nesedia, pretože sú založené najmä na timovej taktike. Ja som skôr individualista – najviac mi vyhovuje jazdiť sám za seba, čo som našiel práve v horskej cyklistike.“

Prečo si si vybral práve horskú cyklistiku? Čo ťa na nej baví najviac?

„Ako som už spomínal, cestná cyklistika je skôr tímový šport, navyše tým, že sa jazdí po cestných komunikáciách, je to pre mňa nuda. Pre mňa tam nie je žiadna výzva zo zdoľania ťažkých prekážok, strmých zjazdov, krkolomných tratí, chýba mi tam adrenalín. Toto všetko som našiel v horskej cyklistike, kde si všetko musím odmakať sám. Keď je predom mnou ťažký zjazd, vysoký a dlhý skok či úsek s ostrými skalami tak sa musím v okamihu rozhodnúť, čo urobím a akú stopu jazdy si zvolím. Tu sa chyby neodpúšťajú, lebo to môže skončiť škaredým pádom.“

Spomenul si pády. Mal si nejaký taký, ktorý ti utkvel v pamäti?

„Pádov som zažil veľa, no najviac mi utkveli v pamäti dva. Prvý sa stal na dráhových pretekoch na velodróme v Prešove, kde som pri špurte spadol vo vysokej rýchlosti a skončil s vážnymi odreninami a jazvami. Druhý prišiel na Majstrovstvách Európy horských bicyklov vo Švajčiarsku, kde som po páde v náročnom skalnatom úseku dojazdil preteky so zlomenou rukou. Vtedy som si naplno uvedomil, akú silu má adrenalín a vôľa nevzdať sa.“

Často spomínaš ohľadom horských bicyklov disciplínu XCO. Mohol by si nám v skratke vysvetliť, o čo vlastne ide?

„Disciplína XCO je skratka pre cross-country. Táto disciplína sa jazdí aj v rámci letných OH, čiže patrí medzi olympijské

športy. Sú to preteky na terénnych okruhoch s hromadným štartom. Vyznačujú sa veľkou technickou náročnosťou s množstvom prírodných, ale aj umelo vybudovaných prekážok, nebezpečných zjazdov a náročných stúpaní. Okruhy majú dĺžku zhruba 3 – 5 km a ich počet závisí od kategórie, napríklad kadeti jazdia okolo 40 minút, muži hodinu – hodinu 15 minút.“

Aké disciplíny ešte jazdiš v rámci horskej cyklistiky?

„Ako 15-ročný som prvýkrát vyskúšal disciplínu XCM – cross-country maratóny. Ide o dlhšie a vytrvalostnejšie preteky než XCO, jazdené na dlhších, menej technických tratiach. Kadeti absolvujú približne 25 km, juniori 50 až 60 km a kategória elite až 120 km.“

Aký najnáročnejší maratón si doteraz išiel?

„Určite to bol tento rok Horal maratón vo Svite, ktorý je súčasťou Slovenského pohára XCM. Išlo sa 65 km a nastúpali sme takmer 2000 výškových metrov. Bolo to tak náročné, že posledných 10 kilometrov som mal v nohách silné kŕče. Ale, podarilo sa mi vyhrať.“

Aké ďalšie úspechy si v XCM zaznamenal túto sezónu?

„V kategórii juniorov som absolvoval štyri preteky Slovenského pohára Škoda SP XCM – dve víťazstvá a dve druhé miesta mi zabezpečili celkové prvenstvo. Na Majstrovstvách Slovenska XCM v Rači som obsadil 2. miesto len tri sekundy za víťazom. Okrem toho som sa zúčastnil aj ďalších maratónov, z ktorých väčšinu som vyhral.“

Ako sa pripravuješ na dlhé XCM maratóny, ktoré sú fyzicky aj mentálne extrémne?

„Tak, že trávim dlhé hodiny v sedle, vytrvalosť trénujem hlavne na cestnom bicykli – na cestáku. Jazdím tak 3 – 4 hodinky v kopcovitom teréne, nastúpam aj 1500 výškových metrov. Okrem toho dlhé hodiny tréningu na horáku v teréne, kde doladujem techniku.“

Tento rok si získal aj titul majstra Slovenska na e-biku. Ako si sa dostal k e-bikom?

„K e-bikom som sa dostal viac menej náhodne. Na to, aby ste mohli e-bike preteky jazdiť, potrebujete e-bike. Ja ho nemám, ani ho mať nebudem, nakoľko je to finančne mimoriadne nákladná záležitosť. Ale mojej mame sa podarilo od známeho na pár pretekov e-bike požičať. Tak som to skúsil, pár pretekov som

Martin prvý sprava

vyhral a na Majstrovstvách Slovenska v Bystričanoch som získal titul Majstra Slovenska v kategórii juniorov.“

Čím bola trať na e-bike majstrovstiev špecifická a v čom ti najviac sadla?

„Popravde, trať mi vôbec nesadla. Bola technicky veľmi náročná a po nočnom daždi sa mnohé úseky takmer nedali jazdiť. Ťažký e-bike v blate robil preteky mimoriadne fyzicky náročnými a bol som rád, že som ich vôbec dokončil, mnohým sa to nepodarilo.“

Vidíš v e-bike kategórii priestor na medzinárodný rast, alebo ju vnímaš skôr doplnkovo k horskej cyklistike?

„Musím sa priznať, že jazdiť e-bike ma veľmi baví. Ale na to, aby som mohol napredovať, potreboval by som vlastný e-bike a pravidelne na ňom trénovať techniku. Ak by sa našiel sponzor, určite by som do toho šiel. Zatiaľ to beriem ako doplnok a zábavu.“

Kto tvorí tvoj najbližší športový tím – tréner, mechanik, rodina?

„Bude to možno vyzeráť zvláštne, ale môj najbližší športový tím tvorí hlavne moja mama. Ona je môj šofér, terapeut,

mechanik a staff (pomocník) v deppe. Do určitého veku bola aj moja trénerka, hlavne počas zimnej prípravy. Na väčšiu pretekov chodíme len my dvaja, takže sme odkázaní sami na seba.“

Musíme spomenúť aj tvoju najsilnejšiu a najúspešnejšiu disciplínu – cyklokros (CX). Čo to vlastne je a čím sa líši cyklokrosový bicykel?

„Cyklokrosový bicykel sa podobá cestnému, no má kotúčové brzdy, širšie protišmykové plášte a upravené prevody. Preteky sa jazdia na krátkych okružoch s rôznym povrchom – od trávy a hlíny až po piesok či kocky, nechýbajú prekážky, schody a strmé výjazdy. Dĺžka pretekov závisí od kategórie, juniori jazdia približne 40 minút, muži elite okolo hodiny. Cyklokros je zimná disciplína, jazdí sa od októbra do februára a práve preto sa zvažuje jeho zaradenie do Zimných olympijských hier od roku 2030.“

Čo všetko si už cyklokrose dosiahol?

„Cyklokros jazdím od mladších žiackych kategórií. Už v roku 2018 som získal

2. miesto na Majstrovstvách Slovenska a 3. miesto v celkovom poradí Slovenského pohára. V roku 2020 som sa stal Majstrom Slovenska aj víťazom Slovenského pohára. V kadetskej kategórii som následne obsadil 3. miesto na Majstrovstvách Slovenska aj v celkovom hodnotení pohára. V juniorskej kategórii je konkurencia výrazne silnejšia, keďže sa zbierajú sa UCI body. V sezóne 2023/2024 som sa prebojoval na Majstrovstvá sveta CX v českom Táboře, kde sme v tímovej časovke obsadili 8. miesto. Absolvoval som aj preteky Svetového pohára v Holandsku a Belgicku a Európskeho pohára, v ktorom som po súčte bodov skončil celkovo na 1. mieste. Ide o môj doteraz najcennejší výsledok.“

Máš dlhodobý cieľ – napríklad reprezentovať Slovensko na najväčších svetových podujatiach?

„Áno, tento cieľ mám už veľmi dlho, hádam od malého žiačika. Byť najlepší na Slovensku v cyklokrose a v horských bicykloch v disciplínach XCO a XCM. Samozrejmosťou je potom reprezentácia SR.“

Čo by si odkázal mladým športovcom z nášho regiónu, ktorí majú sen presadiť sa v cyklistike?

„Ak chcete robiť cyklistiku aspoň na takej úrovni, ako ja, musíte ju naozaj milovať. Za mojimi úspechmi je tvrdá drina, každodenné tréningy, hodiny v sedle, množstvo odriekania, sebadisciplína a v neposlednom rade podpora mojej rodiny. Bez tohto všetkého by to naozaj nešlo.“

Jeho cesta ukazuje, že úspech nevzniká náhodou, ale z každodennej driny, odhodlania a schopnosti nevzdať sa ani v náročných chvíľach. Práve takéto príbehy dokazujú, že aj z nášho regiónu môžu vyrásť športovci, ktorí sa nestretia v silnej medzinárodnej konkurencii. Martinovi želáme veľa úspechov!

Mgr. Jana Palcútová

ROK 2025 – REKORDNÝ ROK ZÁSAHOV DOBROVOĽNÉHO HASIČSKÉHO ZBORU ČAHTICE

Rok 2025 je takmer za nami a z hľadiska zásahovej činnosti ho hodnotíme ako rok s najväčším počtom výjazdov. Požiare, poskytnutie prvej pomoci, popadané stromy, odčerpávanie vody, likvidácia hmyzu, taktické a previerkové cvičenia, pomoc pri presune pacientov, ukážky pre deti. Toto všetko v celkovom počte 45 výjazdov. Najväčšie zastúpenie majú požiare v počte 18 a druhé miesto v štatistike majú výjazdy k poskytnutiu prvej pomoci v počte 10. Najrozsiahléjšie a veľmi náročné požiare v tomto roku boli požiar drevoštiepky v Potvoriciach a požiar obilia a strniska nad obcou Očkov. Zasahovali sme od Nového Mesta nad Váhom až po obec Očkov a od Potvoríc až po Starú Turú. Všade na žiadosť krajského operačného

Ďakujem všetkým, ktorí nám v tomto roku pomohli. Ďakujem vedeniu obce za materiálnu podporu a ústretovosť so všetkým, čo sme potrebovali. Ďakujem hasičom, ktorí priložili ruku k dielu a tvoria naše hodnoty a pomáhajú naplniť naše poslanie. Ďakujem ich rodinám za trpezlivosť, podporu a čas, ktorý bol obetovaný hasičským veciam na úkor rodiny.

Ďakujem...

Miloš Trúsik, veliteľ dobrovoľného hasičského zboru v Čachticiach

strediska integrovaného záchranného systému v Trenčíne. To je dôkaz, že naše sily a schopnosti sú na vysokej úrovni a dokážeme, sme schopní a ochotní pomáhať nielen doma.

Zúčastnili sme sa na rôznych súťažiach a to aj v zastúpení našich mladých hasičov. Pomoc pri miestnych podujatiach v obci a organizáciám v obci patrí už do každoročného plánu hlavných úloh nášho zboru, no Vaša pomoc nám môže byť vo forme poukázania 2% z daní v roku 2026.

SRDCE, ODVAHA I TÍMOVÝ DUCH NAŠICH MLADÝCH HASIČOV V ZEMIANSKOM PODHRADÍ

V sobotu, dňa 11. októbra 2025, sa v Zemianskom Podhradí konalo „Jesenné kolo mládežníckej hry PLAMENĽ“, na ktorej nechýbalo ani družstvo z Čachtíc. Naši mladí hasiči opäť preukázali svoje nadšenie, odvahu i tímového ducha. Spolu s rovesníkmi z okolitých obcí si zmerali sily v rôznych disciplínach a potvrdili, že ich hasičské srdce bije naplno aj v dažďovom počasí. Do Zemianskeho Podhradia sa deti doviezli vo veľkom štýle. Pán Miloš Trúsik st. ich priviezol legendárnym trambusom z roku 1969 a tréner František Dendis obecnou dodávkou. Spolu s nimi dorazili aj rodičia a partia dobrovoľných hasičov z Čachtíc, ktorí nielen povzbudzovali, ale aj aktívne pomáhali pri disciplínach.

Na podujatí sa predstavilo približne 90 mladých hasičov z rôznych obcí, rozdelených do deviatich tímov po desiatich súťažiacich. Súťaž sa začala slávnostným nástupom družstiev a privítaním účastníkov, počas ktorého zazneli organizačné pokyny a úvodné slová organizátorov. Následne si tímy vylosovali poradie štartu. Naši mladí hasiči si vytiahli číslo jeden, a tak sa ako prví postavili na súťažnú trať. Poďme si teraz spoločne predstaviť jednotlivé disciplíny, v ktorých hasiči predviedli svoje zručnosti.

Prvou bola „Štafeta dvojíc,“ tá preverila ich rýchlosť, obratnosť i spoluprácu. Druhá testovala „Znalosti dopravných značiek,“ ktoré sú dôležité pre bezpečný pohyb hasičov na cestách. Na stole boli

tri kôpky kartičiek so značkami (regulačné, výstražné i informačné), z ktorých si každý člen tímu vybral jednu a určil jej názov alebo význam. V tejto disciplíne

sa našim hasičom nedarilo podľa očakávaní, stres spôsobil, že aj jednoduché značky si nevedeli vybaviť, no napriek tomu preukázali snahu a odhodlanie.

Tretia disciplína s názvom „*Hod granátom na cieľ*“ ktorej úlohou bolo trafiť tri granáty do označeného priestoru 2 x 2 m vo vzdialenosti 10 m. Tu preukázali presnosť a sústredenie, čo im prinieslo dobré bodové výsledky. „*Viazanie uzlov*“ štvrtá disciplína, ktorá preverila zručnosť, presnosť a rýchlosť pri práci s lanom. Súťažiaci museli uviazať lodný, plochý, tesársky uzol a úväz na prúdnicu. Piata disciplína „*Určovanie vecných prostriedkov*“, kde každý člen družstva musel pomenovať vylosovaný prostriedok, napríklad hadicu, prúdnicu, rozdeľovač, kľúč spojky, nasávací kôš, hydrantový nástavec... Naši hasiči sa s úlohou popasovali veľmi dobre, a tak si do tabuľky pripísali cenné body. Šiesta disciplína „*Džberovka špeciál*“, ktorej úlohou bolo naplniť „džberovku“ vodou a nastriekať vodu do terčov, až kým sa nespustila signalizácia. Ani tu sa našim mladým hasičom príliš nedarilo. Disciplína číslo sedem: „*Naplnenie nádoby vodou*.“ Na začiatku malo každé družstvo pripravené vedro naplnené vodou. Prvý člen nabral 0,2 l vody do plastového pohára a preniesol ho k stolíku s nádobou do vzdialenosti 10 m, kde ju vylial. Následne sa vystriedalo celé družstvo. Deti v nej prejavili skutočného tímového ducha, vzájomne sa povzbudzovali pokrikmi „poď, poď“ a disciplínu zvládli s nadšením. „*Zhadzovanie kolkov*“ - na vzdialenosť 5 metrov bolo postavených 9 kolkov. Každý súťažiaci hádzal hadicou a snažil sa zhodiť čo najviac kolkov. V tejto disciplíne nezaznamenali veľký úspech, no preukázali veľkú bojovnosť a snahu. Deviatou disciplínou bola „*Predlekárska prvá pomoc*.“ Družstvo sa rozdelilo do dvoch skupín. Jedna ošetrovala zlomeninu predlaktia a tá druhá zlomeninu nohy podľa zásad prvej pomoci. Po ošetrení nasledoval transport zraneného na vzdialenosť 5 m. Tu celkom úspešne preukázali, že vedú ošetriť zraneného, pričom ukázali sústredenie i spoluprácu. Poslednou, desiatou disciplínou bola „*Strelba zo vzduchovky v ľahu*.“ V tejto disciplíne súťažilo 9 členov družstva. Každý dostal od rozhodcu tri diabolky a jeho úlohou bolo zostreliť tri „klátiky“ vo vzdialenosti približne 8 m. Tu ešte majú rezervy a disciplínu budú musieť ďalej trénovať, aby zlepšili presnosť a istotu. Po absolvovaní všetkých disciplín čakalo na účastníkov malé občerstvenie, počas ktorého prebehlo sčítanie bodov. Nakoniec sa naše družstvo umiestnilo na 7. mieste. Hoci nezískali popredné priečky, preverili si svoje schopnosti, upevnili kolektív, poučili sa z chýb a idú ďalej s novými skúsenosťami. Atmosféra a nálada v tíme však bola výborná, nechýbal smiech, vzájomné povzbudzovanie ani radosť z každého úspešne zvládnutého pokusu.

Súťaže som sa zúčastnila osobne spolu

s niekoľkými rodičmi, aby sme deti povzbudili a podporili počas celého priebehu disciplín. Niekoľko dní po skončení súťaže som sa detí spýtala na niekoľko otázok, aby som zistila, ako prežívali prípravu aj samotný deň súťaže, čo by chceli zlepšiť a čo ich najviac bavilo. Tu sú ich odpovede:

MATEO MAJTÁZ:

1. Ako sa ti dnes páčilo na súťaži?

„Na každej súťaži mi veľmi záleží a snažím sa urobiť disciplíny čo najlepšie. Súťaže sú na jesennom kole veľmi zábavné a zaujímavé: hod granátom, štafeta dvojíc s hadicami, dopravné značky, určovanie hasičských vecí, zdravotveda, zhadzovanie kolkov rozhodným hadice, disciplíny s vodou a strelba zo vzduchovky.“

2. Ako ste si pomáhali, keď sa niečo nepodarilo?

„Boli sme síce sklamaní, ale podporovali sme sa navzájom, pretože nie vždy každému všetko vyjde podľa predstáv, aj keď to vie. Stres spraví svoje. Na ďalšej disciplíne sme každý dali do toho maximum, aby sa to podarilo.“

3. Keby si mohol vymyslieť novú disciplínu, aká by to bola?

„Vybehnutie po schodiskovej veži, akú majú profesionálni hasiči na tréningu.“

4. Čo by si nabudúce chcel vylepšiť?

„Musím sa doučiť postup pri ošetrovaní v disciplíne zdravotveda. A presnejšie rozhadzovať hadicu, aby som ňou trafil kolký.“

TÁNIČKA KUROPKOVÁ:

1. Bola dnes nejaká disciplína, ktorá ti dala zabrať?

„Pokazila som uzlovanie uzlov.“

2. Akú úlohu si mala v tíme?

„Viedla som tím na zdravotvede.“

3. Myslíš, že ste dnes odvedli dobrú prácu?

„Áno odvedli sme dobrú prácu, ale boli tam chyby, ktoré nás pripravili o lepšie miesto.“

4. Na čo budeš najviac spomínať z dnešného dňa?

„Spomínať budem na veľa srandy, smiechu a zážitkov.“

PAŤKO HRUŠOVSKÝ:

1. Ako ste sa pripravovali s družstvom na túto súťaž?

„Každú stredu sme chodili na tréning, kde nás Fero, Majo a Diana pripravovali na dané disciplíny.“

2. V ktorej disciplíne si sa dnes cítil najstojtejšie alebo ti išla najlepšie?

„Bola to znalosť dopravných značiek, kde som vedel všetky z vylosovaných.“

3. Naopak, ktorá disciplína ti dnes vôbec „nesadla“ alebo v ktorej si sa necítil dobre?

„Tešil som sa na džberovky (striekanie do terčov) a strelbu zo vzduchoviek a nevyšla mi ani jedna.“

4. Čo robíte, keď niekto spraví chybu v tíme?

„Navzájom sa povzbudzujeme a stojí-

me pri sebe, nerobíme z toho veľkú vedu, lebo z chýb sa snažíme poučiť a posúvať sa ďalej.“

Takto súťaž vnímali mladí hasiči, no chcela som zistiť aj pohľad odborníkov. Spýtala som sa na názor „trénera“ Františka Dendisa, predsedu a dlhoročného dobrovoľného čachtického hasiča pána Miloša Trúsika st., ktorý počas podujatia asistoval a pomáhal pri disciplíne „Strelba zo vzduchovky v ľahu“ a skúseného záchranára Bc. Jána Kováča, člena hodnotiacej komisie disciplíny „Predlekárska prvá pomoc.“ Položila som im niekoľko zaujímavých otázok, aby som zistila, ako hodnotia priebeh súťaže, výkon mladých účastníkov a čo ich podľa nich najviac zaujalo či prekvapilo. Tu sú ich odpovede:

FRANTIŠEK DENDIS - tréner:

1. Ako prebiehali prípravy na túto súťaž?

„Mladí hasiči a hasičky sa pripravovali pravidelne, každý týždeň v stredu v priestoroch hasičskej zbrojnice. Počas tréningov sme sa zameriavali na nácvik jednotlivých disciplín: vo vnútri sme precvičovali dopravné značky a predlekársku pomoc, vonku zasa hod granátom, strelbu zo vzduchovky či naplnenie nádoby vodou. Cieľom bolo, aby si deti osvojili správnu techniku, zlepšili sa v rýchlosti, spolupráci a boli na súťaž čo najlepšie pripravené.“

2. Ako by ste zhodnotili výkon svojich zverencov, prekvapilo Vás niečo, potešilo alebo naopak zaskočilo?

„S výkonom našich mladých hasičov som čiastočne spokojný. Deti sa veľmi snažili, počas súťaže spolupracovali, podporovali sa, držali spolu ako tím, čo ma naozaj potešilo. Na druhej strane ma trochu sklamalo, že v strese viacerí zabudli dopravné značky a urobili chyby, ktorým sa dalo vyhnúť. Napriek tomu sa im darilo v disciplínach ako štafeta, hod granátom, naplnenie nádoby vodou či predlekárska pomoc. Celkovo som rád, že napriek nedostatkom ukázali odhodlanie, tímového ducha a chuť sa zlepšovať.“

3. Ako hodnotíte atmosféru a tímového ducha počas súťaže?

„Atmosféra počas súťaže bola výborná, aj napriek nepriaznivému počasiu si deti zachovali dobrú náladu a vzájomne sa povzbudzovali. Bolo cítiť tímového ducha. Pomáhali si a fandili jeden druhému. Som rád, že sa nenechali odradiť dažďom, ktorý nás privítal hneď po príchode do Zemianskeho Podhradía, ani mokrým terénom a napriek týmto podmienkam podali dobré výkony.“

4. Čo by ste chceli do budúcnosti v príprave zmeniť alebo zlepšiť?

„V budúcnosti sa chceme sústrediť na disciplíny, kde máme rezervy: strelbu zo vzduchovky, zhadzovanie kolkov... Chce-

me tiež viac trénovať praktické cvičenia, aby deti vedeli podať istý výkon aj pod stresom a v náročnejších podmienkach.“

MILOŠ TRÚSIK st. - predseda čachtických hasičov:

1. Aké to bolo viesť deti na súťaž starým trambusom? Zaspomínali ste si aj na svoje hasičské začiatky?

„Moje hasičské začiatky siahajú do detstva, kedy sa obaja moji dedovia venovali „hasičine.“ Vôňa benzínu hasičskej striekačky, ťahanie a striekanie vody z prírodného zdroja - to sú spomienky, na ktoré sa nezabúda. V šiestom ročníku základnej školy som bol člen krúžku PLAMEŇ, zúčastňovali sme sa rôznych súťaží - okresných, krajských i celoslovenskej v Slovenskom raji v Čingove v roku 1972 pod vedením p. Tibora Krištofíka. Na súťaže nás vozili najskôr v špeciálnom hasičskom vozidle TATRA 805 - „kačena“, ktoré bolo vybavené striekačkou PS-8, hadicami, savicami a armatúrami k vykonaniu požiarneho útoku, rebríkmi a ďalšou výzbrojou a odviezlo aj celé hasičské družstvo: 2 členovia v kabíne a 8 v skriňovej nadstavbe. Vonkajší vzhľad bol vojenská zelená kaki farba a modré majáky. Od roku 1969 sme už boli iní „majstri“ - v garáži bolo takmer nové krásne červené veľké auto Š 706 CAS25 RTHP - „trambus“, ktoré nám slúži až dodnes aj pri zásahoch pri požiaroch. Vozidlo má veľkú kabínu, v ktorej sa môže legálne viesť 8 ľudí (avšak

v prípade požiaru ich bolo aj viac). Nádrž objemu 3 500 l je vždy doplnená vodou po každom výjazde k požiaru, aby bolo pripravené k ďalšiemu zásahu. Potrebné technické vybavenie je uložené v zadnej časti vozidla. Verím, že pre všetky deti to bol nezabudnuteľný zážitok odviezť sa v takomto aute a možno niektoré budú aj naďalej pokračovať v hasičskej činnosti - pomáhať, zachraňovať život a majetok.“

2. Pri disciplíne strelby zo vzduchovky v ľahu ste im asistovali, prekvapili Vás niektorí mladí strelci svojou presnosťou alebo pokojom pri mierení?

„Rozhodcu na súťažiach už vykonávam veľa rokov a viem, že niekedy pomôže aj kus šťastia. K tomu sa však deti musia naučiť disciplíny, zodpovednosti, dôslednosti a zároveň nadobudnúť teoretické i praktické vedomosti. Tie získavajú na rôznych tréningoch a súťažiach. Niekedy sa darí, niekedy menej. Nervozita a stres robí svoje. Aj ten, kto na tréningoch doma spraví všetko perfektne, na súťaži sa mu nezadarí a pokaží danú úlohu.“

3. Čo pre Vás osobne znamená byť súčasťou takýchto akcií? Vidíte v deťoch budúcných hasičov, na ktorých sa dá stavať?

„Byť súčasťou takýchto akcií pre mňa znamená mať možnosť sledovať, ako sa deti učia, rastú a rozvíjajú a taktiež odovzdávať skúsenosti, ktoré im môžu pomôcť stať sa zodpovednými a schopnými mladými hasičmi. Do budúcnosti si želim a prajem všetkým, ktorí majú blízko k

tejto ušľachtilej a nezištnej činnosti, aby pokračovali a držali sa starého hasičského hesla - BOHU NA SLÁVU - BLIŽNÉMU NA POMOC.“

Bc. JÁN KOVÁČ - záchranár a člen hodnotiacej komisie „Predlekárska prvá pomoc“

1. Ako vnímate takéto súťaže mladých hasičov? Myslíte si, že majú význam aj z pohľadu prvej pomoci?

„Tieto súťaže vnímam veľmi pozitívne. Deti sa učia mnoho praktických vecí, ktoré neskôr použijú aj v reálnom živote. Napr.: aj to ovládanie prvej pomoci. Deti majú základy prvej pomoci, ktorú ovládajú a v prípade potreby vedia použiť.“

2. Na čo všetko ste sa súťažiacich počas disciplíny pýtali?

„Mali sme viacero okruhov, na ktoré sme sa ich pýtali - ošetrovanie zlomeniny v domácom prostredí ale aj napr. v lese (kde sa musia deti vynájsť a poradiť si), ošetrovanie krvácania, znalosti telefónnych

čísel integrovaného záchranného systému, ale samozrejme sme stále opakovali, že treba dbať na bezpečnosť záchrancu a nevrhať sa do všetkej záchrany „po hlavu“, ale s rozumom.“

3. Pamätáte si ešte na družstvo z Čachtíc? Ak áno, aký dojem vo Vás zanechalo?

„Pamätám si ich. Je to veľmi šikovné družstvo, ktoré ma dobré znalosti. Chcel by som pochváliť veliteľov, že sa im venujú (čo bolo aj vidieť).“

4. Vidíte medzi týmito deťmi budúcich záchranárov či hasičov?

„Nie je dôležité, čo v nich vidím ja, ale hlavne oni, lebo všetko za čím pôjdu a budú to robiť na maximum, tak dosiahnu. Ale bol by som rád, keby sa tam nejaký ten záchranár objavil.“

Celá súťaž sa niesla v duchu fair play, priateľstva, radosti... Aj keď si naši mladí hasiči domov neodniesli víťazný pohár, odniesli si niečo omnoho cennejšie, nové

skúsenosti, nezabudnuteľné zážitky a motiváciu ďalej sa zlepšovať. Veľké poďakovanie patrí všetkým mladým hasičom, ktorí počas súťaže s hrdosťou reprezentovali seba aj našu obec. Poďakovanie patrí aj trénerom Františkovi Dendisovi a Mariánovi Majerovičovi za ich trpezlivosť, čas a energiu, ktorú deťom venujú, dobrovoľným hasičom, že si našli čas, prišli povzbudiť svojich nádejných nasledovníkov a pomáhali pri disciplínach a v neposlednom rade aj rodičom, za podporu, pomoc a povzbudzovanie.

A na záver, ak sú medzi Vami deti, ktoré ešte nie sú členmi hasičského „krúžku“, no láka Vás dobrodružstvo, tímová spolupráca a spoločné chvíle plné zábavy, nebojte sa pridať k mladým hasičom z Čachtíc! Každý, kto má chuť zapojiť sa, je vítaný! Stačí odvaha, dobrá nálada a chuť byť súčasťou skvelého tímu, na ktorý môžeme byť všetci hrdí!

Mgr. Martina Sulová

SPOLU SME TO ZVLÁDLI, JESENNO - ZIMNÁ BURZA 2025

V sobotu, dňa 25. októbra 2025, sa v Čachticiach opäť konala obľúbená jesenno-zimná burza. Tentokrát našla svoje miesto v stiesnených priestoroch kultúrneho domu, ktoré zaplnili praktické zimné doplnky, množstvo oblečenia, obuvi, kníh, hračiek či kočíkov a samozrejme šikovné ruky predávajúcich. Podujatie už tradične zorganizovali dve dlhoročné

kamarátky, Janka a Tanička za pomoci ochotných dobrovoľníčok. Desiatky predávajúcich a stovky nakupujúcich spoločne vytvorili atmosféru, ktorá opäť potvrdila, že táto komunitná akcia je nielen miestom na výhodné nákupy, ale aj priestorom na spoločné stretnutia, rozhovory...

Prípravy na burzu začali už vo štvrtok,

keď dievčatá spolu s dobrovoľníčkami zbierali, vykladali a triedili veci z krabíc i tašiek. Následne ich ukladali na stoly podľa jednotlivých kategórií. V piatok sa od 17:00 hod. do 19:00 hod. konal predaj pre verejnosť, počas ktorého približne 100 nakupujúcich zakúpilo okolo 790 kusov oblečenia, hračiek a ďalších predmetov. Na burze sa zúčastnilo približne 50 predávajúcich z blízkeho okolia, pričom najvzdialenejšia bola priamo z Bratislavy. Tento rok bolo ponúknutých približne 7 000 kusov oblečenia, hračiek, kníh a doplnkov. Najväčší záujem bol o zimné bundy a karnevalové masky. Ako každý rok, aj tentokrát bola zorganizovaná zbierka oblečenia do komunitného centra, čím burza podporila aj tých, ktorí to najviac potrebujú. Po ukončení burzy som oslovila obe organizátorky a položila im niekoľko otázok o priebehu a zákulisí tohto ročníka. Nech sa páči, tu sú ich odpovede:

TÁNIČKA LACKOVÁ:

1. Tento rok sa burza konala v kultúrnom dome, ako ste boli spokojné s priestorom?

„Boli sme vďačné aj za tento priestor, no nebol vyhovujúci. Kvôli nedostatku priestoru boli veci naskladané na veľkých kopách, v ktorých sa ľuďom ťažko vybralo a aj to mnohých odradilo.“

2. Ako by si zhodnotila tento ročník burzy v porovnaní s predchádzajúcimi?

„Ťažko hodnotiť. V „Svadobke“ boli ľudia rozptýlení a v „kulturáku“ ich bolo možno obdobne, no zdalo sa ich tam veľmi veľa. No rozdiel bol v tom, že sa prihlásilo veľa cudzích mamičiek. Už som aj zaslala registráciu, lebo bol veľký záujem o predaj. Ak by to bolo v „Svadobke“, tak

kludne, no v „kulturáku“ nemožné.“

3. Mala si pocit, že tento rok prišli viac pravidelní návštevníci, alebo aj noví ľudia?

„Práveže som premýšľala, kde boli starí známi. Asi im už deti vyrástli. Bolo tam veľa nových tvárí.“

4. Mala tohtoročná burza opäť nejaký charitatívny rozmer alebo iniciatívu?

„Aj táto burza sa niesla v znamení charity. Okrem toho, že nám ľudia opäť darovali oblečenie, ktoré sme odovzdali komunitnému centru, sme dostali aj odsávačky mlieka. Preto sme kontaktovala TN pôrodnicu, ktorá si ich s radosťou prevzala. Dohodli sme sa, že zavolám vrchnej sestre a budúca burza sa bude niesť v duchu pomoci „budúcim“ zákazníkom. Určite spolu vymyslíme spôsob, ako poriť pôrodnicu.“

JANKA IŠTOKOVÁ:

1. Bolo v tomto ročníku niečo, čo Ťa prekvapilo alebo zaskočilo?

„Tento rok nás zaskočili dve veci. Prvá bola tá, že v piatok bola otvorená knižnica. Keďže sme mali burzu v kultúrnom dome, bolo nám ľúto, že musela byť kvôli nám zatvorená. Mali sme totiž plnú miestnosť vecí a nechceli sme ich opäť všetky schovávať, aby sa niečo nestratilo. Obec nakoniec rozhodla, že knižnica zostane počas burzy zatvorená. Druhá nečakaná situácia nastala počas piatkového predaja. Na schodoch, kde sme mali vystavené hračky, vedie tam vchod na balkón s premietacou, kam je prísny zákaz vstupu, pretože je to pod alarmom. Malý chlapec, ktorý ešte nevie čítať, tam nevedomky vošiel a spustil alarm. Bola to poriadna situácia, všetci sme sa zlakli, nevedeli, čo sa deje a siréna húkala na celý kultúrny dom. Najskôr sme netušili, odkiaľ to ide, no potom nám jedna mamička povedala, že chlapec išiel hore. Napadlo nás zavolať p. Marekovi Lackovi, ktorý má na starosť premietanie filmov. Našťastie, ochotne nám pomohol a alarm rýchlo vypol. Týmto by sme mu chceli úprimne poďakovať za pohotovú reakciu a pomoc pri riešení situácie! Tieto dve veci nás tento rok najviac prekvapili a zároveň sa za ne ospravedľujeme.“

2. Boli nejaké veci, o ktoré bol prekvapivo malý záujem?

„Keď to tak môžem zhodnotiť, tentokrát bol priestor na burzu naozaj veľmi malý. Už týždeň pred jej konaním sme museli stopnúť prihlasovanie predávajúcich, čo nás mrzelo, pretože záujem bol veľký, prihlásilo sa až 50 predávajúcich, čo je na kultúrny dom naozaj veľa. Pocítili sme to aj vo štvrtok pri vykladaní vecí, bolo ich obrovské množstvo, tašky a krabice boli všade a skončili sme až o 22:00 hod., čo sa nám doteraz ešte nestalo. Prekvapilo nás, že sa nepredal ani jeden zo štyroch kočíkov, hoci boli v dobrom stave a za vý-

hodné ceny. Záujem bol tento rok menší aj o topánky a na naše prekvapenie aj o knihy. Po minulé roky sa knihy predávali vo veľkom, najmä pred Vianocami, no tentoraz bol dopyt slabší. Pritom výber knížečiek a hračiek bol naozaj veľký, najmä tých kníh bolo tento rok obzvlášť veľa. Samozrejme, niečo sa predalo, ale nie v takom rozsahu ako zvyčajne.“

3. Plánujete nejaké novinky alebo zmeny pre nasledujúci ročník?

„Určite sme s Táničkou rozhodnuté a rozprávali sme sa o tom aj s pani starostkou, že v budúcnosti si už nemôžeme dovoliť robiť burzu v kultúrnom dome. Tento rok to bol doslova „masaker.“ Keď sme v piatok o 17:00 hod. otvorili dvere, bol to hotový roj ľudí. Ani sme nechápali, odkiaľ sa ich toľko zrazu vzalo. Bolo nám to veľmi ľúto, pretože vo vnútri sa ľudia nemali kde pohnúť, pri stoloch sa nedalo poriadne prechádzať. Som však rada, že sme burzu napriek všetkým komplikáciám zvládli. Dievčatá boli úžasné, obetavé a ochotné pomáhať počas všetkých troch dní. Patrí im veľké poďakovanie! Do budúcnosti sme na sto percent rozhodnuté, že burza sa bude konať v „Svadobke.“ S pani starostkou sme sa už dohodli, že si termín zarezervujeme vopred, aby sme mali priestor istý. Tento rok bol pre nás taký varovný prst, videli sme, že kultúrny dom už pre takéto rozsah akcie nie je vhodný. Chceme, aby sa návštevníci cítili komfortne, aby si mohli v pokoji prezerať a nakupovať a aby mohli prísť aj mamičky s

kočičkami. Robíme to práve pre ne. V „Svadobke“ si môžu prísť s deťmi vyskúšať bundičky či topánky priamo na mieste a cítiť sa pritom pohodlne. Takže do budúcnosti jednoznačne burza v „Svadobke!“

„Ešte by sme s Táničkou chceli úprimne poďakovať pani starostke, ktorá nám vždy zdvihla telefón, ochotne riešila všetko, čo sme potrebovali a bola nám veľkou oporou. Nikdy nám nepovedala nie, vždy bola ústretová a podporovala nás v tom, čo robíme. Veľmi si to vážime a zo srdca jej ďakujeme za podporu a dôveru! Poďakovanie patrí aj p. Borisovi Šimovi, ktorý má v kultúrnom dome prenajatú miestnosť a bez problémov nám ju zapožičal. Hoci je to majetok obce, vyšiel nám maximálne v ústrety, poskytol nám aj kľúče a umožnil nám priestor využiť. Samozrejme, po skončení burzy sme miestnosť dali do poriadku. Ďakujeme mu za ochotu, pomoc a ústretovosť!“

Z rozhovoru vyplynulo, že i napriek malým priestorom panovala medzi predávajúcimi i nakupujúcimi dobrá nálada. Organizátorky ocenili pomoc dobrovoľníčok a zhodli sa, že práve priateľská atmosféra a chuť pomáhať sú tým, čo robí burzu výnimočnou.

Burza tak opäť potvrdila, že v Čachticiach sa nielen výhodne nakupuje, ale aj pomáha a spája komunitu ľudí, ktorým nie je ľahostajné dobro iných.

Mgr. Martina Sulová

OD BRONZU K ZLATU - ÚSPEŠNÁ SEZÓNA ELIŠKY ČERVEŇANSKEJ

Tri mesiace ubehli ako voda a spolu s nimi aj séria krasokorčuľarských súťaží po Slovensku. V minulom čísle Čačhtických novín som Vám predstavila nový program i sezónne plány našej žiačky, krasokorčuľarky Elišky Červeňanskej. Letná príprava priniesla prvé úspechy, cenné skúsenosti, krásne momenty aj nové priateľstvá. Teraz sa spolu pozrime, ako sa jej darilo na ľade.

Na svoju prvú súťaž tejto sezóny sa vybrala do Trnavy, siedmeho najväčšieho mesta na Slovensku, známeho bohatou históriou. Podujatie nieslo názov „TIRNAVIA ICE CUP 2025“ a išlo už o jeho 17. ročník, ktorý sa konal počas jesenných prázdnin, vo štvrtok 30. októbra 2025. V konkurencii 21 krasokorčuľiarok si Eliška vybojovala krásne 3. miesto, čím odštartovala sezónu vo veľkom štýle.

Na ďalšej krasokorčuľarskej súťaži sa Eliška predstavila priamo v srdci Slovenska, v Banskej Bystrici. V sobotu, dňa 15. novembra 2025, sa tu konal jubilejný 60. ročník „GP Banská Bystrica,“ na ktorom súťažilo 17 talentovaných dievčat. Eliška nadviazala na svoj skvelý výkon z Trnavy a tentoraz ho dokonca ešte prekonalala. V tvrdej konkurencii predviedla pôsobivé výkony a s istotou si vybojovala krásne 2. miesto, čím potvrdila svoju rastúcu formu a odhodlanie.

O týždeň neskôr, v sobotu 22. novembra 2025, sa obetaví rodičia opäť vybrali na cestu, pobalili kufre, nasadli do auta a zamierili do Žiliny, kde sa konal 43. ročník „Veľkej ceny Žiliny.“ Súťaže sa zúčastnilo 26 dievčat. Eliška aj tentoraz ukázala svoju pripravenosť, sústredenosť a chuť bojovať, vďaka čomu si vybojovala nádherné 1. miesto. Jej úspech je výsledkom systematickej práce, disciplíny a podpory rodiny, ktorá ju sprevádza na každom kroku.

Posledná tohtoročná krasokorčuľarska súťaž, ktorej sa Eliška zúčastnila, sa konala v nedeľu, dňa 30. novembra 2025, v Púchove. Na ľade sa predstavilo 24 pretekárk. Eliška predviedla ďalší výnimočný výkon. Vďaka istému a technicky čistému výkonu si opäť vybojovala prvé miesto a zaslúžene sa postavila na najvyšší stupienok.

Už 17. - 18. januára 2026 ju čaká ďalšia výzva, „krasosúťaž“ v domovskom klube, kde sa uskutoční 16. ročník Novomestského pohára Fedory Kalenčíkovej. Súťaž v domácom prostredí bude pre všetky pretekárky výnimočnou príležitosťou ukázať svoj talent pred rodinou, priateľmi i klubom. Eliška sa na podujatie zodpovedne pripravuje a verím, že predvedie krásne výkony a nadviaže na svoje doposiaľ dosiahnuté úspechy!

Opäť som sa pri tejto príležitosti poroz-

právala s Eliškou o ukončení tohtoročnej

súťažnej série. Diskutovali sme o jej po-

citoch, dojmoch, príprave pred súťažou, motivácii pokračovať aj pri náročnom tréningu, plánoch na nadchádzajúce súťaže. Nech sa páči, poďte si prečítať jej odpovede:

ELIŠKA ČERVEŇANSKÁ

1. Na ktorú súťaž si najviac spomínaš a prečo?

„Asi na Žilinu, kde som porazila všetky najsilnejšie dievčatá. Všetky preteky sa mi v tejto sezóne páčia, darí sa mi.“

2. Ako vyzerá tvoja príprava pred súťažou?

„Je stále rovnaká, trénujem každý deň okrem nedele. Pred pretekmi robíme viac jazdy po častiach, trénerka nás stále opravuje a trénujeme, čo nám nejde.“

3. Čo ťa motivuje pokračovať, aj keď je tréning ťažký?

„Motivuje ma úspech, vyhrávať poháre, dostávať ocenenia a tiež rodičia, ktorí stále so mnou niekam cestujú a vstávajú aj

cez víkendy.“

4. Na ktorú súťaž sa najviac tešíš v roku 2026?

„Určite na preteky v Novom Meste nad Váhom, budeme tam všetci a budeme mať najviac fanúšikov. Vždy sa sem najviac teším, staráme sa aj o ostatné dievčatá pretekárky v bufete.“

Eliške ďakujem za rozhovor.

Výsledky z jesennej súťažnej série potvrdili Eliškin rastúci potenciál. Jej úsilie, disciplína a podpora rodiny prinášajú prvé výrazné úspechy, ktoré motivujú nielen ju, ale aj jej trénerov, fanúšikov. Som presvedčená, že nadchádzajúce preteky v domácom prostredí budú pre ňu silnou motiváciou a príležitosťou na ďalší športový rast. Verím, že Eliška bude naďalej prekvapovať svojím odhodlaním a talentom a teším sa na ďalšie krasokorčuľarske súťaže i nové víťazstvá!

Mgr. Martina Sulová

SOVA KNIHOMILA A ČAROVNÁ KNIHOBÚDKA PRI KULTÚRNOM DOME

Bolo chladné zimné popoludnie a Čachtice boli prikryté tenkou vrstvou snehu. Kubko, Hanka a Matej kráčali známou cestou do obecnej knižnice. Tešili sa, lebo vedeli, že dovnútra nedávno pribudli nové knihy. Chceli pozdraviť Sovu Knihomilu a zistiť, aké príbehy na nich čakajú tentoraz.

V knižnici ich privítalo ticho, vôňa papiera a známe šuchotanie strán. Nad regálmi sedela Sova Knihomila, múdra strážkyňa všetkých kníh. Jej veľké oči sa rozžiarili, keď zbadala svojich malých čitateľov. Deti si všimli policu plnú nových kníh – dobrodružné príbehy, rozprávky, knihy o prírode, dinosauroch aj o vesmíre. Každý z nich si našiel niečo, čo ho zaujalo, a na chvíľu sa ponorili do čítania. Popri listovaní si však všimli aj poličku v rohu, na ktorej knihy akoby zosiveli od zabudnutia. Obálky boli trochu obšúchané, chrčty ošúchané, no napriek tomu pôsobili, akoby v sebe stále ukrývali celé svety. Deti pochopili, že sú to knihy, ktoré si už nikto dlho nepožičal. Bolo im to ľúto – veď kniha nie je len pekná obálka. Sova Knihomila si ich zvedavé pohľady všimla. Dobre vedela, že práve tieto „zabudnuté“ knihy by si zaslúžili novú šancu. V jej hlave sa zrodil nápad, ktorý sa hodil presne do takejto zimnej chvíle. Predstavila si miesto pred kultúrnym domom – chodník, po ktorom denne prejdú desiatky detí aj dospelých. Niektorí ide so školy, iní do kina, ďalší do obchodu či na poštu. Bola by škoda, keby okolo kníh stále iba prechádzali. Tak sa zrodila myšlienka čarovnej knihobúdky. Malého domčeka na knihy, kde by si každý mohol knihu požičať aj mimo výpožičných hodín knižnice, odnieť domov, prečítať a potom vrátiť alebo vymeniť za inú. Zabudnuté knihy z rohu knižnice by sa tak mohli dostať medzi ľudí, ktorí ich ešte nikdy nečítali.

V noci, keď sa celá obec ponorila do tmy a ulice stíchli, nad obcou sa rozhýbali nenápadní pomocníci. Ježiškovi škriatkovia, ktorí mali slabosť pre vôňu dreva a starých strán, zišli z kopcov a smerovali ku kultúrnemu domu. Na pleciach niesli dosky, sklíčka, pánty a vrecká plné klinec. Na mieste pri chodníku začali skladať malú búdku so šikmou strechou a poličkami vo vnútri. Kým vonku mrzlo, v ich drobných rukách rástla knihobúdka, akoby tam patrila odjakživa. Nízke poličky pripravili pre menšie deti, vyššie pre tých starších. Na dvierka pripevnili nápis: „**Požičaj – prečítaj – vráť späť alebo prinies inú**“

Sova Knihomila im z knižnice pripravila prvú várku kníh – práve tých, ktoré dlho čakali v rohu. Škriatkovia ich preniesli k novému domčeku. Rozprávky, dobrodružstvá, básničky aj poznávacie knihy trpezlivo zaplnili poličky. Potom sa ticho vytratili, aby ráno mohli objasniť už len deťom a obyvateľom dediny. Na druhý deň sa Kubko, Hanka a Matej vybrali do kultúrneho domu do kina. Ešte netušili, že pri ich ceste stojí niečo nové. Keď prešli po chodníku, zrazu zastali – pri vchode stála drevená búdka so sklenenými dvierkami plnými kníh. V okamihu pochopili, že sen Sovy Knihomily sa stal skutočnosťou. Spomedzi kníh spoznali aj niektoré z tých „zaprášených“ z knižnice. Teraz už nepôsobili za-

budnuto – naopak, čakali, kým si ich niekto vezme domov. Deti si všimli, ako si okoloídúci postupne začnú knihy požičiavať a niektorí do búdky prinášajú vlastné.

Od toho dňa sa čarovná knihobúdka stala prirodzenou súčasťou kultúrneho domu. Deti, ktoré išli so školy či na vystúpenie, si cestou vybrali knihu. Dospelí si často zobrali niečo na čítanie domov a namiesto toho priniesli vlastný prečítaný titul. Knihy prichádzali a odchádzali, cestovali po Čachticiach, nachádzali si nových čitateľov.

Kubko, Hanka a Matej sa stali tichými strážcami knihobúdky. Občas ju skontrolovali, či sú knihy v poriadku, či nie je niektorá úplne zničená alebo nevhodná. Keď videli, že poličky rednú, zašli za Sovou Knihomilou a spoločne vybrali ďalšie príbehy, ktoré boli pripravené na cestu mimo knižnice. Do niektorých kníh vkladali malé odkazové lístočky s milým pozdravom pre ďalšieho čitateľa – drobné kúsky kúzla medzi stránkami. Večer, keď sa rozsvietili lampy pred kultúrnym domom, Sova Knihomila často sedávala na okne knižnice a pozerala tým smerom. V svetle z diaľky videla malú siluetu búdky a zdalo sa jej, že jej dvierka sa občas potichu pohnú aj vtedy, keď tam nikto nie je. V duchu si pomyslela, že to budú škriatkovia, čo prichádzajú skontrolovať či je o príbehy dobre postarané.

Odvtedy už v Čachticiach nestála len knižnica. Mala svoju mladšiu sestru – čarovnú knihobúdku pri kultúrnym dome, ktorá patrila všetkým, čo majú radi knihy.

Úloha pre deti

Ak sa ti rozprávka páčila, môžeš pomôcť vytvárať ďalšie príbehy našej čarovnej knihobúdky: **Napiš krátky odkaz pre ďalšieho čitateľa**, ktorý by si schoval/a do knihy – napríklad: „Prajem ti pekné čítanie.“

„Ak sa ti páčila, posuň ju ďalej,“ alebo vlastnú krátku vetu.

Svoj obrázok alebo odkaz môžeš priniesť do **obecnej knižnice v Čachticiach** – možno sa raz stane súčasťou skutočného príbehu čarovnej knihobúdky pri kultúrnym dome.

Ing. Richard Šuster

TIPY OD SOVY KNIHOMILY (Z KNIŽNICE)

Sova Knihomila vám prináša čerstvé čitateľské tipy! Objavte overené tituly pre malých aj veľkých, dostupných priamo na vypožičanie v našej obecnej knižnici.

Vianoce s opicou Škoricou – Peter Stoličný

O čom je: Hravý a láskavý vianočný príbeh plný fantázie, v ktorom opica Škorica zažíva nezvyčajné dobrodružstvá počas najkrajších sviatkov roka. Kniha prináša atmosféru Vianoc, radosť z maličkovstí a jemné posolstvo o priateľstve, rodine a vzájomnej blízkosti.

Komu sadne: deti 3 – 7 rokov, rodičom, ktorí radi čítajú deťom pred spaním, aj všetkým, ktorí majú radi krátke, milé príbehy s vianočnou náladou.

Vianoce v Lipovej klinike s Miškou a Popíkom – Aniela Cholewińska-Szkolik

O čom je: Hrejivý vianočný príbeh z prostredia zvieracej kliniky, kde sa malá Miška spolu so svojim psíkom Popíkom učí empatii, pomoci druhým a sile priateľstva. Príbeh spája čaro Vianoc so starostlivosťou o zvieratá a láskavosťou.

Komu sadne: deti 5 – 9 rokov, rodičom, ktorí radi čítajú deťom pred spaním, aj všetkým, ktorí majú radi krátke, milé príbehy s vianočnou náladou.

séria Harry Potter a Minipotterovky – J. K. Rowlingová

O čom je: Fantazijná séria o chlapcovi, ktorý objavuje svet čarov, priateľstva a odvahy. Príbehy sledujú Harryho Pottera od jeho prvých krokov v Rokforte až po boj dobra so zlom. *Minipotterovky* sú skrátene a prístupnejšie verzie určené pre mladších čitateľov.

Komu sadne: 9+

Atómové návyky – James Clear

O čom je: Motivačná a praktická kniha o tom, ako malé každodenné zmeny dokážu viesť k veľkým a trvalým výsledkom. Autor vysvetľuje, ako si budovať dobré návyky, zbavovať sa tých zlých a postupne meniť svoj život krok za krokom.

Komu sadne: 15+

Nehoda – Freida McFaddenová

O čom je: Napínavý psychologický triler o jednej osudovej nehode, ktorá odhalí temné tajomstvá, klamstvá a nečakané zvraty. Príbeh vás vtiahne do hry medzi pravdou a manipuláciou, kde nič nie je také, ako sa na prvý pohľad zdá.

Komu sadne: 18+

Mgr. Jana Palcútová

VIAC AKO 300 NOVÝCH KNÍH V KNIŽNICI

Jeseň 2025 bola pre obecnú knižnicu mimoriadne úspešným obdobím, a to najmä z hľadiska rozširovania knižničného fondu a modernizácie služieb. Vďaka podpore z **Fondu na podporu umenia** sa podarilo zakúpiť **viac ako 300 nových kníh**, ktoré výrazne obohatili ponuku pre všetky vekové kategórie. Nové tituly sú určené deťom, mládeži aj dospelým čitateľom a zahrňujú beletriu, náučnú literatúru aj populárno-náučné knihy a bestsellery. Obnovený fond výrazne zvýšil atraktivitu knižnice a prispel k rastúcemu záujmu verejnosti. S cieľom lepšej orientácie čitateľov a prehľadnosti fondu došlo zároveň k **rozšíreniu existujúcich oddelení a otvoreniu úplne nových tematických sekcií**. Čitatelia v knižnici nájdu nové oddelenia zamerané na **sebarozvoj, romány 18+ pre ženy, politiku a filozofiu, YA literatúru, vojnovú a životopisnú literatúru**. Mimoriadna pozornosť bola venovaná aj **detskému oddeleniu**, ktoré ponúka bohatý výber nových, kvalitných a aktuálnych titulov pre najmenších čitateľov.

Knižnica sa zároveň posunula aj technologicky. Prešla na nový **digitálny výpožičný systém**, knihy boli vybavené čiarovými kódmi a čitatelia majú k dispozícii **online katalóg**, vďaka ktorému si môžu jednoducho vyhľadávať dostupné tituly. Samozrejmosťou sú nové knižničné pre-

ukazy, ktoré zodpovedajú modernému fungovaniu knižnice. Rozšírila sa aj ponuka **služieb pre verejnosť**. Okrem klasického ročného členstva je možné zakúpiť si aj **darčekový poukaz na členstvo**, ktorý môže poslúžiť ako originálny darček počas celého roka. Knižnica zároveň ponúka možnosť **tlače a kopírovania**, ako aj priestor a zázemie pre **študijné účely**.

Neodmysliteľnou súčasťou knižnice sa stal aj jej maskot – **Sova Knihomila**, ktorá symbolizuje lásku ku knihám, poznaniu a čítaniu. Najmä u detí sa stala obľúbeným sprievodcom knižničným svetom a pomáha vytvárať pozitívny vzťah ku knihám už od útleho veku.

Od konca septembra zaznamenala knižnica **nárast počtu čitateľov**, vyšší záujem o podujatia a výrazne **zvýšenu sledovanosť na sociálnych sieťach**. Tento pozitívny vývoj potvrdzuje, že knižnica si postupne nachádza pevné miesto v živote obce a stáva sa prirodzeným komunitným a kultúrnym priestorom. Rozvoj knižnice by nebol možný bez podpory z verejných zdrojov a sponzorov, za čo patrí úprimné poďakovanie. Z finančných prostriedkov, ktoré knižnica získala, sa zároveň podarilo dokončiť **interiérové úpravy** – nové odkladacie priestory a závesy, ktoré spríjemnili prostredie a zlepšili komfort návštevníkov.

V neposlednom rade je novinkou aj naša **Čachtická knižná búdka** – tento krásny domček pre knihy vznikol vďaka sponzorskému daru firmy KJG v spolupráci s p. Kubrickým a MJK, ktorým ĎAKUJEME, že podporujú kultúru v našej obci!

Požičaj – Prečítaj – Vráť

Zober si knihu, ktorá ťa osloví – už si čítanie – a po prečítaní ju prosím vráť späť, aby si ju mohol požičať niekto ďalší. Knižnú búdku budeme pravidelne dopĺňať, no poteší nás, ak do nej pridáte aj vy svoje knihy, ktoré si zaslúžia nový domov a spoločne vytvoríme živú komunitnú knižnicu. Nájdete ju v centre obce (okolie fontány). Tešíme sa, že prinesie do Čachtíc ešte viac čítania, radosti a kultúry!

Knižnica však nezastavuje – jej ambíciou je neustále sa zlepšovať, modernizovať a ponúkať verejnosti kvalitné služby, aktuálny knižný fond a podnetné prostredie, ktoré bude otvorené všetkým generáciám.

Mgr. Jana Palcútová

PÁR SLOV PRE VÁS, MLADŠÍCH...

Možno si si to nikdy neuvedomil, ale detské ihriská, koše, lavičky, knihobúdky či športoviská nie sú „obecné veci niekoho iného“. Sú naše. Tvoje, moje, tvojich kamarátov, mladších či starších súrodencov, rodičov aj starých rodičov.

Mnohé z nich vznikli len vďaka tomu, že obec, jej zamestnanci, dobrovoľníci, firmy a obyvatelia venovali svoj čas, peniaze aj energiu – často po večeroch a víkendoch. Každá preliezka, lavička či nová knihobúdky má za sebou kus práce konkrétnych ľudí, nie anonymnej „obce“. Vybudovať nové ihrisko alebo opraviť poškodené prvky stojí tisíce eur, ktoré by sme mohli použiť aj inak, napríklad aj na vybudovanie priestoru priamo pre vás, mladých. Preto máme jednu veľkú prosbu najmä na vás, mladších:

- nehádzajte petardy do knihobúdky či do zariadení na detských ihriskách,
- nekopte a nečmárajte po lavičkách, košoch a detských ihriskách a podobne,
- používajte veci tak, ako sa majú – aby vydržali, nie aby sa zničili,
- neničte veci, ktoré niekto daroval, zhotovil či postavil, aby robili radosť druhým.

Keď veci podpálime alebo rozbijeme, neberieme „niečo obci“, ale berieme možnosť oddychu a radosti seba

a ostatným.

Rovnako prosíme – nerozhodávajte sa na húpačkách, ktoré nie sú pre vašu váhu stavané, nerozoberajte preliezky, neničte trampolíny, hojdačky a siete na detských ihriskách. Možno to „vydrží ešte jeden skok“, ale pre dieťa, ktoré tam príde zajtra, to môže znamenať zranenie alebo zatvorené ihrisko, kým sa to opraví.

Ak vidíš, že niekto úmyselne ničí ihrisko, knihobúdku, lavičku, zeleň či iné zariadenie:

- ozvi sa,
- povedz mu, nech to nerobí,
- ak sa bojíš, povedz o tom dospelému alebo to nahlás na obec.

Nie je to „bonzovanie“. Je to postavenie sa za svoje miesto, svoj priestor a svoj pokoj. Čím viac si budeme vážiť to, čo bolo v obci vybudované, tým krajšie a lepšie miesto pre život budeme mať – všetci. Neznižujme hodnotu toho, čo tu už máme. Chráňme to. Je to naše spoločné.

Obec Čachtice

NOVÁ KNIHA ČAČTICKÉHO AUTORA

V novembri sa na pulloch slovenských kníhkupectiev objavila nová kniha Miroslava Dobiaša „Dobrodružstvá snežného muža z Vysokých Tatier.“ Je určená pre deti od 8 rokov, ale určite zaujme aj starších čitateľov.

Snežný muž Yeti žije vo Vysokých Tatrách, v jaskyni pod Gerlachovským štítom. Priateli sa hlavne so zvieratami – s medveďom Medom chodí na med, svište zachraňuje pred pytlíkom a starej líške pomáha nájsť potravu. Yeti má Tatry rád a vždy sa nahnevá, keď natrafí na ľudí, ktorí sa v horách nevedia správať. Preto napomína turistov, ktorí sa kúpu v tatranskom plese. Zachraňuje deti, ktoré sa šli sánkovať napriek tomu, že Horská služba vydala výstrahu pred poľadovicou. Robí poriadok so psom, ktorého ľudia nechali

v Tatrách behať na voľno.

V knihe o snežnom mužovi je jedenásť dobrodružných a napínavých príbehov. Sú vtipné a nenásilne poučné. Malí čitatelia sa dozvedia, že v Tatrách sú miesta, na ktoré pes nesmie a aj také, na ktoré môže, ale musí byť na vôdzke. Prečítajú si, čo môže spôsobiť nedbanlivo odhodaná cigareta. Budú vedieť, že sa nesmú sa dotýkať divých zvierat, pretože môžu byť choré. A na konci knihy nájdú telefónne číslo, na ktoré pes môžu zavolať, keď nájdú zranené zviera.

Kniha o snežnom mužovi je ideálnym vianočným darčekom pre všetky deti. Viac sa o nej dozviete na internetovej stránke www.sneznymuz.com.

Miroslav Dobiaš

Čitateľská výzva na marec:

„Podel'te sa s nami o tipy na zaujímavé knihy

– inšpirujte ostatných čitateľov.

Radi vaše tipy uverejníme.“

HOBBYMAJSTER NA ZIMU: SEZÓNA, KEĎ SA Z DOMU STÁVA DIELŇA

Zima je pre hobbymajstra obdobie, keď sa konečne spomalí tempo vonkajších prác. Žiadne kosenie, žiadne rebríky opreté o dom, žiadne naháňanie sa s počasím. A práve vtedy prichádza najlepšia príležitosť venovať sa projektom, na ktoré počas roka nebolo času.

Najväčšie kúzlo zimného majstrovania je v tom, že človek pracuje v teple dielne alebo garáže, vonku sneží, a pritom má konečne pokoj na to, čo vždy odkladal. Vianočné darčeky vlastnej výroby, oprava starých vecí, alebo niečo úplne nové – každý si nájde svoje.

Čo robí hobbymajster v zime najčastejšie?

1. Opravy, ktoré rok čakali

Zlomená stolička, skrinka, ktorá škripe, bicykel potrebujúci servis. V zime sa už nikto neponáhľa, takže konečne prichádza poriadny priestor na to, čo vždy odkladal „rozober – oprav – poskladaj“

2. Tvorba darčiekov a dekorácií

Nič nepoteší tak, ako niečo urobené vlastnými rukami. Zimní majstri vyrábajú rámy na fotografie, drevené dekorácie, poličky či stojany. Je to drobná robota, ktorá hreje pri srdci.

3. Plánovanie väčších projektov

Zima je ideálny čas na chystanie jarných a letných prác. Kto chce budovať terasu, altánok či skleník, môže si už teraz kresliť návrhy, pripravovať materiály a robiť si rozpočet.

4. Učenie sa nových techník

Mnohí si cez zimu skúšajú niečo nové – rezbárstvo, 3D tlač, prácu s epoxidom, modelárstvo. Je to čas, keď sa dá rozvíjať bez stresu.

Prečo je zimné majstrovanie také populárne?

Je v tom istá zvláštna pohoda. Nie je to len o robote. Je to o tom, že človek si vytvorí svoj malý svet, do ktorého mu nikto nezasahuje. Zima ponúka ticho a koncentráciu. A vďaka tomu aj hobbymajster, ktorý cez leto nestíhal ani zabíť kliniec, dokáže naráz robiť zázraky.

Tip na záver

Najdôležitejšia je dobrá príprava teple svetlo, poriadok na stole, ostré náradie a malý ohrievač. Potom už len stačí pridať fantáziu, štipku trpezlivosti, a zima môže byť jedným z najkreatívnejších období roka.

Michal Čavojský

ZO ZÁHRADY DO KUCHYNE - RECEPT CRINKLES

Ingrediencie:

- 50 g mäkkého masla
- 120 g krupicového cukru
- 10 g vanilkového cukru
- 2 vajčička
- 140 g hladkej múky
- 50 g kakaa
- 5 g kypriaceho prášku
- štipka soli
- práškový cukor na obalenie

Postup:

V miske zmiešame vajčička, krupicový cukor, maslo a vanilkový cukor a šľaháme približne 3 minúty, kým vznikne hladká hmota. Následne preosejeme múku, kakao, kypriaci prášok a soľ a všetko spolu spracujeme na lepkavé cesto.

Cesto zabalíme do potravinárskej fólie a necháme odpočívať v chladničke cez noc. Na druhý deň z cesta vytvarujeme menšie guľičky, ktoré štedro obalíme v

práškovom cukre (neoklepávame). Ukladáme ich na plech vystlaný papierom na pečenie a pečieme približne 12 minút pri teplote 175 °C.

💡 Tipy pre dokonalosť:

- **Dobre vychladené cesto** je základ. Ak cesto nie je dostatočne studené, sušienky sa roztečú a nepopraskajú.
- **Veľkosť guľičiek** má význam –

ideálne sú menšie až stredné, aby sa crinkles rovnomerne upiekli.

- **Neprepekajte** – sušienky majú zostať vo vnútri mäkké a vláčne, aj keď sa na povrchu zdajú hotové.
- Ak chcete výraznejšiu chuť, môžete pridať **štipku škoricce alebo pár kvapiek rumovej arómy**.

DOBRÚ CHUŤ!

Mgr. Jana Palcútová

NENECHAJTE SI UJŠŤ!

20. 12. 2025 **Adventný koncert**
Art Music Orchestra, 17:00, KD
22. 12. 2025 **Vianočná knižnica, 9:30** Knižnica
+ vianočné kino, 14:30, KD
27. 12. 2025 **Kapustnica s hasičmi, 15:00, pred zbrojnicou**
31. 12. 2025 **Silvester na hrade, 10:00 – 15:00**
17. 01. 2026 **Silné reči, 19:00, KD**
07. 02. 2026 **Karneval pre deti, 15:00, Svadobka**
26. 02. 2026 **divadelné predstavenie – Sobášny list,**
19:00, v KD
14. 03. 2026 **divadelné predstavenie – Bež ako o ženu, 19:00,**
v KD*zmeny vyhradené

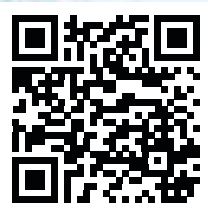
O všetkých akciách konajúcich sa v obci a bližších informáciách (čas, miesto...), Vás budeme pravidelne informovať rozhlasom, uverejnením oznamov, ale aj na našich stránkach sociálnych sietí (Facebook, Instagram).

*zmeny vyhradené

O všetkých akciách konajúcich sa v obci a bližších informáciách (čas, miesto...), Vás budeme pravidelne informovať rozhlasom, uverejnením oznamov, ale aj na našich stránkach sociálnych sietí (Facebook, Instagram).

facebook
Obec Čachtice

instagram
Obec Čachtice

Obec Čachtice v spolupráci s MKS vás pozývajú na predajňu

Vianočná KNIŽNICA

22. 12. 9:30

VIANOČNÉ TVORIVÉ DIELNIČKY
VIANOČNÉ PRIANIA
ČAROVNÉ ČÍTANIE VIANOČNÝCH PRÍBEHOV
VIANOČNÝ MINIŠPIÓN
SVIATOČNÝ FOTOKÚTIK
VIANOČNÁ TOMBOLA
VIANOČNÝ KVÍZ
PREKVAPENIE POD STROMČEKOM

Počas celého dňa vás zahreje čaj, voňavá káva a sladké drobnosti. Tešíme sa na Vás!

Obecná knižnica Čachtice

VYSTRIHNI & NEZABUDNI

Aby ste mali prehľad o termínoch zberu odpadu v našej obci, pripravili sme pre vás vystrihovacie ústrižky. Stačí ich odstrihnúť a pripnúť na viditeľné miesto – napríklad na chladničku.

ZBER ODPADU – ČAČTICE

PLASTY a TETRAPAKY

Dátumy zberu:

11. 02. | 25. 03. | 20. 05. | 01. 07. | 12. 08. | 30. 09. | 11. 11. | 16. 12.

☞ Zber prebieha podľa harmonogramu obce

ZBER ODPADU – ČAČTICE

STARÝ PAPIER A KUCHYNSKÝ OLEJ

Dátumy zberu:

04. 02. | 18. 03. | 13. 05. | 24. 06. | 05. 08. | 23. 09. | 04. 11. | 09. 12.

☞ Zber prebieha podľa harmonogramu obce

ZAPOJ SA

Máme tu posledné tohtoročné (nesúťažné) úlohy.
Tak čo, pustíte sa do lúštenia našich hlavolamov? Držíme palce – nech je vaša hlavička čo najbystrejšia!

HÁDANKY

HÁDANKA 1:

Vždy som v zime, no nikdy nie som živý.
Padám z neba, no nebolím.
Som biely, tichý a mením krajinu na rozprávku.
Čo som?

HÁDANKA 2:

Nemám ústa, a predsa „jem“ les.
Nemám ruky, a predsa štípem do líc.
Prídem potichu a všetko skrehnuté nechám za sebou.
Čo som?

MÚDRE OKIENKO SLOVENČINY

Ktoré slovo sem nepatrí podľa vzoru?

- a) cencúľ b) mráz c) ľad

Podľa akého vzoru skloňujeme podstatné meno knižnica?

- a) dlaň b) kosť c) ulica d) žena

Vlož do vety slovo zo zátvorky v správnom tvare množného čísla.

Bez (obeta) _____ by sviatočný obrad nemal svoj hlboký význam.

PÁLI VÁM TO?

V izbe horia tri sviece.
Jedna zhasne po 30 minútach, druhá po 50 minútach,
tretia po 70 minútach.

Sviece zapalujeme naraz a po celý čas sa do izby nikto nevracia.

Koľko sviec zostane po 70 minútach v izbe?

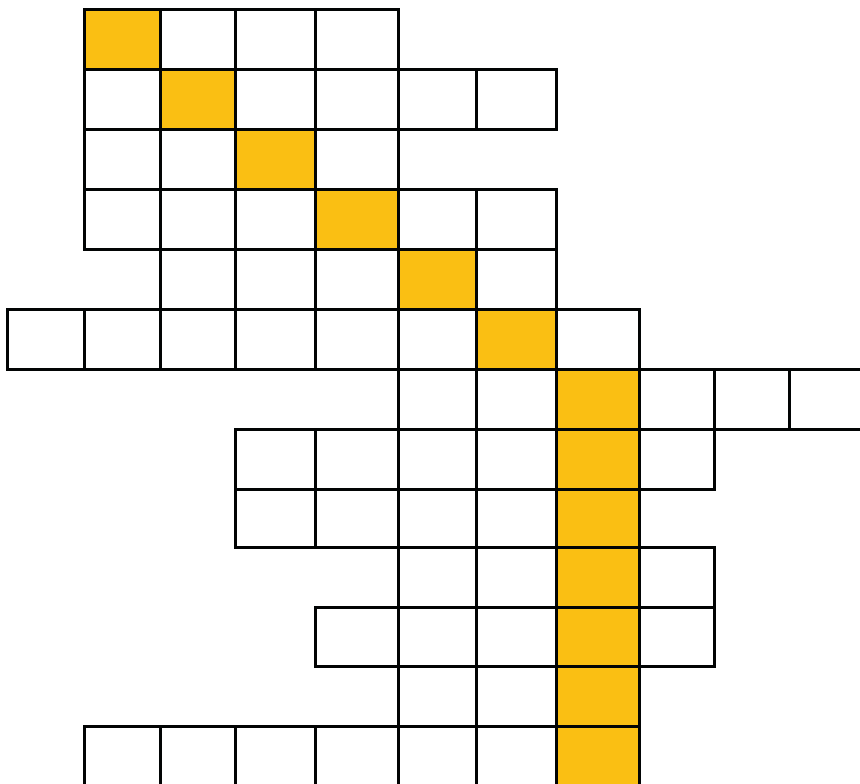
.....

ZIMNÁ KRÍŽOVKA

Doplň slová do krížovky podľa tajničiek. Všetky slová píš vodorovne. Po vyriešení zistíš tajné slovo!

Tajnička ukrýva odkaz pre Vás.

- To, čo ucítiš ako prvé, keď sa pečú medovníky alebo sa varí punč.
- Adventná ozdoba, na ktorej sa zapalujú štyri sviečky alebo visí na dverách.
- Dobrovoľné odriekanie pred sviatkami – kedysi patrilo k adventu.
- Vianočná pieseň, ktorou sa kedysi chodilo vinšovať.
- Zelená rastlina, pod ktorou sa na Vianoce podľa tradície bozkáva.
- Mesto spojené s narodením Ježiša.
- Obdobie štyroch týždňov pred Vianocami.
- To, čo cítime, keď sme spolu, spomíname a Vianoce majú...
- Malé svetielko, z ktorého môže vzniknúť plameň.
- Teplý zimný nápoj, ktorý rozvoní trhy.
- Sladká surovina, bez ktorej by nebolo vianočné pečivo.
- Čas tmy, keď sa v Advente zapalujú svetlá; aj „Štedrá ___“.
- Zelené „vlasy“ stromčeka – rozvoní celú izbu.

ADVENTNÝ KONCERT

Art Music Orchestra

20.12. ČAHTICE
17:00 KULTÚRNY DOM
CENA: 5 €

WWW.ARTMUSICORCHESTRA.SK

DRAŠKOVIČOV KAŠTEL V ČAHTICIACH

Trenčianske múzeum v Trenčíne
v zriaďovateľskej pôsobnosti Trenčianskeho samosprávneho kraja
Vás pozýva na podujatie

VIANOČNÝ REZONANC

20.-21.12.2025
14:00 - 18:00

Predaj detského punču a vareného vína od Čachtických chotárov

Tvorivá dielňa na výrobu darčiekov či ozdôb technikou macramé v téme „Tajomstvo vianočných elfov a ľuľkový stromček priani“

15:30 - 17:00 vianočný koncert v podaní „Livin Bloom“

28.12.2025
14:00 - 18:00

Predaj detského punču a vareného vína od Čachtických chotárov

Tvorivá dielňa na výrobu darčiekov či ozdôb technikou macramé v téme „Amulet nových začiatkov“

Vstup na workshopy je bez nutnosti rezervácie. Cena v rámci každého vstupného.

múzeum | prejav | s deťmi

Z POKLADNICE NAŠICH PREDKOV

Advent kedysi: čas ticha, viery a očakávania

Advent bol pre našich predkov obdobím stíšenia. Neznamenal zhon ani prípravu darčiekov, ale vnútornú prípravu človeka. Počas adventu sa obmedzovali zábavy, svadby aj hlučné stretnutia. Večery patrili modlitbe, rozjímaniu a tichému očakávaniu Vianoc.

Sviečky mali hlboký symbolický význam – neboli len zdrojom svetla, ale znakom nádeje v temnote zimných dní. Ľudia verili, že svetlo chráni domov a prináša pokoj. Advent bol časom, keď sa viac počúvalo než hovorilo a viac sa myslelo na druhých než na seba. Možno práve preto mali Vianoce takú silu – neprichádzali náhle, ale boli vyvrcholením ticha a trpezlivosti.

Keď sa v zime čas nemeral hodinami, ale príbehmi

Zimné večery bývali dlhé a tiché. Keď práca na poli utíchla a dni sa skrátili, ľudia sa schádzali v domoch, často pri peci. Čas sa nemeral hodinami, ale rozprávaním. Starší rozprávali príbehy zo svojho života, povesti, spomienky na minulé zimy či udalosti v obci. Deti počúvali a učili sa – nie z kníh, ale z hovoreného slova. Práve takto sa uchovávala pamäť obce, hodnoty aj skúsenosti.

Zima nebola obdobím prázdna, ale časom odovzdávania – príbehov, múdrosti a spolupatričnosti.

Zima v Čachticiach očami našich predkov

Zima v obci kedysi vyzerala inak než dnes. Cesty bývali zasnežené, doprava pomalá a pohyb náročný. Sane, sane ťahané koňmi a pešia chôdza patrili k bežnému obrazu zimných dní. Ľudia

sa viac spoliehali jeden na druhého. Pomoc susedov bola samozrejmosťou, pretože zima vedela byť tvrdá. Domovy sa stávali centrom života – práve tam sa pracovalo, rozprávalo, opravovalo a spoločne prežívali dlhé večery. Zima učila trpezlivosti, skromnosti a vzájomnej pomoci – hodnotám, ktoré si zaslúžia, aby sme si ich pripomínali aj dnes.

Zimné zvyky, ktoré mali chrániť dom aj rodinu

Zima bola pre našich predkov obdobím, keď sa svet vnímal ako krehký a zraniteľný. Preto vznikali rôzne zvyky a rituály, ktoré mali chrániť dom, rodinu a hospodárstvo. Na Štedrý večer sa sledovali znamenia budúcnosti – zloženie jedál, správanie zvierat, praskanie dreva v peci. Jedlo malo symbolický význam a každý jeho kúsok niesol želanie zdravia, úrody či pokoja. Tieto zvyky neboli poverami v dnešnom zmysle slova. Boli spôsobom, ako dať svetu poriadok v čase, keď bol život neistý.

Pokojné Vianoce – význam, ktorý sme kedysi poznali

Keď naši predkovia hovorili o pokojných Vianociach, nemysleli tým komfort ani hojnosť. Pokoj znamenal, že rodina je spolu, že v dome vládne porozumenie a že sa človek môže na chvíľu zastaviť. Darčeky boli skromné, často symbolické. Dôležitejšie bolo byť spolu, počúvať sa a zdieľať jeden stôl. Vianoce neboli o prebytku, ale o význame. Možno práve preto v sebe niesli ticho, ktoré dnes často hľadáme – ticho, v ktorom má každý zmysel.

Mgr. Jana Palcútová

DHZ Čachtice
Vás srdečne pozýva na
KAPUSTNICU
ČAJ VARENÉ VÍNO PUNČ
pred hasičskou zbrojnicou
v Čachticiach
27.12.2025
od 15:00
TEŠÍME SA NA VÁS

31. DECEMBER
10:00 – 15:00
OPEKAČKA + VÍNO
K DOPRAJÍCIM DROBKAM NA OPEKANI
TEŠÍME SA NA VÁS!
VSTUP DOBRVOLENI

SILNE RECI
STAND-UP COMEDY
SHOW
17. JANUÁRA 19:00
KULTÚRNY DOM
LÍSTKY
zakúpte na OČÚ a v KO
ČAHTICE

SANTA
JE OFFLINE

Čachtické noviny

Vydáva: Obec Čachtice, Malinovského 769, 916 21 Čachtice, IČO: 00 311 464.

Telefón: 0905 227 829, e-mail: mks@cachtice.sk. Periodicita vydávania periodickej tlače: štvrtročník. Zapísané v zozname periodickej tlače Ministerstva kultúry SR pod číslom:

MK – EV 5165/15, kód ISSN: 2453-7268. Grafická úprava a tlač: UNIVERSALPRINT, s.r.o., Priemyselná 2, 915 01 Nové Mesto nad Váhom. Do čísla prispeli: Bc. Ľudmila Palcútová, Ing. Alica Čechvalová, Ing. Erika Ondrejková, Ing. Miroslav Bitarovský, Ing. Richard Šuster, Ing. Rudolf Trebatický, Ivetta Opatovská, Kolektív Súkromnej materskej školy, Mária Mišáková, Mgr. Gabriela Plíšková, Mgr. Jana Palcútová, Mgr. Jozef Kerak, Mgr. Katarína Surmanová, Mgr. Martina Sulová, Mgr. Soňa Imrišková, Michal Čavojský, Miloš Trúsik, Miroslav Dobiaš, Nikoleta Miklošovičová, DiS., Zamestnanci Materskej školy, Pionierska ul., Náklad: 1000 ks. Nepredajné.